

Glasilo učencev
OŠ Miklavž na Dravskem polju

MIK

Šolsko leto 2010/2011

Dragi bralci!

Ob koncu šolskega leta znova prihajamo med vas z novo številko MIK-a. Tudi to leto je bilo pestro, zapolnjeno z mnogimi dogodki in zanimivimi srečanji. Tako boste lahko prebrali vtise, ki so nastajali ob obisku ministra Igorja Lukšiča v šoli, odkrivali življenjske poti in spoznanja Toneta Partljiča, Mira Cerarja, Marka Potrča, učencev, staršev, babic in še mnogih drugih, s katerimi radi preživljamo svoj čas. Opisane so tudi dogodivščine, povezane s športnimi, naravoslovnimi, kulturnimi, tehničnimi, interdisciplinarnimi ter drugimi dnevi. Tudi tokrat objavljamo misli in občutke mladih pesnikov ter igrivost in razposajenost vseh, ki so stopili v svet pravljic in se prepustili domišljjskemu navdihu.

Upamo, da bo vsakdo od vas našel nekaj zase. Želimo vam prijetno branje in lepe počitnice.

Člani uredništva

VSEBINA

Dogodki v šolskem letu 2010 /2011

Dosežki učencev

Veliki intervjuji

Ob odhodu devetošolcev iz šole

Šolski utrip

Dogodivščine

Prvi pesniški koraki

V pravljичnem svetu

Risba: Luka Stopinšek, 4.c

Mentorica: Marija Kolarič

Uredniški odbor: Lara Voh, Ana Marija Zupanič, Maja Vekuš

Oblikovanje: Matjaž Žuran

Tisk: OŠ Miklavž na Dravskem polju

Junij 2011

Fotografije in likovna dela, objavljena v glasilu MIK, so nastala v šolskem letu 2010 / 2011 pri pouku in v okviru raznih projektov, izbirnih predmetov, interesnih ter drugih obšolskih dejavnosti.

**Znanje je zaklad. Če ga v življenju iščeš, ga zagotovo najdeš.
Ko ga imaš, se z njim lahko hvališ vse življenje.
(Neznani avtor)**

Nagovor ravnateljice šole, gospe Dušanke Mihalič Mali, na dobrodelni prireditvi »Kapljice dobrote«

SPOŠTOVANI!

Pogosto se sprašujem, kaj mi je – dragoceno. Izraz povezujem s tistim, kar mi veliko pomeni.

Čeprav bi lahko izraz dobesedno razumeli, da je to nekaj, kar ima drago ceno, vas ne želim usmeriti v napačno smer. Danes ima drago ceno mnogo stvari, ki niso dragocene. Osebnost so mi dragoceni moji najbližji, moji sodelavci, naši otroci, dobra volja, nasmeh na cesti, trenutki s prijatelji. Stvari, ki jim ne morem določiti – cene. Tako dragocenost razumem kot izjemnost neprecenljive vrednosti.

Močno verjamem, da so državi najdragocenejši - ljudje. Vsaj tako bi moralo biti. Učencem bi moralo biti dragoceno znanje, ki ga dobijo od učiteljev, učiteljem pozitivne izkušnje z učenci, mladim dobri nasveti modrih, modrim možnost, da se družijo z mladimi.

Dobri odnosi, pozitivna energija, volja do življenja in – dobrota. Dobrota na poti, ki nas je privedla do stanja, ki ga imamo danes. Dragocenost je najti tiste, ki znajo darovati, tiste, ki znajo spreminjati, tiste, ki verjamejo v drugačnost, in tiste, ki upajo povedati na glas.

Dragocenost so mladi. So prihodnost vsakega naroda, vendar so tu zdaj in verjamem, da znamo biti dragoceni partnerji v mnogih pogledih. Dragoceni so starejši, mnogo je tistih, ki jim lahko rečemo modri. To so tisti, ki s svojimi izkušnjami in znanjem namenijo kapljico dobrote vsem nam. Dragocenost je najti – dobroto v ljudeh!

Znajo pa biti dragocene tudi besede. Ustvarjanje, razvoj, doprinos sem že omenila. Nasmeh, pomežik in objem. Seveda so dragocena tudi dejanja. Pozdrav, pohvala, razumevanje in - dobrota. Tako malo je včasih treba, da nekomu ustvarimo dragocen trenutek!

Tako kot – danes! Imeti rad, poslušati in biti prijatelj. Drobne dragocenosti. Najti talent in ga negovati. Spodbujati šibke, da postanejo močni. Močno verjamem, da so to dragulji prihodnosti, diamanti, na katere bi stavila. In zlato, ki bo večalo vrednost.

Kdor razume, da so dragoceni polni sefi raznih kovin, ta ne razume, kako dragocena je pomoč – sočloveku !

Ustvarjajmo polna življenja. To je dragocenost, ki jo lahko ljudje soustvarjamo z našim sobivanjem. Smejmo se, plešimo in pojmo. To so danes za nas storili naši otroci. Kdor se zaveda pomena dragocenosti – ta zlo ne misli ! Pomembno je le, da vemo, kaj nam je dragoceno. O tem pa moramo razmisliti – iskreno, sami, v tišini. Je pa res, da se človek svoje največje dragocenosti zaveda, ko je nima. Paziti moramo, da ne bo prepozno. Vsak si ustvarja svojo izkušnjo. Naj bo dragocena in ne – boleča!

Vem, da zveni preprosto. Vendar – je mogoče.

Moč in dobroto sem vedno iskala zunaj sebe, a prihajata od znotraj. Vedno sta tam !

Življenje ustvarja življenje. Energija ustvarja energijo. Šele z razdajanjem človek postane – bogat!

Danes ste podarili – kapljico VAŠE dobrote !

HVALA VAM !

DOGODKI V ŠOLSKEM LETU 2010/2011

SEPTEMBER

Sprejem učencev 1. razredov, gledališka predstava
Športni dan - kolesarjenje, pohod, 6.r. - 9. r.
Naravoslovni dan : Pomen stanovanja, 9. r.
Bralni maraton v Mariboru 3 učenke (7. r. - 9.r.)
Predtekmovanje za Male sive celice v OŠ Breg na Ptuj, 7. r.
Mini olimpijada, 1. triada
Ekskurzija učencev izbirnega predmeta - nemščina v Köln, 7.r., 8.r., 9.r.
Šolsko tekmovanje iz logike, 5.r. - 9. r.
Orientacija - Dupleški hrib, 5. r.
Tehniški dan - obisk ekokmetije, 6. r.
Naravoslovni dan - gozdna učna, 7. r.
Zaključna ekskurzija (Osilnica), 9. r.
Šola v naravi - Dom Medved, Medvedje Brdo, 3. r.
Naravoslovni dan - Varno v prometu, 1. r.

Aljaž Verbek, 6. a

OKTOBER

Interdisciplinarni dan - strokovna ekskurzija, 9.r.
Kulturni dan - Rastem s knjigo, 7.r.
Tehniški dan – Rogatec, 4.r.
Sprejem v Šolsko skupnost, 1.r.
Športni dan - športne igre, 4. b,c
Naravoslovni dan - Jesenski plodovi, 2. b,c
Naravoslovni dan – Čebele, 3. b,c
Delavnice preko ZPM v Mariboru (ekologija), 5.r.
Ogled znamenitosti Miklavž, izbirni predmet turistična vzgoja, 7.r., 8.r., 9.r.
Obisk PDG Miklavž - ogled gasilskega avta, likovni natečaj, I. triada
Tehniški dan - Geografska učna pot, 8.r.
Ekodan - »Revščina v svetu in pri nas«, 1.r. - 9.r.
Vas – mesto, 3. b
Ogled znamenitosti Miklavža, izbirni predmet, turistična vzgoja, 7. r. - 9.r.
Šolsko tekmovanje iz biologije –Proteus, 7. r. - 9.r.
Naravoslovni dan - Pohištvena oprema, 9.r.
Športni dan, 1.r. - 9.r.
Državno tekmovanje iz logike v OŠ Miklavž (organizacija in izvedba)
Delo z nadarjenimi učenci – POPEK, 7.r. - 9.r.
Tabor za nadarjene (Vrtiče), 7.r. - 9.r.
Komemoracija pri spomeniku padlih borcev, 1. - 9.r.

NOVEMBER

Likovni natečaj – NKB, 1.triada
Interdisciplinarni dan - ogled gledališke predstave Let nad Kukavičjim gnezd, 8.r., 9.r.
Tehniški dan - izdelki iz kartona, 4.r.
Interdisciplinarni dan - Z znanjem proti odvisnosti, 1.r. - 9.r.
Tehniški dan –Vetrnica, 5.r.
Tehniški dan – Električna, 4.r.
Šola v naravi (ČŠOD), 7.r.
Tehniški dan - ustvarjalne delavnice (Miklavževanje, darilni bazar), dan odprtih vrat, 1.r.- 9. r.
Kulturni dan – Lutke, 1.r., 2.r., 3.r.

DECEMBER

Miklavževanje - prireditev Dober dan, življenje in darilni bazar, 1.r. - 9.r.

Državno tekmovanje iz biologije - Proteus

Košarka, OŠ Miklavž na Dravskem polju, 7.r., 8.r., 9. r.

Tekmovanje iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje , 2.r. - 9.r.

Lutkovna predstava - Jakob in mesto, 1. triada

Košarka, OŠ Ruše, 7.r., 8.r., 9. r.

Šolsko tekmovanje iz zgodovine, 9.r.

Kulturni dan - gledališka predstava, 4. a, b, c

Kulturni dan - gledališka predstava, 5. a, b

Kulturni dan - gledališka, 1. triada

Prihod dedka Mraza, 1. triada

JANUAR

Področno tekmovanje iz zgodovine, 9.r.

Kulturni dan - gledališka predstava Bajadera v SNG Maribor, 6.r., 7.r., 8.r., 9.r.

Naravoslovni dan – Astronomija, 9.r.

Šola v naravi - ČŠOD Trilobit, 5.r.

Šolsko tekmovanje iz znanja kemije

Obisk ministra za šolstvo in šport Republike Slovenije v OŠ

Regijsko tekmovanje iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje, 8.r., 9.r.

FEBRUAR

Športni dan - zimske radosti, 6.r., 7.r., 8.r., 9.r.

Kulturni dan - Slovenski kulturni praznik (Tone Partljič), 6.r., 7.r., 8.r., 9.r.

Kulturni dan - javna prireditev ob kulturnem prazniku (Dobrovce), 1.r. - 4.r. Dobrovce

Kulturni dan, 2. b, 2.c

Naravoslovni dan – Astronomija, 9.r.

Športni dan - zimski športni dan, Podružnica Dobrovce, 1.r., 2.r., 3.r., 4.r.

Naravoslovni dan - Razvedrilna matematika

Naravoslovni dan – Mikroskopiranje, 8.r.

Naravoslovni dan – Mikroskopiranje, 6.r.

Delavnice za nadarjene – Matematika, 6.r.

Športni dan - zimski športni dan , 1. b, 1. c

Športni dan - zimski športni dan, 2. b, 2. c

Športni dan - zimski športni dan, 3. b, 3. c

Športni dan - zimski športni dan, 4. b, 4. C

Mia Sinovec, 6. b

MAREC

Šolsko tekmovanje iz fizike, 8. r, 9.r.

Ekskurzija Terme 3000 (izbirna predmeta TVZ, ŠSP)

Interdisciplinarni in kulturni dan - dan žena, pust, 1.r. - 9. r.

Ekodan - Zvoki iz globin, 1.r. - 9. r.

Tehniški dan, 1.a

Revija OPZ - Unionska dvorana, 3.r., 4.r., 5.r.

Šolsko tekmovanje iz matematike, 1.r. - 9.r.

Naravoslovni dan - Skrb za zdravje – zobje, 4. a, b, c

Naravoslovni dan - Spomladansko presenečenje, 4. a, b, c

Regijsko tekmovanje iz fizike, 8.r., 9.r.

Področno tekmovanje iz matematike

Tehniški dan - Darilo za mamo, 1.r. in 2. b, c

Športni dan, 4. b, c

Plavalni tečaj (14. 3. 2011 - 25. 3. 2011), 3. razredi

APRIL

Ekskurzija v Maribor - Vlavec Jurček, izbirni predmet turistična vzgoja

Čistilna akcija: očistimo Miklavž

Interdisciplinarni dan - MEDI MEDO, 1.r., 2. r

Predstavitve izbirnih predmetov, 7.r., 8.r., 9.r.

Državno tekmovanje iz fizike

NARAVOSLOVNI DAN: Mleko, škrob in vitamini, 6.r.

Interdisciplinarni dan - Stare obrti – Pomurja, 5.r.

Šolsko tekmovanje - BISTROUM NGJ, 4.r. - 9.r.

ŠPORTNI DAN - testiranje za ŠVZ karton, 1.r. - 9.r.

Državno tekmovanje iz matematike

Kulturni dan: Za zaveso in gledališka predstava ZAKAJ – LGM, prva triada

Sodelovanje učencev na občinski proslavi

Državno prvenstvo iz Vesele šole, 4. r. - 9. r.

Naravoslovni dan – JABOLKO, 5. r.

DAN ODPRTIH VRAT ob občinskem prazniku - predstavitve "Drevo sem srečno", 1.r. - 9.r.

Intenzivne pevske vaje MPZ v Domu Kurent – ČŠOD, 6. r. - 9. r

Športni dan: Testiranje za ŠVZ karton, 1.r. – 9.r.

MAJ

NPZ iz matematike (redni rok), 6., 9.r.

Športni dan – ½, 9.r.

INTERDISCIPLINARNI DAN - Rudnik Mežica, 4. r.

Naravoslovni dan - Jabolko - dopoldan otvoritev razstave in del učencev, 5. r.

NPZ iz slovenščine (redni rok), 6.r., 9.r.

Športni dan – 2/2, 9.r.

Tekmovanje Mladih čebelarjev v Ljutomeru

Ogled proizvodnje Majšperk, strnjena oblika pouka – gospodinjstvo, 5.r.

NPZ iz angleščine (redni rok), 6.r., 9.r.

Delavnice za nadarjene (Amnesty International), 4.r., 5.r., 6.r.

Naravoslovni dan: Botanični vrt Pivola, 6.r.

Tehniški dan: Lesarski izdelki, 8.r.

Tekmovanje Otroška varnostna olimpijada, 4.r.

Revija pevske zborov (MPZ), 6.r. – 9.r.

Športni dan – Šport špas, 1.r. – 9.r.

Tehniški dan: Proizvodnja in potrošnja, 9.r.

Z glavo na zabavo, 9.r.

Sodelovanje na Festivalu prostovoljstva, 7.r., 8.r.

Nagradna ekskurzija, 7.r.- 9.r.

Ekskurzija v Celovec - tečaj nemškega jezika, 1.triada, 4.r.

3. predstava lutkovnega abonmaja: Pika Nogavička, 1. triada

Naravoslovni dan - varno v prometu, 4.r.

Festival Igraj se z mano (sodelovanje z delavnico)

RIC posreduje šolam ovrednotene naloge z dosežki učencev pri NPZ - redni rok

Naravoslovni dan: Vodni vrt tal, Rače, 8.r.

Sprejem prvošolcev med mlade člane RK

Seznam učencev z dosežki in uveljavljanje pravice do vpogleda v učenčeve ovrednotene pisne naloge NPZ, 6.r., 9.r.

Ekskurzija v Ljubljano – TVZ

NAKNADNI ROK NPZ samo za učence 9. razreda, ki zaradi bolezni ali drugih utemeljenih razlogov niso mogli udeležiti NPZ v rednem roku: NPZ iz matematike, 9.r.

NAKNADNI ROK NPZ iz slovenščine, 9.r.

Dejavnosti v tednu vseživljenjskega učenja

Klemen Bedok, 8. b

Kolesarski izpiti, 5. r.

Ogled filma Nikec (Kinobalon) – nadarjeni; interesna dejavnost francoščina; izbirni predmet: televizija, 5.r. – 9.r.

Kulturni dan - zaključek bralne značke, 1.r., 2.r., 3.r.

Naravoslovni dan – Promet, 2.r.

JUNIJ

Razdelitev obvestil o dosežkih učencev pri NPZ za učence 6. r.

RIC posreduje šolam spremembe dosežkov (po poizvedbah) učencev 9. razreda za redni rok

Šola se predstavi - dobrodelni koncert "Kapljice dobrote"

Valeta, 9. razred - Festivalna dvorana Lent

Izlet učencev - nemščina (Avstrija)

Interdisciplinarni dan (zaključna ekskurzija) - Mariborski akvarij, 1.r.

Interdisciplinarni dan (zaključna ekskurzija) – Ptuj, 3.r.

Interdisciplinarni dan (zaključna ekskurzija) - živalski vrt Ljubljana, 2.r.

Interdisciplinarni dan (zaključne ekskurzije)- 6.r., 7.r., 8.r.

Interdisciplinarni dan - Prva pomoč - medpredmetna povezava BIO – KEM, 9.r.

Zahvala športnikom ob 12.00 - pogostitev s torto

Naravoslovni dan - vodni eksperimentalčki, 4.r.

Športni dan, 1.r.

Razdelitev zaključnih spričeval in slavnostna podelitev ob 17.00 - 8.r., 9.r.

Športni dan - testiranje v plavanju, 6.r.

Naravoslovni dan – promet, 4.r.

Interdisciplinarni dan - Kulturna dediščina (medpredmetno povezovanje), 6.r.

Športni dan: Vesele igre ali plavanje, 6.r., 8.r.

Ratschendorf - Rimske gomile, 4.r.

Ekologija - ZELENI DAN (mednarodno povezovanje), 7.r.

Popravni izpiti, 9.r.

Nagradno kopanje na Ptuj (pevci MPZ)

Zaključek pouka učencev od 1. do 8. razreda – razdelitev spričeval

PROJEKTI

- PROJEKT PASAVČEK
- EKOŠOLA
- DEŽELA BARV
- E-ŠOLSTVO
- SPREJEMANJE DRUGAČNOSTI
- NAŠA ŠOLA – ZDRAVA ŠOLA
- NAČRT POSTOPNEGA UVAJANJA DRUGEGA TUJEGA JEZIKA NEMŠČINE
- TEDEN VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA 2011

Risba: Tadej Plošinjak, 1.c

TEKMOVANJA IN DOSEŽKI

Risba: Tija Veit, 1.c

**Znanje je zaklad,
ki povsod spremlja svojega lastnika.**

(Kitajski pregovor)

LOGIKA

Mentorica: Lilijana Zdunič

Šolsko tekmovanje: 79 učencev

Državno tekmovanje: 3 učenci

Dosežena priznanja

bronasta: 36

Risba: Timotej Švajger, 1.c

Število tekmovalcev in priznanj po razredih

Razred	Število tekmovalcev	Število priznanj
5.	14	6
6.	12	7
7.	15	7
8.	18	8
9.	20	8

MATEMATIKA

Šolsko tekmovanje: 180 učencev

Področno tekmovanje: 7 učencev

Dosežena priznanja:

bronasta: 68

Risba: Tilen Brunec, 1.c

RAZRED	ŠTEVILO TEKMOVALCEV	BRONASTA PRIZNANJA
1.	22	7
2.	29	17
3.	27	11
4.	21	7
5.	16	5
6.	13	4
7.	15	5
8.	19	6
9.	18	6

srebrna :

Tadej Meglič, 8. a
Tina Šušteršič, 8. a
Nejc Klemenčič, 8. a
Lara Drodek, 7. A

FIZIKA

Mentorja: Zvone Trstenjak, Marjan Veček

Šolsko tekmovanje, 8.r. : 20 učencev

Dosežena priznanja:

bronasta:

Tadej Meglič, 8.a
Tomaž Senčar, 8.a
Tina Šušteršič, 8.a
Jan Satler, 8.a

Šolsko tekmovanje, 9.r.: 14 učencev

Dosežena priznanja:

bronasti:

Tilen Bedök, 9.a
Andraž Tergušek, 9.b

ASTRONOMIJA

Mentor: Marjan Veček

Dosežena priznanja:

bronasta:

Tadej Meglič, 8.a
Klemen Bedök, 8.b
Tilen Bedök, 9.a
Žiga Blagus, 9.a
Gašper Ornik, 9.a
Primož Vouk, 9.b
Jan Miložič, 9.a

Risba: Tjaša Raušl, 1.c

SLOVENŠČINA – Cankarjevo priznanje

Predsednica tekmovalne komisije: Janja Kolenc

Šolsko tekmovanje: 115 učencev

Regijsko tekmovanje: 2 učenki

Dosežena priznanja

bronasta: 45

<u>2. razred</u> Patrick Breznik Vanessa Lobenwein Pika Sovič Jakob Berglez Erik Čižič Urban Kamplet Brina Kurnik Nik Perko Rok Rozman Marinčič Nace Siter Mai Štiglic Matic Terzer	<u>3. razred</u> Nuša Kričej Manca Šerbinek Katarina Hlede Jelen Luka Kalšek Zoja Šprah Manuela Ema Štifter Tjaša Jakopović Nino Mešič Oktobrina Peterin	<u>4. razred</u> Rok Pahič Aleks Brumec Mia Markuž Maša Pogorelec Ines Sekač
<u>5. razred</u> Zala Mohorko Gašper Šerbinek Maja Pernek Lea Ema Jakopin Anja Marovt	<u>6. razred</u> Alex Premzl Mia Sinovec Živa Sovič	<u>7. razred</u> Nika Breznik Matija Pečnik Patricia Nerat Urška Bračko Aljaž Jager Urška Ploj
<u>8. razred</u> Lara Voh Katarina Paska Tadej Bogovič	<u>9. razred</u> Nastja Sinovec Barbi Jagarinec	

srebrni: Lara Voh, 8.b, Nastja Sinovec, 9.a

ANGLEŠČINA

Mentorica: Špela Mesarič

Šolsko tekmovanje:

<u>8.razred</u> Šolsko tekmovanje: Regijsko tekmovanje: 5 učencev Dosežena priznanja bronasta: 10	<u>9.razred</u> Šolsko tekmovanje: 11 učencev Regijsko tekmovanje: 5 učencev Dosežena priznanja bronasta: 7
Filip Šuen Klemen Bedök Andraž Kralj Nuša Ladič Tomaž Senčar Tina Šušteršič Ana Kocbek Tamara Kraljič Tadej Meglič, Nejc Klemenčič	Nastja Sinovec Žiga Blagus Andraž Tergušek Tina Veis Gregor Borovnik Domen Švikart Nina Petek

Regijsko tekmovanje: 5 učencev

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA (EPI)**ZLATO PRIZNANJE****4. RAZRED**

Tilen Brodnik	David Franci
Simon Ploj	Miha Gerečnik
Maša Pogorelec	Til Ragodo
Aleks Brumec	Tjaša Ljomolj
Lucija Čander	Nika Imenšek
Larisa Černejšek	Tea Rutnik
Tjaša Seljak	Tim Slana
Rok Pahič	Enej Šercer
Rene Breznik	Miha Krajnc
Nuša Tušek	Andraž Valentinčič
Klemen Vekuš	Tina Ulaga

5. RAZRED

Zala Mohorko
 Beno Gangl
 Matic Brunec
 Robert Wochl
 Zoja Rakovec
 Maja Pernek
 Karolina Sovič
 Sandra Zidanšek
 Gašper Šerbinek
 Tilen Ploj
 Luka Dovečar
 Denis Serdonšek

6. RAZRED

Mia Sinovec
 Živa Sovič
 Žiga Stopinšek
 Alex Premzl
 Nina Pahič
 Daša Sprinčnik
 Lara Rantuša
 Lina Jelen

8. RAZRED

Nuša Ladič
 Tina Šušteršič

SREBRNO PRIZNANJE**4. RAZRED**

Žan Lasbaher
 Lara Hutter
 Mia Markuž
 Tonja Čižič
 Čamilje Osmani
 Luka Stopinšek
 Anej Jurič
 Aleks Tašner
 Maximilian Loebenwein
 Lucija Tkalec
 Patricija Bračko
 Luka Jergovič
 Žiga Motaln
 Amadea Peršuh
 Tia Vičar
 Adam Skaza
 Ines Sekač
 Nika Razboršek Dvoršak

5. RAZRED

Špela Žgajner
 Emina Aziri
 Urša Polše
 Klemen Kuri
 Marko Gutman
 Primož Drevenšek

Risba: Veronika Lončar, 1.c

6. RAZRED Goca Rečnik Rikardo Augustini	7. RAZRED Ines Lesjak Patricia Nerat Nika Breznik Matija Pečnik Aleksandra Šprah Lara Droždek Jan Krivec
8. RAZRED Žan Gradišnik Katarina Paska Nina Krivec Jana Kocbek	
PRIZNANJE ZA SODELOVANJE	
4. RAZRED Luka Verbič Janez Vodusek Larisa Beranič Valerija Vabšek Žan Rožanc Patrik Pivec Lea Verdnik	7. RAZRED Žan Majhenič Ana Purg Urška Bračko Luka Ekart Aljoša Munda

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA »EPI LESEPREIS«

Mentorica: Ines Pečnik

Število tekmovalcev: 51

Zlata priznanja: 44

Srebrna: 6

Priznanje za sodelovanje: 1

4. RAZRED ZLATO PRIZNANJE Lucija Čander, 4.a Maša Pogorelec, 4. a Larisa Černejšek, 4. a Lucija Tkalec, 4. a Klemen Vekuš, 4. a Miha Gerečnik, 4. a David Kraljič, 4. c Tilen Brodnik, 4.c Simon Ploj, 4.c Tina Ulaga, 4. c SREBRNO PRIZNANJE Tjaša Seljak, 4. a PRIZNANJE ZA SODELOVANJE Maximilian Lobenwein, 4. a	5. RAZRED ZLATO PRIZNANJE Klemen Kuri, 5. a Robert Wochl, 5. b Beno Gangl, 5. a Gašper Šerbinek, 5. b Kristian Vrabec, 5. a 6. RAZRED ZLATO PRIZNANJE Daša Sprinčnik, 6. b Nina Pahič, 6. b Jan Alojz Gačnik, 6. b Živa Sovič, 6. b Žiga Stopinšek, 6. a Lina Jelen, 6. b Alex Lobenwein, 6. b
---	---

7. RAZRED**ZLATO PRIZNANJE**

Žan Baranašič, 7. a
 Žan Majhenič, 7. a
 Nika Perger, 7. a
 Urška Ploj, 7. a
 Urška Bračko, 7. a
 Erik Voh, 7. a
 Luka Ekart, 7. a
 Damijana Bohl, 7. b
 Orijana Reš, 7. b
 Matija Pečnik, 7. b
 Maša Brumen, 7. b
 Patricia Nerat, 7. b
 Žana Cobl, 7. b
 Nika Breznik, 7. b
 Ines Lesjak, 7. b
 Blanca Koren, 7. b
 Lara Droždek, 7. a

SREBRNO PRIZNANJE

Aljaž Jager, 7. a
 Tonja Biškup, 7. a
 Ana Purg, 7. a

8. RAZRED**ZLATO PRIZNANJE**

Tamara Kraljić, 8. a
 Katarina Paska, 8. a
 Nina Krivec, 8. b
 Tjaša Podlesnik, 8. a
 Doroteja Zagoranski, 8. a

SREBRNO PRIZNANJE

Eva Skaza, 8. a
 Tina Šušteršič, 8. a

NEMŠKI JEZIK**Oddaja »1, 2, oder 3« na nemški televiziji ZDF v Münchnu**

Mentorica: Ines Pečnik

Našo šolo so predstavljali: Robert Wochl, 5. b, Tina Ulaga, 4.c ,ter David Kraljić, 4.c

Dosežek: 1. mesto (zmaga); pokal TJULNJA PIETA

GEOGRAFIJA

Mentorica: Irena Rajbar

Šolsko tekmovanje: 6 učencev

Območno tekmovanje: 1 učenec

Dosežena priznanja

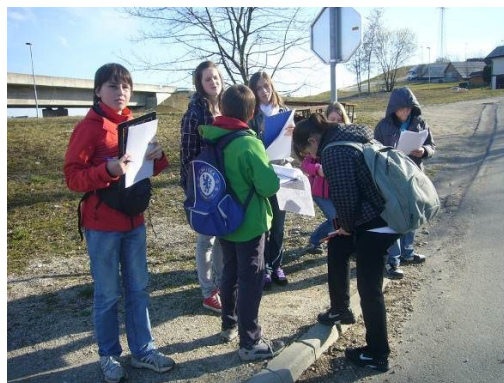
bronasta:

Klemen Bedök, 8. b

Primož Vouk, 9. b

srebrno:

Klemen Bedok, 8.b

BIOLOGIJA - PROTEUSOVO PRIZNANJE

Mentorica: Marjetka Breznik

Šolsko tekmovanje: 25 tekmovalcev

Dosežena priznanja:

bronasta: 3

Primož Vouk, 9.b

Nuša Ladič, 8.a

Doris Bašnec, 9.a

Risba: Žan Kaučič, 1.c

LITERARNI NATEČAJI**Z domišljijo na potep**

Mentorica: Marija Kolarič

Andraž Kralj, 8.b

Kevin Korošec, 6.a

Maja Vekuš, 8.b

Amanda Lara Farazin, 9.b

Aljaž Verbek, 6.a

David Vabšek, 6.a

Nejc Hojski, 6.a

Nika Breznik, 7.b

Mentorica: Irena Fuks

Lara Čvan, 2c

Tilen Pečnik, 2.c

Vanesa Lobenwein, 2.c

Ana Gajzer, 2.c

Pika Sovič, 2.c

Jurij Zajšek Vuk, 2.c

Festival poezije v Banjaluki

Mentorica: Marija Kolarič

Ana Marija Zupanič, 8.b

Risba: Žan Lasbahe, 4.c

Evropa v šoli

Mentorica: Marija Kolarič

Matija Pečnik, 7.b

Orijana Reš, 7.b

Lara Rampre, 7.b,

Maja Vekuš, 8.b

11. mlada vilenica 2011

Mentorica: Marija Kolarič

Ana Marija Zupanič, 8.b

LIKOVNI NATEČAJI

Mentor: Albin Lorber

8.mednarodna razstava otroških ekslibrisov(8th international exhibition of children's exlibris v OŠ Komenda Moste)

Priznanje so prejeli: Vito Beranič, 9.b

Matej Vuk, 8.a

Klemen Bedök, 8.b

Sara Rukelj, 9.b

TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBE

Zmagovalci so bili učenci 3.a in 5.a

Za nagrado so dobili ogled animiranega filma Rio.

ŠPORTNA TEKMOVANJA IN DOSEŽKI**JESENSKI KROS 2010**

Mentorica: Andreja Kolander

REZULTATI:

1. mesto – Anja Cimerman (letnik 1996)
2. mesto – Eva Skaza (letnik 1997)
3. mesto – Nina Krivec (letnik 1997)
5. mesto – Nuša Pečlin (letnik 1998)
9. mesto – Gabrijela Sagadin (letnik 1998)

ODBOJKA
starejše deklice**ŠOLSKO ŠPORTNO TEKMOVANJE**

Trener ekipe: Aleš Dimnik, spremljevalka na tekmovanju Andreja Kolander.

Tekmovanje potekalo v telovadnici OŠ Miklavž.

REZULTATI:

OŠ Hoče : OŠ Miklavž = 3:0 (25:5, 25:11)

OŠ Starše : OŠ Miklavž = 1:2 (20:25, 27:25, 7:15)

Deklice so dosegle 2. mesto v skupini in se tako uvrstile na nadaljnje tekmovanje.

Za OŠ MIKLAVŽ so tekmovalle naslednje učenke: Damijana Bohl, Maša Brumen, Blanca Koren, Doris Bašnec, Anja Cimerman (kapetan), Urška Ploj, Lara Droždek, Teodora Avgustini, Teja Dovečar, Tjaša Sentič in Nina Petek.

NOGOMET**OBČINSKO PRVENSTVO**

(st. pionirji - 9. r. in mlajši)

Mentor ekipe: Kalezič Miro

OŠ MIKLAVŽ : OŠ Slivnica 5: 3

OŠ MIKLAVŽ : OŠ Korena 8:1

OŠ MIKLAVŽ: OŠ Ruše 2:0

Finale - OŠ MIKLAVŽ: OŠ Rače 2:0

Končni vrstni red:

1. OŠ MIKLAVŽ

2. OŠ Rače

3. OŠ Ruše

4. OŠ Selnica ob Dravi

Ekipa:

Nik MRŠIČ, Jan MILOŽIČ, Tilen NOVAK,

Gašper ORNI, Grega BOROVNIK,

Tomaž SENČAR, Jan KRIVEC, Aljoša MUNDA

KOŠARKA
OBČINSKO PRVENSTVO
MLAJŠI PIONIRJI - MARIBOR OKOLICA

Trener: Rok OZMEC
Vodja ekipe: Miro KALEZIČ

Rezultati tekem:

MIKLAVŽ :	SLIVNICA	44: 16
SLADKI VRH :	RUŠE	23: 28
SLADKI VRH :	SLIVNICA	23: 45
MIKLAVŽ :	RUŠE	67: 5

Ekipa: Žan FERŠ, Avdyl HALITI, Gašper ŠERBINEK, Timi KERHE, Nino LEPEJ, Aljaž VISINSKI, Alex PREMZL, Franko FRANKIČ, Fatmir BERISHA, cap., Tilen PLOŠINJAK, Mavricij ŽELIMORSKI, Bian RAJZER, Timi HRENIČ

NOGOMET

četrtfinale državnega prvenstva za starejše dečke

Razpored tekem:

OŠ Miklavž na Dravskem polju	OŠ Ob Dravinji, Sl. Konjice	2 : 6
OŠ Ivana Cankarja, Ljutomer	OŠ Neznanih talcev, Dravograd	3 : 3
OŠ Miklavž na Dravskem polju	OŠ Neznanih talcev, Dravograd	1 : 2
OŠ Ob Dravinji, Sl. Konjice	OŠ Ivana Cankarja, Ljutomer	2 : 5
OŠ Ob Dravinji, Sl. Konjice	OŠ Neznanih talcev, Dravograd	7 : 7
OŠ Miklavž na Dravskem polju	OŠ Ivana Cankarja, Ljutomer	4 : 6

Končni vrstni red turnirja:

1. OŠ I. Cankarja, Ljutomer	7 točk (14 : 9)
2. OŠ Neznanih talcev, Dravograd	5 točk (12 : 11)
3. OŠ Ob Dravinji, Sl. Konjice	4 točke (15 : 14)
4. OŠ Miklavž na Dravskem polju	0 točk (7 : 14)

KOŠARKA
OBČINSKO PRVENSTVO - MLAJŠI PIONIRJI - MARIBOR OKOLICA

3. turnir – v telovadnici OŠ Miklavž

Trener: Rok OZMEC
Vodja ekipe: Miro KALEZIČ

MIKLAVŽ :	SLADKI VRH	47: 11
SLADKI VRH:	LOVRENC	8: 44
MIKLAVŽ :	LOVRENC	36: 15

Končni vrstni red MB okolica

1. OŠ Miklavž - 4 4 0	194: 47	+ 147
2. OŠ Lovrenc na Pohorju - 4 3 1	133: 79	+ 54
3. OŠ Franca Lešnika Vuka - 4 2 2	114: 116	- 2
4. OŠ Janka Glazerja - 4 1 3	72: 172	- 100
5. OŠ Sladki Vrh - 4 0 4	63: 162	- 99

Ekipa: Žan FERŠ, Avdyl HALITI, Gašper ŠERBINEK, Timi KERHE, Nino LEPEJ, Aljaž VISINSKI, Alex PREMZL, Franko FRANKIČ, Fatmir BERISHA, cap., Tilen PLOŠINJAK, Mavricij ŽELIMORSKI, Bian RAJZER, Timi HRENIČ, Rikardo AVGUSTINI, Žiga STOPINŠEK, Marko GUTMAN

KOŠARKA, MLAJŠI PIONIRJI MARIBORSKO PODROČNO PRVENSTVO

Trener: Rok OZMEC

Vodja ekipe: Miro KALEZIČ

Turnir igran v telovadnici OŠ Miklavž:

MIKLAVŽ : LENART	29: 35
PLIBERŠEK : KOBAL	39 : 34
MIKLAVŽ : KOBAL	36: 42
LENART : PLIBERŠEK	27: 20

Končni vrstni red MB PODROČNEGA PRVENSTVA:

1. OŠ Lenart	2 2 0	62: 49	+13
2. OŠ L. Pliberška	2 1	159: 61	-2
3. OŠ D. Kobala	2 1 1	76: 75	+1
4. OŠ Miklavž	2 0 2	65: 77	-12

Ekipa: Žan FERŠ, Avdyl HALITI, Gašper ŠERBINEK, Timi KERHE, Nino LEPEJ, Aljaž VISINSKI, Alex PREMZL, Franko FRANKIČ, Fatmir BERISHA, cap., Tilen PLOŠINJAK, Mavricij ŽELIMORSKI, Bian RAJZER, Timi HRENI, Marko GUTMAN

SPOMLADANSKI KROS – 2011

Spomladanski kros je potekal na nogometnem igrišču Poljane. OŠ Miklavž je zastopalo 40 učencev, ki so bili zelo uspešni. Najuspešnejši sta bili ponovno Anja Cimerman in Eva Skaza, ki sta zmagali. Odlično drugo mesto so osvojili Luka Verbič, Jan Krivec in Nina Krivec, tretje mesto pa je osvojil Luka Stopinšek.

REZULTATI:**CICIBANI (80 tekmovalcev)**

- 9.mesto – Nace Siter
- 13.mesto – Žiga Zagoranski
- 19.mesto – Simon Pleteršek
- 20. mesto – Hedl Aljaž
- 26. mesto – Erik Čižič
- 40. mesto – Nejc Hedl
- 50. mesto – Nik Franci
- 58. mesto – Matic Žalek
- 59.mesto – Rok Horvat

MINI PIONIRJI A (44 tekmovalcev)

- 5.mesto – Nino Franci
- 7.mesto – Tomaž Ulaga
- 8.mesto – Gašper Pečnik
- 11.mesto – Staš Kačičnik Hasanovid
- 12.mesto – Samo Staklenac
- 13.mesto – Mirko Pejčid
- 18.mesto – Kristjan Sagadin
- 22.mesto – Jan Kovačič
- 30.mesto – Tin Miložič

CICIBANKE (67 tekmovalk)

- 7.mesto – Vita Kajšler
- 9.mesto – Brina Kurnik
- 42.mesto – Vanesa Knuplež
- 43.mesto – Eva Imenšek
- 49.mesto – Nuša Krajnc

MINI PIONIRJI B (39 tekmovalcev)

- 2.mesto – Luka Verbič
- 3.mesto – Luka Stopinšek
- 16.mesto – David Franci
- 24.mesto – Miha Gerečnik
- 29.mesto – Rene Breznik
- 33.mesto – Klemen Vekuš

MINI PIONIRJI C (14 tekmovalcev)

- 10.mesto – Janez Vodusek

MLAJŠE PIONIRKE A (7 tekmovalk)

- 5.mesto – Nuša Pečlin

MLAJŠE PIONIRKE B (10 tekmovalk)

- 1.mesto – Eva Skaza
- 2.mesto – Nina Krivec

MINI PIONIRKE B (26 tekmovalk)

10.mesto – Tina Ulaga
 17.mesto – Lucija Čander
 20.mesto – Ines Sekač
 22.mesto – Larisa Černejšek

MLAJŠI PIONIRJI A (10 tekmovalcev)

2.mesto – Jan Krivec
 4.mesto – Luka Ekart

STAREJŠE PIONIRKE A (4 tekmovalke)

1.mesto – Anja Cimerman

ŠOLSKO ŠPORTNO TEKMOVANJE**MINI ODBOJKA – območno finalno tekmovanje – deklice**

Spremljevalca ekipe: Andreja Kolander in trener Boštjan Glodež (OK Formis).

3. maj 2011 (OŠ Miklavž), 13.00 – 15.30

6. maj 2011 (OŠ Selnica), 13.00 – 16.30

REZULTATI:**OŠ MIKLAVŽ**

OŠ Miklavž : OŠ Benedikt = 0:3

(20:25, 13:25, 14:25)

OŠ Miklavž : OŠ Selnica = 2:1

(25:16, 03:25, 25:21)

OŠ SELNICA

OŠ Miklavž : J. Glazerja Ruše = 2:1

(15:25, 25:9, 25:22)

OŠ Miklavž : OŠ D. Flisa Hoče = 1:2

(0:25, 25:21, 4:25)

Končni vrstni red:

1. mesto: OŠ D. Flisa Hoče 8

2. mesto: OŠ Benedikt 4

3. mesto: OŠ Miklavž 4

4. mesto: OŠ Selnica 4

5. mesto: OŠ J. Glazerja Ruše 0

Tekmovalce naslednje učenke:

Maja Pernek, Sandra Zidanšek, Špela Žgajner, Emina Aziri, Tonja Čižič, Ines Sekač, Tia Vičar Bertoncelj, Valerija Vabšek, Nika Imenšek, Amadea Peršuh, Tea Rutnik, Ana Sporiš, Tina Ulaga

**ATLETSKO TEKMOVANJE NA POLJANAH 2011 -
 OBČINSKO PRVENSTVO ZA OBMARIBORSKE ŠOLE**

Učence sta na tekmovanju spremljala športna pedagoga Miro Kalezič in Andreja Kolander.

Na atletskem tekmovanju na stadionu Poljane v Mariboru je sodelovalo 40 učencev in učenek (najštevilčnejša šola!) in dosegli zares lepe rezultate. Osvojili so kar 10 medalj in še kup drugih lepih uvrstitev.

REZULTATI:

1. mesto - Anja CIMERMAN, tek na 1000 , starejše deklice

1. mesto - Fatmir BERISHA, skok v višino, mlajši dečki

2. mesto - Eva SKAZA, tek na 1000 m, starejše deklice

2. mesto - Nuša PEČLIN, tek na 300 m, mlajše deklice

2. mesto - Klemen RADISLAV, met Vortexa, mlajši dečki

2. mesto - Jan KRIVEC, tek na 600 m, mlajši dečki

3. mesto - Maša BRUMEN, met Vortexa, mlajše deklice

3. mesto - Ajda PLOHL, skok v daljino, mlajše deklice

3. mesto - Gabrijela SAGADIN, tek na 300 m, mlajše deklice

3. mesto - Žan KOSEDNAR, skok v višino, mlajši dečki

Ostale dobre uvrstitve:

- 4. mesto - Blanca KOREN, tek na 300 m, mlajše deklice
- 5. mesto - Maja VEKUŠ, tek na 300 m, starejše deklice
- 5. mesto - Luka EKART, tek na 300 m, mlajši dečki
- 6. mesto - Žiga BLAGUS, suvanje krogle, starejši dečki
- 6. mesto - Tomaž SENČAR, skok v višino, starejši dečki
- 6. mesto - Rene PLAJNŠEK, tek na 60 m, mlajši dečki

**ATLETSKO TEKMOVANJE NA POLJANAH 2011,
PODROČNO PRVENSTVO
Rezultati naših učencev in učenk**

Anja CIMERMAN - tek na 1000 m, starejše deklice, 1. mesto
Jan KRIVEC - tek na 600 m, mlajši dečki, 2. mesto
Fatmir BERISHA - skok v višino, mlajši dečki, 2. mesto
Eva SKAZA - tek na 1000 m, starejše deklice, 3. mesto

Tilen NOVAK - tek na 60 m, starejši dečki, 4. mesto
Nuša PEČLIN - tek na 300 m, mlajše deklice, 5. mesto
Rene PLAJNŠEK - tek na 60 m, mlajši dečki, 6. mesto
Luka EKART - tek na 300 m, mlajši dečki, 6. mesto
Gabrijela SAGADIN - tek na 300 m, mlajše deklice, 7. mesto
Tomaž SENČAR - skok v višino, starejši dečki, 9. mesto
Klemen RADISLAV - met Vortexa, mlajši dečki, 11. mesto
Maša BRUMEN - met Vortexa, mlajše deklice, 11. mesto
Jan MILOŽIČ - met Vortexa, starejši dečki, 15. mesto

Učence je na tekmovanju spremljal športni pedagog Miro Kalezič.

ŠOLSKO ŠPORTNO TEKMOVANJE V AKVATLONU in PLAVANJU PRISTAN, 26. 5. 2011

Z učenci OŠ Miklavž smo se udeležili tekmovanja v akvatlonu in plavanju, ki je potekalo v mariborskem kopališču Pristan.

Šolo so zastopali naslednji učenci: Luka Ekart, Jan Krivec, Nuša Pečlin, Gabrijela Sagadin, Eva Skaza, Tina Šušteršič, Doroteja Zagoranski. Učence je spremljala učiteljica Andreja Kolander.

REZULTATI AKVATLONA:

- 1.mesto – EVA SKAZA
- 2.mesto – LUKA EKART
- 2.mesto – NUŠA PEČLIN
- 3.mesto – GABRIJELA SAGADIN

REZULTATI PLAVANJA:

- 2.mesto – TINA ŠUŠTERŠIČ
- 3.mesto – DOROTEJA ZAGORANSKI
- 4.mesto – EVA SKAZA
- 5.mesto – NUŠA PEČLIN
- 6.mesto – LUKA EKART
- 7.mesto – JAN KRIVEC
- 7.mesto – GABRIJELA SAGADIN

FESTIVAL ŠPORTA MLADIH Športni park Tabor v Mariboru

Z učenci 3. in 4. razredov, ki v letošnjem šolskem letu obiskujejo dodatne ure športne vzgoje, ter učenci košarkarji, ki so sodelovali na turnirju trojk, smo se udeležili Festivala športa mladih v Športnem parku Tabor. Organizatorji so pripravili najrazličnejše delavnice in kotičke ter predstavili atraktivne športne panoge. Takoj po prihodu na prizorišče smo se odpravili v dvorano Tabor, kjer je potekalo tekmovanje v plesu – Šolski plesni festival. Nad poskočnimi ritmi glasbe so bile navdušene predvsem učenke, zato smo sklenile, da bomo v naslednjem šolskem letu plesale in tekmovala tudi me.

Kasneje so bili športno aktivni tudi naši učenci. Najprej so poskusili vožnjo s skike-om (to je terensko rolkanje, ki je podobno teku na smučeh) po poligonu, nato pa so si ogledali prikaz kegljanja in sabljanja ter se pomerili med seboj. Kljub veliki gneči in dolgi koloni otrok pod plezalno steno so si nadeli še varovalne pasove in preizkusili moč svojih rok. Najpogumnejši učenci so splezali do vrha in nam pomahali v pozdrav. Pred zaključno prireditvijo v dvorani Tabor smo se napotili še proti drevesom,

med katerimi so bili napeti trakovi (slackline) in s hojo po njih preizkusili svoje ravnotežje. Med aktivnostmi smo se ustavili še pri stojnici s hrano in se okrepčali s slastnimi testeninami. Polni lepih vtisov, z nasmehi na obrazu in iskrivimi očmi smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal proti domu. Po odzivu učencev in njihovih staršev ter vodstva šole smo prepričani, da bo obisk Festivala športa mladih naša stalnica tudi v prihodnjih letih.

ZNANJE NAS BOGATI IN NAM ODPIRA VRATA V SVET

Bila je mrzla sreda, a za nas zelo topla, saj nas je tega dne obiskal minister za šolstvo in šport dr. Igor Lukšič. Učitelji, učenci in vsi zaposleni v šoli smo se tega dogodka zelo veselili. To je bilo za nas nekaj najlepšega in zelo smo bili počaščeni, saj smo se zavedeli, da vsakdo nima take priložnosti. Nekaj dni pred njegovim prihodom smo se začeli pripravljati na srečanje z njim. Sošolki Evi in meni sta bili dodeljeni vlogi napovedovalk. Ves čas je bilo v zraku neko posebno vzdušje.

Ko pa je napočila sreda, smo bili vsi zelo nestrpni, v polnem pričakovanju. Prišli so snemalci, novinarji in fotografi. Učenci in učitelji smo se zbrali v avli šole in čakali na prihod ministra. Kmalu je v šolo vstopil dr. Igor Lukšič. Aljaža sta mu v znak dobrodošlice zaigrala na harmoniki, mi pa smo ga pričakali z aplavzom. Kulturni program se je začel. Z Evo sva premagali prvo tremo in moram priznati, da

sem se v vlogi napovedovalke počutila zelo lepo. Sledili so prijazni in lepi nagovori gospe ravnateljice Dušanke Mihalič Mali, gospoda župana Lea Kremžarja, nato pa je spregovoril še minister o pomenu znanja za življenje, ki nas bogati in nam odpira vrata v svet. Njegov govor je vseboval veliko resnic in življenjskih napotkov, ki jih je popestril s kančkom humorja, tako da smo se mu iskreno nasmejali. V krajšem kulturnem programu je zapel Matevž, na klavir je zaigral Jan, zapeli pa so tudi člani mladinskega pevskega zbora. Minister si je nato še ogledal prostore naše šole.

Ta dan se je vsem vtisnil v spomin kot eden izmed najlepših. In ker smo resnično z velikim pričakovanjem in veseljem pričakovali ministra, sem prepričana, da je našo toplino začutil tudi sam minister.

Katarina Paska, 8.a

V šoli nas je obiskal dr. Igor Lukšič, minister za šolstvo in šport Republike Slovenije.

Ministra je sprejela in pozdravila gospa ravnateljica Dušanka Mihalič Mali.

Dr. Igor Lukšič je spregovoril o pomenu izobraževanja in znanja.

Katarina in Eva sta povezovali kulturni program.

Svečanega sprejema se je udeležil tudi župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar.

Iz Aljaževe harmonike je zazvenela pesem Na Golici.

Aljaž je zaigral pesem V dolini tihi.

Jan je s pomočjo klavirskih tipk privabljal prijetne glasove.

Matevž je s Kekčevo pesmijo razvedril gledalce.

Zapeli so tudi pevci MPZ z zborovodkinjo Nušo Vajs.

SMEH SKOZI SOLZE

Prvi september. Prvi šolski dan. Konec počitnic in začetek novega šolskega leta. Razmišljala sem o tem, kako bom gotovo pogrešala brezskrbne počitniške dni, hkrati pa se zavedela, da moram hoditi v šolo, če hočem uresničiti svoje sanje in želje. V šoli se učimo, da dobimo ocene, za življenje, v šoli spoznavamo tudi prijatelje in zato sem po drugi strani komaj čakala, da spet vidim svoje sošolke in sošolce.

Tega lepega septembrskega dne sem se hitro oblekla in se odpravila proti avtobusni postaji, kjer sem že srečala nekaj prijateljic. Pozdravile smo se ter si zaupale novice, doživetja s počitnic.

Kmalu je pripeljal avtobus, s katerim smo se odpeljali v Miklavž. Pred šolo je bilo zbranih že veliko učencev. Bili smo dobre volje in smeh se je razlegal naokrog. Vsi pa smo že nestrpno čakali informatorja s ključi, da bi odklenil šolska vrata.

Želja se nam je kmalu uresničila. Vrata so se odprla. Razveselili smo se razrednikov, ki so pristopili k nam, in mi smo jim sledili. Najprej nas je pot vodila v garderobni prostor, kjer smo odprli omarice, se preobuli, nato pa se odpravili v učilnice.

Zasedli smo stole in se pogovarjali z razredničarko, s katero smo v tem dnevu preživeli največ časa. Marsikaj nas je zanimalo - kateri učitelji nas bodo poučevali v tem šolskem letu, kakšen bo urnik ... V učilnico so prihajali tudi učitelji, s katerimi se bomo v tem šolskem letu srečevali pri učnih urah. Bilo je zanimivo in prijetno.

Ure so hitro minevale. Vesela sem bila, saj sem se po dveh mesecih znova srečala s sošolkami in sošolci, s katerimi smo v teh letih postali prava družina. Lepo sem preživela to dopoldne in kmalu se je prvi dan približeval h koncu.

Medtem ko sem nameravala zapustiti šolske prostore, svet znanja in učenosti, so vanjo s svojimi starši začeli vstopali učenci prvih razredov. Pogumno, sproščeno, veselo. Pa niso takoj odšli v učilnice. Ustavili so se v avli šole. Za dobrodošlico jih je čakalo posebno darilo – gledališka predstava - v kateri je blestela Eva Škofič Maurer.

To je bil za prvošolčke dan smeha, veselja, kajti v avli šole so se zaradi nastopa klovnese (Mike Make) prepletale igrivost, hudomušnost in prijetna nagajivost. In če je kdo od prvošolčkov in njihovih staršev do takrat čutil negotovost, strah, je s prihodom umetnice vse nelagodje izpuhtelo v zrak in razposajenost je napolnila ves prostor. Solze niso tekale zaradi žalosti, temveč zaradi smeha. Nihče ni ostal ravnodušen, tudi ravnateljica naše šole in župan občine nista mogla skrivati navdušenja.

V avli so se ustavljali še drugi mimoidoči, in četudi niso imeli namena, da bi si ogledali predstavo, so ostali in se pridružili navdušenim gledalcem. Prijetno razpoloženje je bilo zelo nalezljivo. Prepričana sem, da se bodo učenci prvih razredov še dolgo radi spominjali teh lepih trenutkov, še posebej, ker je bila ta predstava namenjena prav njim.

Tudi jaz sem dobre volje odšla iz šole in na avtobusni postaji počakala avtobus, s katerim sem se odpeljala v Skoke. Zdrvela sem domov in takoj povedala, kaj se je dogajalo v šoli.

Popoldne je hitro minilo in že je napočil večer. Odpravila sem se v posteljo, še prej pa pripravila stvari za naslednji dan. Zavedela sem se, da se bo začelo resno delo, ob katerem pa bo še gotovo čas za veselje.

Maja Vekuš, 8.b

DEVETOŠOLCI ZAPUŠČAMO OSNOVNO ŠOLO IN SE PODOJAMO V NOV SVET

Spomini na osnovno šolo so lepi in mi bodo vedno ostali v spominu. Ko sem kot prvošolček prestopil šolski prag, sem bil poln pričakovanj, tudi strahu nisem čutil, saj sem vedel, da bom ostal skupaj s svojimi prijatelji iz vrtca.

Učiteljica, ki nas je sprejela in s katero smo preživeli prvo šolsko uro ter kasneje še dve leti šolskega obdobja, nam je ostala dobro v

spominu tudi zaradi besed: »Vem, da me boste vedno pozdravili, pa čeprav vas ne bom več učila.« Leta so tekla, vsako leto smo bili starejši, pridobivali smo znanje, se učili za ocene in življenje. Teh dni se bom vedno rad spominjal kot nekaj lepega. Seveda so bili tudi slabi trenutki, vendar sem jih že izbrisal iz spomina.

Sedaj, ko končujemo osnovnošolsko pot, se zavedamo da se del skupne življenjske poti tu konča, nadaljuje pa se drugje, v drugih šolah. Vemo, da s sošolci ne bomo izgubil stikov, čeprav se hkrati zavedamo, da toliko iskrenih, odkritih, nasmejanih in veselih trenutkov več ne bomo preživljali skupaj. Vsakdo od nas vstopa v nov svet, ki se imenuje srednja šola, kjer bodo nove preizkušnje, drugi sošolci, prijatelji, profesorji, toda še vedno se bom rad spomnil osnovnošolskih dni.

Primož Vouk, 9. b

GOVOR GOSPE RAVNATELJICE DUŠANKE MIHALIČ MALI NA VALETI DEVETOŠOLCEV

»Po uspešno prebitih osmih dolгих, a vendarle razburljivih šolskih letih« ste zapisali v današnji dan!

Res je! Zaključek šolskega leta prinaša valetu, prinaša začetek nekega novega obdobja.

Vloga učitelja v družbi je pravzaprav res nekaj posebnega. Male ljudi polnite z znanjem, jim predajate svoje izkušnje in jih tako pripravljate na življenje. Pri tem pa niste pozabili, da niste le prenašalci znanja, ampak imate tudi vzgojno nalogo. Za otroke je najpomembnejši celostni razvoj, ki ob podpori staršev in lokalnega okolja gradi družbeno odgovorne in samozavestne posameznike.

Zato se danes veselim srečanja z vami. Sklenili smo nova prijateljstva in okrepili stara, dobili smo nove življenjske izkušnje, ki nam pomagajo spoznati, kdo smo in kaj bi v življenju počeli. Vedno ne bo lahko, a spoznali boste, da prav padci velikokrat pripeljejo do največjih uspehov. Treba se bo pobrati in iti naprej, proti novim vzponom, novim zmagam. Kdor vztraja, zmaguje.

Stike danes tkemo različno. Gotovo je odvisno od generacije. Različno dandanes puščamo sledi.

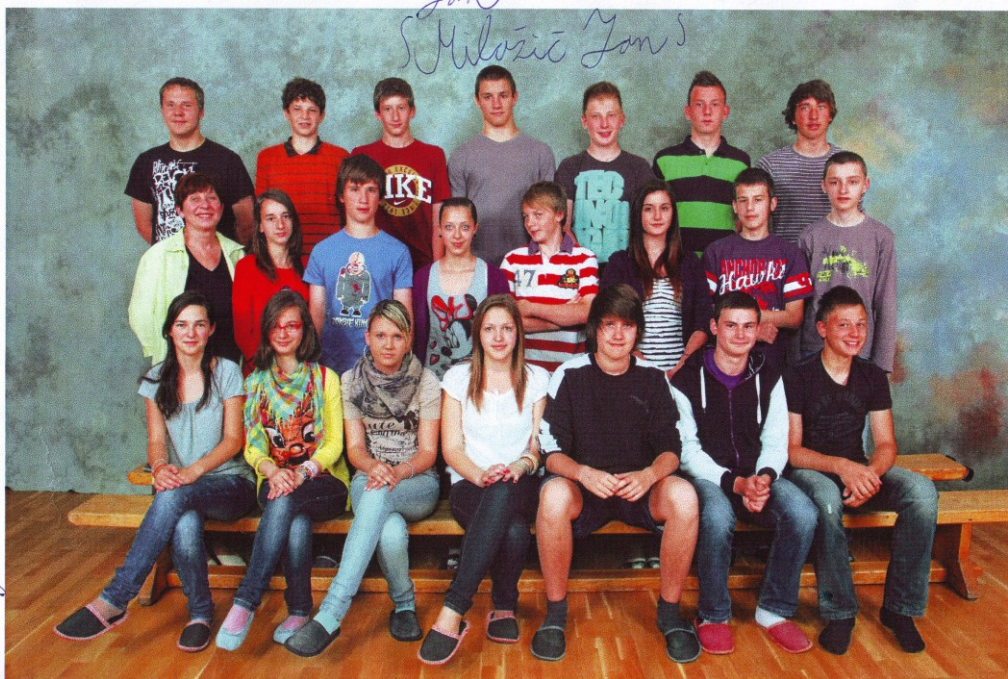
Pogosto je tako, da je v ozadju mnogo več, kot je videti na prvi pogled. Morda zgleda preprosto, vendar ni. Čeprav smo ugotovili, da stiki niso vedno preprosti, smo si prav vsi zadali cilj, da smo vanje vnašali posebno energijo, energijo optimizma in novih vrednot. Samo tako so vezi postajale močnejše in samo tako smo lahko stkali trdne odnose za prihodnost. Za prihodnost nas vseh.

Ni lahko prevzeti odgovornosti in iskati dobro v ljudeh. Vendar je samo to dobro vplivalo na sodelovanje, ki ga moramo razumeti kot edino pravo smer našega sobivanja. Iskati dobro v ljudeh, bi lahko še enkrat zapisala, čeprav vem, da s tem tvegam posmeh. Življenje ni pravljica in res je, je umetnost, zato smo se trudili in verjeli smo, da nam bo uspelo. Nam je bilo to pomembno! Nam - za nas vse - to je še pomembnejše. Vzpostavili smo stik, z vami, učenci, starši, sedaj želimo le še ohranjati odnose. To priložnost bomo dali. Vsem. Saj razumemo, da samo mi lahko premaknemo to, kar želimo. Povezati generacije, in zaradi tega ohranjati odnose, ki bodo pomembno vplivali na kakovost sobivanja nas vseh.

Vem, da ni preprosto. Vendar je mogoče. In prav to ste pokazali vi, spoštovani učenci, prepletali smo energije, stalno smo se srečevali in ustvarjali stike. In ko spregovorimo, izmenjamo besede, ki bodo kmalu postale vizije, pogledi, celo mnenja.

Izkoristite privilegij, ki ga nosite v sebi !

9.a Mihel G. Koder. Jan Milja P. Vico. Alen

Žane Vojda

Tina

Žofa

Matic

Barbi

Doris

Wiktoria Medejia

Todorčič

Zigab

Tilen

Alen

Wino

ORNIČ Dorian

Štefana

9.b Domen

Primož

Jarnej Vito

Anja

Tina

Amanda Lora F.

Žan

Ziga

Vito

Alisa

Katja Petrovič

Karel

Sandra

Jana Kramjc

Jana Lukel.

Catalija

Matic

Teja Varnes

Pandraž

Mitja

Grego

RAZREDNIK :

Črna Voj

KNJIGA IMA VELIKO MOČ

V počastitev slovenskega kulturnega praznika smo v našo šolo povabili Toneta Partljiča, pisatelja, dramatika, dramaturga, scenarista, politika ..., ki je kot otrok želel prijeto sonce, in ki je v svojem ustvarjalnem življenju obogatil dneve mnogih bralcev s knjigami Hotel sem prijeto sonce, Slišal sem, kako trava raste, Dupleška mornarica, s komedijo Moj ata, socialistični kulak in še z mnogimi drugimi, o svojem življenju pa spregovoril v avtobiografiji z naslovom Hvala vam, bogovi, za te blodnje.

Kakšni so vaši spomini na osnovnošolska leta?

»Otroška leta sem preživel v Pesnici pri Mariboru, kjer takrat ni bilo šole, zato so otroci hodili v Kungoto, Jarenino in v Maribor. Danes pa v Pesnici stoji lepa šola.

V šolo sem vedno rad hodil in rad se spominjam učiteljic, ki so me učile. Najbolj mi je ostal v spominu dogodek, ko nam je učiteljica 2. razreda prebrala pesem Franceta Prešerna z naslovom Kam. Vem, da sem si že takrat, ob njenem branju, skoraj zapomnil celo pesem, doma pa sem se je takoj naučil. V Mariboru, kjer sem obiskoval nižjo gimnazijo, sem imel odlično profesorico slovenščine in zaradi znanja, ki mi ga je dala, sem bil vedno najboljši na učiteljsku in na akademiji.

Zelo sem si želel, da bi šel študirat v Ljubljano, a zaradi spleta okoliščin mi je bilo to onemogočeno.«

Opravljali ste kar nekaj različnih del.

»Opravljal sem štiri poklice. Bil sem učitelj, dramaturg v mariborskem gledališču, umetniški vodja v gledališčih, podpredsednik za družbene dejavnosti na občini in nato poslanec. Do vseh svojih poklicev imam popolnoma enak odnos in vsa dela sem rad opravljal. Čutim pa, da sem po duši pisatelj in če bi bilo v Sloveniji možno preživeti le s pisanjem, bi bil po poklicu pisatelj. Če bi pa delal v šoli, bi pa želel biti v knjižnici.«

Vabijo vas na šole. Nam lahko poveste kakšno anekdoto?

»Zgodilo se mi je, da sem prišel na šolo, kjer so pričakovali Toneta Pavčka, a je ta v zadnjem trenutku odpovedal. Zato so povabili mene. Ko sem prišel v šolo in stopil na hodnik, sem videl napis »Dobrodošel, Tone Pavček« ter razstavo njegovih del. Nato sem stopil pred učence, povedal svoje in učenci so začeli postavljati vprašanja, vsa pa so bila povezana z delom in življenjem Toneta Pavčka. Četudi sem jim dopovedoval, da sem Tone Partljič in ne Tone Pavček ter da ne pišem pesmi, so me še kar naprej nagovarjali z gospodom Pavčkom in me spraševali o pesmih. Zato sem se odločil, da bom odgovarjal, kot da sem Tone Pavček, in ker ga osebno dobro poznam, mi to ni bilo težko.

Moram povedati, da že pri vstopu v šolo takoj vidim, kako diha, živi in deluje šola, kakšni so učitelji. Lepe šole krasijo razstave in vi imate zares zelo lepo likovno razstavo, fotografije iz Indije ...

Zelo rad grem na šole in moram povedati, da imamo v Sloveniji dobre šole, dobre učitelje in dobre učence. Slovenske šole imajo tudi zelo lepe knjižnice, česar drugje v Evropi ni.«

Kaj vam pomeni knjiga?

»Knjiga ima veliko moč in mi pomeni vse. Zaradi knjig sem prisoten v svetu. Doma imam veliko knjig in preko njih lahko odreagiram na stvari, ki me težijo, veselijo ...«

Katera je vaša najljubša knjiga?

»Najljubša je tista, ki jo sanjam, da jo bom napisal. Zaradi nje se ponoči zbudim. Ko se peljem z avtom, na glas govorim kaj iz nje, s tisto knjigo živim, kot bi živel z ljubico, zame je najljubša in ves čas mislim nanjo.

Ko knjigo napišem in oddam, sem popolnoma neboljen in preplašen, saj ne vem, ali je dobra ali slaba. Nič ne pomaga, da sem napisal dela, ki so jih uprizorili v dvajsetih gledališčih po Jugoslaviji, da sem dobil nagrade, da sem napisal Moj ata, socialistični kulak, eno najboljših komedij. Ko knjigo oddam, ne vem, komu bi jo najprej pokazal. Navadno jo skrijem v predal (pred sabo in pred drugimi) in jo šele čez tri mesece prvič začnem brati. Ko pa dobim novo knjigo nazaj v paketu desetih knjig, jo pogledam in se je tako razveselim, kot da se mi je rodil otrok. Vsaka knjiga še malo diši po črnilu ... Kljub vsemu so mi najljubše otroške knjige, in sicer Hotel sem prijeli sonce in Slišal sem, kako trava raste.

Strah pa me je napisati otroško knjigo, kajti knjiga ne bi smela biti takšna, da odrasli preko knjig otrokom nekaj sporočamo, ampak bi morala biti knjiga napisana tako, kot da jo piše otrok in svetu odraslih sporoča o svojih pogledih, o tem, kaj čuti, misli.«

Kako preživite dan?

»Najprej se zjutraj zbudim, če sem še sploh živ (smeh). Ko vstanem, sem takoj v akciji, tako

kot da bi prižgal štedilnik. Zdaj, ko sem v »penziji«, zjutraj navadno preberem časopis, nato grem po opravkih, v knjigarno, v knjižnico, na sestanke s scenografom. Doma pojem kosilo, velikokrat tudi kaj skuham, rad pripravim ribe. Včasih pomijem posodo. Če imam čas, preberem, kar so drugi napisali, pišem pisma, prozo. Ob večerih hodim na proslave, pišem besedila za proslave, hodim na prireditve bralne značke, odpeljem se tudi na morje in lovim ribe.

Rad sem z družino, s katero delim vse svoje stvari, s pravimi prijatelji, s katerimi rastem in so del mene. Veliko mi pomenijo knjige, brez katerih ne bi bil to, kar sem, in veliko mi pomeni tudi zdravje.«

Kaj bi svetovali mladim ?

»Mlada generacija je odlična generacija, mladi ste pametni. Svetujem vam, da živite dobro, da berete knjige, živete polno življenje in ga ne zapravite. Poiščite vse, kar je dobro in bodite radovedni.«

Zelo smo bili veseli, da nas je obiskal pisatelj Tone Partljič in z nami delil svoje poglede na življenje in delo ter da je s svojim humorjem ter z lepimi in spodbudnimi mislimi popestril naš dan.

Lara Voh, 8.b, Ana Marija Zupanič, 8.b

MIRO CERAR – NAŠ VZORNIK

Z velikim spoštovanjem smo v OŠ Miklavž 23. septembra na prireditvi Mini olimpijada pričakali Mira Cerarja, najboljšega slovenskega športnika, ki se je v zgodovino športa zapisal kot večkratni olimpijski, svetovni in evropski prvak, dobitnik številnih medalj in odličij, dveh zlatih olimpijskih medalj ter kot nosilec visokih priznanj.

Kaj menite o takšnem načinu druženja mladih, kot ga lahko danes vidimo tukaj na tej Mini olimpijadi?

»To je lepo in koristno druženje, saj se učenke in učenci na igriv način spoprimejo s športom in s športnimi panogami, medsebojno primerjajo sposobnosti ter se ob tem zabavajo.«

Tudi vaše življenje je bilo ves čas povezano s športom. Kakšni so bili vaši športni začetki?

»Začel sem v rosnih mladosti kot pionirček, pri devetih, desetih letih, v telovadnici, kjer smo se ukvarjali z osnovnimi športnimi spretnostmi, ne le z gimnastiko.«

Kdo vas je navdušil za gimnastiko?

»Po 2. svetovni vojni, ko smo bili otroci bolj suhljati, je naš učitelj, razrednik, svetoval staršem, naj nas vodijo v telovadnico, kjer se bomo okrepili. Tako sem se tudi začel ukvarjati s športom in postal član telovadnega društva Partizan.«

Koliko časa ste se ukvarjali s športom?

»Dolgo časa, vse do 31. leta. Zadnjih dvanajst let sem bil v gimnastiki med najboljšimi na svetu.«

Bili ste svetovno znani športnik, veliko ste tekmovali in dosegali visoka priznanja. Gotovo so bili to naporni, vendar lepi časi. Kako sedaj gledate nanje?

»Mislim, da so bili to lepi časi, čeprav so bili resnično naporni, saj sem moral združevati šport s šolo, kasneje s študijem na fakulteti in nato še s skrbjo za družino. S trdim delom sem obvladoval svoje telo in postal močan, spreten in vzdržljiv. Dodatno so me motivirali tudi doseženi uspehi ter druženje s kolegi, telovadci, s katerimi smo veliko sodelovali, drug drugemu pomagali in svetovali.«

Ali še vedno spremljate šport, predvsem gimnastiko?

»Seveda, šport me še danes zanima in spremljam vse športne panoge, tudi kot član Olimpijskega komiteja.«

Ali ste še vedno aktivni na področju športa?

»Da, vendar več ne tekmujem in ne nastopam. Udeležujem pa se športnih prireditev z namenom, da pomagam skrbeti za promocijo negovanja športnih odnosov.«

Ali se kateri od vaših otrok tudi ukvarja s športom?

»Vsi trije otroci in tudi mojih pet vnukov.«

Kaj bi svetovali mladim?

»Svetoval bi jim, naj se ukvarjajo s športom. Ni pomembno, da si le najboljši in da zmaguješ, pomembno je druženje, tovarštvo, da si med seboj pomagajo in se na tak način tudi vzgajajo. Seveda pa ne smejo pozabiti na šolo.«

Sara Rukelj, 9.b

MINI OLIMPIJADA

V lepem dopoldnevu, 23. septembra, so se na igrišču pred šolo zbrali učenci prve triade OŠ Miklavž in Podružnice Dobrovce z učiteljicami ter nestrpno čakali na začetek Mini olimpijade, ki so jo na pobudo gospoda Lea Kremžarja organizirali in izvedli člani Olimpijskega komiteja Slovenije. Še posebej smo se vsi veselili tega dogodka, saj smo pričakovali tudi Mira Cerarja, našega največjega športnika, ki se lahko pohvali s številnimi medaljami in priznanji s svetovnih in evropskih tekmovanj ter dvema zlatima olimpijskima medaljama.

Ko so gostje prišli, se je začel uradni del prireditve. Najprej sta vse navzoče pozdravila župan občine in ravnateljica naše šole, kot gostiteljica, ki je med drugim povedala, da je za nas velika čast, ker lahko gostimo tako priznanega športnika, kot je Miro Cerar, učencem pa zaželela, da naj začutijo in doživijo športni utrip olimpijade. Nagovorom je sledil protokol. V spremstvu učencev je olimpijsko baklo prinesel Papi, maskota Mini olimpijade, sledili so mu učenci, ki so ob himni nesli pravo olimpijsko zastavo. Temu je sledila še olimpijska prisega, ki jo je prebral Miro Cerar. Povedal je, da je to čudovita prireditev, lep, zabaven dogodek za vse športnike, na kateri so v ospredju športne vsebine, prepletene z druženjem, medsebojnim spoznavanjem in negovanjem lepih odnosov. Vsi sodelujoči v igrah pokažejo svoje sposobnosti, se trudijo in tako so zmagovalci vsi, saj je treba slediti geslu Mini olimpijade, ki pravi, da fair play vodi naprej.

Protokularni del se je zaključil, pred pričetkom športnih iger pa so se učenci skupaj s Papijem ogrevali še ob različnih vajah. Vse je potekalo v tako prijetnem in sproščenem vzdušju, da bi se jim tudi sama najraje pridružila. Za zabavo in povezovanje programa so poskrbeli napovedovalci, ki so svoje delo res dobro opravili. Po ogrevanju so se učenci razdelili v skupine in preizkušali svoje športne spretnosti ter sposobnosti v štafetnih igrah, skoku v daljino z zaletom in peteroskoku, v metanju žoge na koš ter v metu vortexa.

Na igrišču se je čutil športni duh, prepleten z igrivostjo, humorjem, veseljem in otroško razposajenostjo. Za dobro razpoloženje je poskrbelo tudi vreme, ki je bilo prečudovito, prav takšno, kakršnega smo si želeli. Naši najmlajši osnovnošolci so na igrišču zares uživali. Tudi drugi učenci naše šole niso mogli skriti radovednosti in so nas opazovali skozi okna. Seveda so se slišali tudi kakšni glasni vzkliki in klici. Jaz sem imela to priložnost, da sem si dogodek lahko ogledala od blizu, na kar sem bila zelo ponosna.

Pri športnih disciplinah so bili učenci previdni in so pazili, da se ne bi poškodovali, za njihovo varnost pa so skrbele tudi njihove učiteljice ter organizatorji, ki so pri delu prav tako uživali in se veselili.

Medtem ko so se učenci prve triade športno zabavali na igrišču, pa si je gospod Miro Cerar v spremstvu župana, ravnateljice in pomočnika ravnateljice ogledal našo šolo. Verjamem, da je bil navdušen zaradi lepo urejenih prostorov. V kemijski učilnici se je srečal z učenci 9.a razreda, ki so mu prikazali zanimiv poskus. Miro Cerar se jim je nato predstavil, povedal nekaj o svojem življenju, športni karieri, dosežkih, o pomenu športa ter izobrazbe. Devetošolci so ga poslušali z veliko mero spoštljivosti, nato pa se zbrali ob gostu in z njim ponosno stopili pred fotoaparatom. Gotovo se bodo vse življenje spominjali tega dogodka, kajti med njimi je bil Miro Cerar – naš veliki vzornik.

Naš gost se je nato poslovil od devetošolcev in pot ga je vodila mimo učilnic, iz katerih so radovedno pogledovali mlajši učenci in ga pozdravljali. Prijazno se je pogovarjal z njimi, nato pa odšel v knjižnico, kjer je nastal tudi intervju. Resnično lepo in nepozabno doživetje.

Mini olimpijada se je bližala h koncu in učenci so za svoj trud in sodelovanje prejeli nagrade. Srečni so odhajali z igrišča in še v slovo pomahali vsem gostom.

Zavedam se, da sem imela posebno čast in privilegij, da sem lahko spremljala Mini olimpijado ter pogovarjala z gospodom Mirom Cerarjem.

Sara Rukelj, 9.b

MARKO POTRČ IMA RAD IZZIVE

Tema letošnjega otroškega parlamenta je Mediji za bogatejše otroštvo, zato smo v okviru delovanja skupnosti učencev in šolskega parlamenta pripravili okroglo mizo ter v goste povabili Marka Potrča, priljubljenega slovenskega radijskega in televizijskega voditelja, svetovnega (Guinnessovega) rekorderja v najdaljšem neprekinjenem vodenju radijskega programa, dobitnika viktorja popularnosti za radijsko in televizijsko osebnost, navdušenega športnika, zagovornika čistega okolja in ponosnega očka.

Kakšni so bili vaši prvi koraki v svet medijev?

»Vedno sem rad govoril in tako sem v srednji šoli delal na šolskem radiu. Splet okoliščin pa je bil, da je moj brat nekega dne telefoniral na študentski radio. Takratni voditelj se je iz njega ponorčeval, kar pa se meni, kot starejšemu bratu, ni zdelo prav, in ker sem se vedel zaščitniško, sem poklical v oddajo. Z voditeljem sva se nekaj časa pogovarjala, a ker mi ni mogel priti do konca, me je povabil v oddajo. Izziv sem sprejel, se usedel za mikrofona in začel govoriti. Nato sem se udeležil avdicije na drugem radiu, kjer sem bil od šestinosemdesetih prijavljenih sprejet le jaz. Nekaj časa sem delal na tem radiu, nato pa sem začutil, da se želim še razvijati, zato sem iskal drug medij.«

Kako poteka vaš delovni dan?

»Moj urnik je vedno zelo natrpan. Zjutraj vstanem ob pol četrti uri in grem na radio, kjer pregledamo program, ki ga pripravimo en dan prej. Jutranji program začnemo ob peti in končamo ob deveti uri. Po končani oddaji že začnemo razmišljati o temi naslednjega dne. Ker želimo prisluhniti poslušalcem in izvedeti, kaj jih zanima, gremo med ljudi. Ko zberemo aktualno gradivo, ga pregledamo, se o njem pogovarjamo in naredimo načrt oddaje. Ob tem se ukvarjamo še z zvočno podobo zgodbe. To traja nekje do 13. ure ali 13.30. Delovni dan se nato nadaljuje še z drugimi zadolžitvami, kot so na primer intervjuji, slikanje, obisk drugega medija, razvijanje novih strateških vsebin, sestanki in podobno. To traja približno do 16. ure, temu pa sledijo še projekti, ki niso povezani z radiom. V tem poslu se, na srečo, odpirajo vedno nove zadeve, novi izzivi. Tako po 17. uri sedem pred računalnik, pišem plan, ugotavljam, kaj vse še potrebujem.«

Veliko se pojavljate na radiu in televiziji. Nam lahko poveste, kakšne so razlike med tema dvema medijema?

»To sta dva različna svetova. Informativna oddaja na televiziji, ki sem jo vodil, zahteva recimo čisto drugačen pristop in način dela kot delo v jutranjem programu na radiu. Na televiziji oddajo pripravljate ves dan, čeprav se pred kamero pojavite le za uro ali manj časa. Jutranji radijski program pa se razlikuje od informativne oddaje že po tem, da je

zabavnejši, pa tudi delo v etru je razporejeno na štiri ure. Seveda pa so mi pridobljene izkušnje pomagale pri ustvarjanju obeh medijev.«

Kaj menite o pojavljanju znanih osebnosti v medijih?

»Vsakdo, ki dela v medijih, želi biti priljubljen in prepoznaven, saj je od tega odvisen tudi njegov uspeh. Vsi delamo zato, da bi nas poznalo čim več ljudi in zelo je pomembno, koliko se kdo pojavlja v javnosti. Zanimivo je, da ko nimaš pozornosti, si jo zelo želiš, ko pa jo imaš, pa ti včasih preseda. Zato je prava umetnost, da se v javnosti pojavljaš toliko, kolikor je potrebno in ne več. Lepo je biti popularen, težave pa se pojavijo takrat, kadar naletiš na osebo, ki ni preveč prijazna in se, v želji, da bi povzdignila sebe, poskuša iz nekoga ponorčevati. Neprijetno je tudi, ko greš s sinom na sprehod po parku in te dvanajstletnik fotografira s telefonom, dva dni zatem pa se fotografija že pojavi v časopisu.«

Kaj menite o revščini in kako bi vi s pomočjo medijev poskušali odpravljati, zmanjšati, revščino?

»V medije vsekakor sodijo dobrodelnostni projekti, za katere je dobro, da o njih ve in sliši čim več ljudi. Na takšen način se namreč zbere več denarja ali stvari, s katerimi lahko pomagajo tistim, ki so se znašli v stiski. Menim pa, da v medije ne sodijo dobrodelnosti posameznikov, ker bi s svojim delom le želeli pritegniti pozornost nase. Letos sem imel obe vrsti dobrodelnosti. Za ene sem želel, da ne pridejo v medije, potem pa je bilo obdobje, ko smo dobili ideje, kako s pomočjo ljudi zbrati čim več denarja za tiste, ki ga potrebujejo. In tako smo pešačili od Pirana do Ljubljane, vmes zbirali denar na terenu, ljudje pa so lahko prispevali tudi preko SMS-ov in tako z vsakim sporočilom prispevali 1 evro. S svojim delom smo nadgradili akcijo Pomežik soncu, ki jo organizira Zveza prijateljev mladine Slovenije, in tako omogočili mladim lepe počitnice na morju. Sodelovali smo tudi v akciji, v kateri smo s pekarno Blatnik oziroma njihovo pekarno Happy Pek pekli piškote za otroke, obbolele za rakom. Izdelki so bili naprodaj na bencinskih servisih.«

S čim se ukvarjate v prostem času?

»Najraje izkoristim čas za družino. Če pa ga še kaj ostane, pa za šport.«

Katere štiri stvari so vam v vašem življenju najpomembnejše?

»Na prvem mestu je družina, ki mi pomeni največ, na drugem delo, ki ga zelo rad opravljam. Ne znam si predstavljati, da bi v življenju delal kaj drugega. Na tretjem mestu je šport. Seveda, ko se najde čas, v zadnjem času je za to manj možnosti. Na četrtem mestu je internet, brez katerega ne morem funkcionirati.«

Verjamete v ljubezen na prvi pogled?

»Da. Če pa ne, pa pogledam še enkrat. Jaz pa tako ali tako gledam samo še Lili.«

Verjetno je sodelovanje na televiziji krivo, da ste spoznali Lili.

»Tako je. Spoznala sva se na televiziji in vesel sem, da sva delala skupaj. Še vedno se imava zelo rada.«

Je Lili ljubosumna na vaše oboževalke?

»Ne, ker ve, da je zame edina.«

Ste ekološko osveščeni? Kakšen je vaš prispevek pri varovanju okolja?

»Vprašanje ekologije se mi zdi zelo pomembno in vsekakor skrbim za okolje, zato ločujem smeti. Tudi Lili je velika zagovornica ločevanja odpadkov. Vsi ljudje bi morali tako razmišljati in zato sem se odločil, da bom naredil nekaj tudi na tem področju. Sprožil bom posebno akcijo z namenom, da bi ljudje nehali prekomerno uporabljati plastične vrečke, ki sodijo med hude onesnaževalce okolja. Ko namreč vrečke odvržemo, te ne izginejo, se ne razgradijo, ampak ostanejo v naravi. Ko nakupujem, nesem nakupljene stvari na rokah ali pa jih dam v kartonasto škatlo.

Racionalno je treba tudi uporabljati vodo in elektriko. Okolje namreč onesnažuje tudi prižgana luč, ker je povezana z elektrarnami ...«

Kakšni so vaši spomini na otroštvo?

»Zelo lepi. V otroštvu sem užival tudi zato, ker sem ga lahko preživel v naravi in se ukvarjal z mnogimi športnimi aktivnostmi. Tudi v šoli je bilo zelo zabavno.«

Najbolj smešen pripetljaj.

»Obiskoval sem Srednjo zdravstveno šolo. Zelo dobro sva se razumela s profesorico slovenščine. Nekega dne me je spraševala glagolske čase. Vprašala me je:

»Kateri čas je, če rečem - poročila se bom.« Odgovoril sem: »Skrajni, se mi zdi.« Ko sem čez nekaj let postavljaj svetovni rekord v neprekinjenem vodenju radijskega programa, me je obiskala na radiu in ob obujanju spominov na srednješolska leta povedala, da se ji je ta dogodek najbolj vtisnil v spomin.«

Kako naj mladi sprejemajo medije?

»Poskušajte si oblikovati kritičen odnos do medijev. Njihov uspeh je namreč odvisen od tega, koliko ljudi jih gleda, bere in posluša in večje število ljudi jih bo spremljalo, več bo oglaševalcev in oglaševanja. Kadar se vam bo zdelo, da bi bilo dobro o kakšni temi poiskati še dodatne informacije, sedite pred internet ter poiščite podatke in si oblikujte lastno mnenje. Tako boste o temi vedeli več, lažje se boste pogovarjali in presojali ter zagovarjali svoja stališča. Na področju zabave pa sami lahko presodite, kaj vam je všeč in kaj ne.«

V mrzlem jutru ste se iz Ljubljane do Kopra peljali z avtom brez strehe.

»Drži. V Krki, podjetju, na katerega moramo biti ponosni, so želeli na poseben način propagirati Septotele in tako sem se v okviru tega projekta v mrzlem jutru podal iz Ljubljane proti Kopru. V okviru tega projekta pa je sedaj pred menoj še vožnja s kolesom na Vršič.«

Bi se udeležili Big Brotherja?

»Ustvarjalcem resničnostnih showov je treba priznati, da znajo privabiti gledalce, vendar se jaz Big Brotherja ne bi nikoli udeležil, ker mi moje življenje preveč pomeni. Če pa bi se ga

udeležil, bi to storil le zaradi skritih raziskovalnih razlogov, na primer s skrito

kamero, s katero bi predstavil resnično stanje v showu.«

Veseli smo, da smo se lahko pogovarjali z Markom Potrčem, ki nam je predstavil svoje delo ter svet medijev. Z njim smo preživeli prijetne in nepozabne trenutke. Na srečanje pa nas spominjajo tudi darila, ki nam jih je poklonil.

Tjaša Sentič in Sara Rukelj, 9. razred

SLOVENIJA – 1941, 1991

Ker v letu 2011 obeležujemo 70. obletnico upora proti okupatorju in 20. obletnico neodvisnosti države Slovenije, je skupina učencev prebiral pripovedna in pesniška besedila, si ogledala film *Deček v črtasti pižami* ter obiskala razstavi v muzeju Narodne osvoboditve Maribor, na temo vojnega časa.

Učenci so po prebranem, ogledanem in doživetem na različne načine poustvarjali. Predstavili so svoje doživljanje, razumevanje, vtise, zapisali so svoje videnje časa, ki jim je bil predstavljen, in ga poskušali povezati s svojim izkušenjskim svetom.

Poudarek je bil v spoznanju identitete in kulturne raznolikosti, sodelovanju v skupnosti, ohranjanju narodne identitete, spoštovanju vrednot, svobodi in neodvisnosti posameznika, kreativnosti in kritičnem razmišljanju.

Mentorici: Metka Lovišček, Živa Krajnc

Nekaj odlomkov razmišljanj učencev naše šole o vojnem času:

MOJA DOMOVINA SLOVENIJA

Domovina – moje zaščitniško prebivališče že od rojstva! Tukaj sem se rodila, tukaj živim, tu hodim v šolo, tu bom živela in nadaljevala šolanje in verjetno bom tukaj tudi ostarela. Ne morem si predstavljati življenja v kateri koli drugi državi, saj mi moja Slovenija pomeni največ. To ni le država, to je naša druga mama, v kateri smo se razvili in se še razvijamo. To je naša prijateljica in to smo pravzaprav mi vsi. Prelepa gorovja, ki se razprostirajo po naši pokrajini, bleščeče čiste reke in druga vodovja, svetlikajoči travniki, na milijone radovednih

glavic živali in na milijone ganjeno izrečenih besed ter nešteto srečnih in veselih trenutkov. Pa tudi razočaranj in neuspehov, slabe volje ter nemoči. Vse to in še več je Slovenija, ki jo ustvarjamo mi, Slovenci, mi, ki smo ponosni nanjo, na njeno zgodovino in lepoto, mi, ki smo njeni otroci in jo bomo vedno in pogumno ščitili ter sodelovali pri njenem razvoju.

Res, da domovine ne moreš izbrati, ona lahko izbere tebe!

Katarina Paska, 8.a

KAJ BI BILO, ČE BI ANA FRANK PREŽIVELA

Vojne bo kmalu konec, končno bodo lahko po dveh letih prišli iz skrivališča in živeli normalno. Ana je začela razmišljati o Hellu. Kako mu bo razložila, da je ni bilo tako dolgo, kako naj se opraviči v šoli. Vsa ta vprašanja so

se zastavljala v Anini glavi. Njene želje po samostojnosti, svobodi se bodo končno uresničile. Na prav poseben način pa je bila tudi žalostna, saj ni vedela, ali bo še kdaj videla Petra. Peter ji je obljubil, da jo bo obiskal.

Vendar Ana ni bila o tem popolnoma prepričana. Začela je dvomiti. Ali je Peter res zaljubljen vanjo ali pa je bila Ana le začasna ljubezen in tolažba v skrivališču? Vse te negativne misli se je trudila spremeniti v pozitivne. Vendar ji to ni uspelo. Prišel je čas selitve. Ana in vsa družina so bili zelo

vznemirjeni. Končno bodo spet lahko živeli svobodno in samostojno. Ana bo spet hodila v šolo ter postala pisateljica. Postati pisateljica je bila njena največja želja. Še prej pa mora končati šolo in začeti pisati še zanimivejše zgodbe, kot jih je do sedaj.

Maja Vekuš, 8.b

NA NAŠE MESTO JE PADLA BOMBA

Vso gradivo, ki sem ga prebral, mi je v srcu pustilo občutke in doživlja ljudi v tistem krutem času vojne. Seveda si sam ne morem predstavljati stiske in občutka tistih ljudi, saj kot bi rekli današnji starejši ljudje, smo otroci hudo razvajeni.

Ob prebiranju knjige Sadako hoče živeti sem si predstavljal, kako bi bilo, če bi na naše mesto odvrgli atomsko bombo. Zatisnil sem oči in pred sabo videl razvaline mesta, iznakažene ljudi brez upanja, trupla z opeklinami so ležala na tleh. Ob tej strašni sliki sem hitro odprl oči

in si v strahu trikrat ponovil, da se to ne more zgoditi. Še hujši pa je bil občutek, da bi me lahko doletela ista usoda kot Sadako, ki je umrla v upanju, da jo bo 1000 žerjavov rešilo pred smrtno boleznijo, ki jo je povzročilo sevanje atomske bombe.

Ko sem prebral to knjigo, nisem bil nič vesel, kot ponavadi, ko kar poskočim in zavpijem. Ne, tokrat sem še dolgo po tem razmišljal in še danes se zamislim, kaj bi bilo, če ne bi odvrgli bombe.

Matija Pečnik, 7.b

RAZMIŠLJANJE:

- OB PREBIRANJU PESMI, KI SO NASTALE V ČASU VOJNE

Ko si v stiski ali ti je hudo in se ne moreš nikomur zaupati, je najboljšo napisati pesem, v katero lahko vliješ vse svoje občutke, mnenja in besede.

Mnogo pesmi je nastalo tudi v vojni, ko so se vojaki v oblikah pesmi poslavljali ali izražali svoje občutke in misli. Iz teh pesmi lahko marsikaj spoznamo o vojni in se tudi ob njih zamislimo, kako so trpeli ljudje. Za nas so zelo pomembna in priznana dela, ki nam sporočajo, da je vojna grozna in da pusti posledice, ki si jih za vedno zapomniš, opominjajo pa nas tudi, da se kaj takega ne sme več zgoditi, saj je umrlo že dovolj nedolžnih ljudi.

- OB OBISKU MUZEJA NARODNE OSVOBODITVE MARIBOR

Ob obisku muzeja smo izvedeli še veliko več novega in si od blizu ogledali veliko zanimivih stvari, ki so bile najdene v času vojne. S pomočjo slik in filma, ki so nam jih predstavili v muzeju, pa smo si lahko vse skupaj še bolje predstavljali.

Zdaj sem spoznala grozote vojnega časa. Zgodovina je preteklost, ki se ne sme več ponoviti, dovolj ljudi je že umrlo, nas pa še ni izučilo. Bodimo strpni drug do drugega in se spoštujmo, saj bo le na tak način na svetu mir.

Katja Petrovič, 9.b

ŽELIMO OSREČEVATI LJUDI

November je mesec, ko se začnemo učenci in učitelji pripravljati na prireditev Miklavževanje, na delo v ustvarjalnih delavnicah in na darilni bazar. Ta projekt je postal že tradicionalen, zato smo se tudi letos lotili dela s polno paro. V okviru projekta so bile najprej na vrsti ustvarjalne delavnice in dan odprtih vrat. Pri delu so se nam pridružili mnogi starši, dedki, babice in sorodniki, zato je bilo vzdušje v učilnicah še bolj pestro in prijetno. Želeli smo, da bi bili naši izdelki čim lepši, zanimivi, privlačni, takšni, da bi pritegnili pozornost ljudi in da bi se na darilnem bazarju odločili zanje ter z njimi razveselili svoje najdražje.

V tem dnevu pa nismo ustvarjali le za darilni bazar, temveč smo učenci četrtilih, petih in osmih razredov izdelovali spominke, ki so jih kasneje člani RK Miklavž in RK Skoke podarili starejšim občanom. Zelo smo se potrudili in bili veseli, saj smo se zavedeli, da bomo s svojimi izdelki osrečili mnogo ljudi.

Med ustvarjalnim delom nas je šolski zvonec opozoril tudi na začetek odmora in malice. Ko smo se najedli, smo se še sprehodili po šoli in pokukali v učilnice ter odkrivali, kaj so delali mlajši in starejši učenci. Videli smo, da so izdelovali tulce za pisala, Božičkove copate, okrašene darilne vrečke, škatlice za denar, voščilnice z lepimi zimskimi motivi, pletene srčke, snežake iz snežnih kroglic, smreke s podstavki, zvončke, okraske iz slanega testa, adventne venčke, ježke, posodice z blazinicami, sove iz storžev, hiške, namizne aranžmaje, poslikane stekleničke, okraske za jelke,

voščilnice s servietno tehniko, okraske na lesenih ščipalkah, gozdne škrate, novoletne lučke, okrašene zvončke ter še veliko drugih prekrasnih izdelkov.

Tudi šolo smo želeli odeti v zimski motiv, zato smo na okna nalepili snežake in ptice. Snežaki nas spominjajo na zimski čas, ptički pa predstavljajo življenje.

Na šoli je vladajo pravo ustvarjalno vzdušje, a počasi smo zaključevali delo ter odhajali domov. Vedeli smo, da je za nami opravljene le del naloge, kajti čakala nas je še prodaja izdelkov na bazarju.

Petek, 3. 12. Pred prireditvijo Dober dan, življenje smo z učitelji pripravljali stojnice, na katerih smo razstavili izdelke, s svojimi bogatimi ponudbami pa so se nam pridružili tudi člani miklavških društev Glog, kmečkih žena, vinogradnikov in čebelarjev. Po končani prireditvi so začeli prihajati ljudje, si ogledovali stvari, se odločali za nakup ... Počasi so se tudi stojnice praznile in obiskovalci so zapuščali našo šolo. Odhajali pa smo tudi mi, zadovoljni in srečni. Vedeli smo, da naš trud ni bil zaman. Denar, ki smo ga zbrali učenci in miklavška društva, smo namenili v šolski sklad. Ravnateljica, učiteljice in razredniki so nas pohvalili, zato smo bili resnično ponosni nase. Odločili smo se, da se bomo v življenju vedno trudili in osrečevali ljudi, pa četudi le z drobnimi pozornostmi.

Maja Vekuš, 8.razred

1,2, ODER 3

Lani novembra sem pri nemščini izvedel, da smo povabljeni na oddajo 1,2 oder 3. To so bile moje sanje. Biti na nemški televiziji v Nemčiji. Z menoj sta šla tudi prijatelja Tina in David. Spremljala nas je učiteljica Ines Pečnik. Odhod v Nemčijo je bil pred vrati, kot bi mignil. Z letališča Brnik smo odleteli v München. To je bilo pravo doživetje.

Prvi dan v Nemčiji smo odšli v hotel, kasneje pa na ogled centra mesta. Zvečer smo šli na večerjo v bližnje gostišče in spoznali naše sotekmovalce. Za večer si je naša ekipa rezervirala igralno konzolo Wii. Naslednji dan

smo že zjutraj odšli na nemško televizijo ZDF. V garderobi so nas čakale rdeče majice z imeni in športni copati. Odpeljali so nas v "masko", kjer so nam uredili frizure in nas naličili, da se pod reflektorji ne bomo svetili. Vse je potekalo zelo hitro. Voditelja Eltona smo videli šele na oddaji. Pomerili smo se z Nemci in Avstrijci. Z nemškimi tekmovalci smo bili ves čas zelo izenačeni. Osvojili smo 32 točk in skupaj z Nemčijo smo si delili prvo mesto. Nagrajeni smo bili s 320 €, pokalom, medaljami, družabnimi igrami in oblačili. Po oddaji smo odšli v Sea-life. To je velik akvarij, kjer smo

videli morske pse, želve, veliko različnih rib, hobotnice, rake in še mnogo drugega. Pred odhodom na letališče smo si ogledali še del velikega BMW muzeja. Najzanimivejši so bili avtomobili, motorji in simulatorji. Kmalu je bil čas za odhod domov. Proti Sloveniji smo poleteli v poznih večernih urah. Na letališču v

Ljubljani so nas pričakali starši in mi smo prinesli novico o prvi slovenski zmagi na oddaji 1,2 oder 3.

Doživetja, ki nam ga je omogočila učiteljica Ines Pečnik, ne bomo nikoli pozabili.

Robert Wochl - Bobo 5.b

NAGRADNA ESKURZIJA

Učenci, ki smo se tudi v tem šolskem letu še posebej izkazali in lepo predstavljali našo šolo, kjer koli smo se pojavili, smo dobili priložnost, da se ob koncu šolskega leta udeležimo nagradne ekskurzije. Med temi učenci sem bila tudi jaz. Bila sem zelo srečna, ker sem dobila to priložnost in, seveda, ponosna nase, kajti te nagrade ne dobi vsakdo.

V majskem jutru smo se z avtobusom odpeljali proti Avstriji. Med potjo smo si ogledovali naravo, ki se je bahala v svojih spomladanskih lepotah, seveda pa smo se tudi pogovarjali. Po dveh urah vožnje smo končno prispeli do živalskega vrta. Najprej smo pomalicali, nato pa se odpravili na ogled živali. Pred tem smo si ogledali opise živali, ki so bili zelo zanimivi. Končno smo prišli do leva in levinje. Lev je hotel dokazati, da je kralj živali, zato se je samozavestno postavil pred fotoaparate, nato pa se lenobno umaknil in se predal počitku. Gotovo je užival v tem sončnem dnevu. Našo pozornost so vzbudili še gepard, emuje, papige, pava, kamela, konji, zebre, divji pujssek, kenguru, risa in še mnogo drugih živali. V živalskem vrtu mi je bilo zelo všeč.

Melisa Tomičič, 9.b

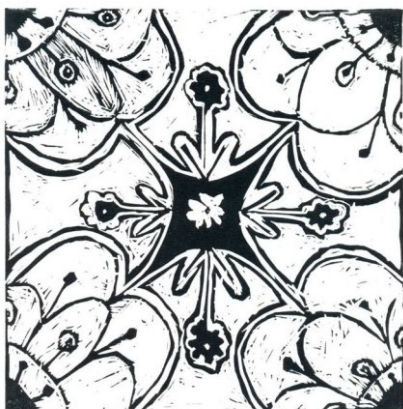
V središču živalskega vrta se nahaja grad Herberstain, ki je neverjetno lep in dobro ohranjen, čeprav je star že sedemsto let. Sonce je pripekalo na naša ramena, zato smo bili veseli, da smo se lahko v gradu malo ohladili in si ogledali njegovo notranjost, prisluhnili zgodovinskim podatkom ter zanimivim zgodbicam, povezanih z življenjem v njem. Kmalu smo se povzpeli po hribu navzgor, zapustili grad ter se še zadnjič sprehodili po živalskem vrtu. Nato smo se odpravili na kosilo, ki je bilo zares okusno in dobro pripravljeno. Imeli smo še nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za izpovedovanje vtisov o izletu.

Kmalu pa smo dočakali še najslajši del izleta. Odpeljali smo se namreč v čokoladnico Zotter, kjer smo si najprej ogledali film o pridobivanju čokolade, nato pa poskusili vsaj šestdeset vrst odličnih čokolad ter si pripravili vroč čokoladni napitek iz mleka. Nihče se ni mogel upreti temu. Zares smo uživali. Le kdo ne bi?

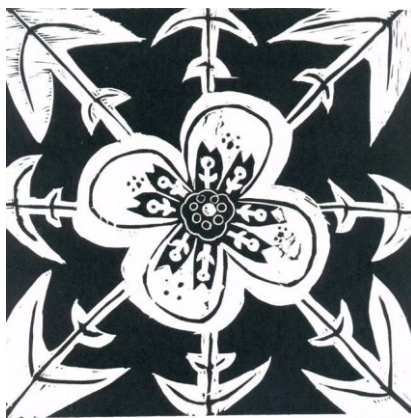
Ker je bil že čas, smo se morali odpraviti proti domu, čeprav nam je bilo tako lepo, da bi še kar ostali.

Vesela sem, da sem bila med nagrajenimi učenci in hvaležna sem za prekrasne trenutke, ki sem jih preživela na tej ekskurziji.

Sara Rukelj, 9.b

Tim Gojčič, 7. b

Damijana Bohl, 7. b

Lara Droždek, 7. a

ŠOLSKI PROJEKT - Z GLAVO NA ZABAVO

Zadnje šolsko leto je prelomnica med otroštvom in odraslostjo. Kot devetošolci se podajamo na pot, ki ni lahka. Vpisali smo se v srednje šole, zato veliko razmišljamo o tem, kaj nas čaka, kam nas bodo vodile poti.

Pred nami je mnogo življenjskih preizkušenj in izzivov. Zavedamo se, da je življenje prepleteno s pozitivnimi in negativnimi stvarmi, zato se toliko bolj veselimo lepih dnevor, prijetnih reči in se bojimo soočiti s slabimi, bolečimi in neprijetnimi dogodki.

Da se izognemo bolečih posledic zaradi, morda nepremišljenega ravnanja, nam z nasveti pomagajo starši, pa tudi v šoli. Prav zato je šola za nas, devetošolce, organizirala program, katerega moto je bil » Z GLAVO NA ZABAVO«.

V Kulturnem domu so nam policist, kriminalist in inštruktor avtošole pripravili zanimivo predavanje. Tako smo se soočili s posledicami negativnih stvari, kot so posledice drog in alkohola. Da bi program bil še zanimivejši, je inštruktor avtošole s seboj pripeljal tudi gospoda, ki je zaradi prometne nesreče pristal na invalidskem vozičku. Gospod nam je zaupal svojo življenjsko zgodbo, ki je marsikomu segla v srce.

Ob koncu smo si naredili še očala, ki so nam omogočila vpogled v svet drog in alkohola. Predavanje je bilo poučno in zanimivo. Marsikdo je razmišljal o tem, kako negativno na nas vplivata droga in alkohol in kakšne posledice lahko puščata.

Sara Rukelj in Tjaša Sentič, 9.b

POLICIST LEON SVETUJE

Obiskal nas je policist Borut. Sodelovali bomo v republiški akciji **Policist Leon svetuje**, ki je namenjena vsem petošolcem v Sloveniji.

Povedal nam je vse o varnosti. Če je megleno ali tema, imamo kresničke. Uporabljamo varno pot v šolo. Obvezna je čelada na kolesu in kolesarski izpit.

Policist nam je podaril zvezke, da jih bomo vedno reševali in opravljali domače naloge.

V tem šolskem letu bomo opravljali kolesarski izpit.

Povedal nam je, da če pri nas ali pri sosedih gori, moramo obvezno poklicati gasilce na 112.

Primož Drevenšek, 5. B

Risba: Nika Gačnik, 1.c

BRALNI MARATON

V petek, 17. 10. 2010, je na Trgu svobode v Mariboru potekal Bralni maraton. Že deveti po vrsti. Iz naše šole smo se ga udeležile tri učenke, in sicer Hana Hutter, Nuša Ladič in jaz. Za sodelovanje na tej prireditvi nas je navdušila knjižničarka gospa Metka Lovišček, ki je bila tudi naša mentorica.

Petkovo dopoldne je bilo hladno. Deževalo je, me pa smo z mentorice hitele proti šotoru, da bi bile čim prej na suhem. Mudilo se nam je. Ustavila sem se za trenutek in pogledala okoli sebe. Tudi drugi ljudje so hiteli. Lokali so bili polni, branjevke na stojnicah pa nekam osamljenje. A časa za ogled mesta Maribor nismo imele veliko. Morale smo naprej, čeprav je bilo zanimivo gledati, kako se svet vrti okoli tebe, ti pa ga samo opazuješ.

Še bolj sem pospešila korak. Kmalu se je v daljavi pokazal bel šotor. Ekomaraton je bil pred nami. Vstopile smo. Pri vhodu nas je vljudno pozdravila prijazna gospa. Medtem ko se je gospa knjižničarka pogovarjala, smo me tri odhitele pozdravit prijatelje.

Vzdušje na Trgu svobode je postajalo živahno, naši vrstniki so, tako kot me tri, v rokah držali liste z napisanimi umetnostnimi besedili in čutili smo, da se je približeval začetek. Živžav pod šotorom se je umirjal, sedli smo na lesene klopce in prisluhnili uvodnim pozdravnim besedam.

Nato so pred mikrofone stopili učenci iz drugih osnovnih šol in kmalu jim je sledila Nuša ter prebrala svojo pesem. S pripovedovanjem o tem, kaj se mu je zgodilo tistega jutra, nas je razveselil tudi Borut Gombač, kmalu pa sva se lahko predstavili tudi medve s Hano.

Stopila sem na oder in se nasmehnila. Lica so mi žarela in občudovala sem sama sebe. Bila sem zelo ponosna. Imela sem možnost, privilegij, da sem lahko sodelovala na tako pomembni prireditvi. Teh trenutkov sreče mi nihče ni mogel vzeti. Približala sem se mikrofonu. Zavedela sem se, da je vame uprtih veliko oči, nekateri so me celo poznali, zato sem se morala zelo potruditi. Začela sem brati. Počasi, a tekoče, čustveno. Zdelo se mi je, da lepo. Vmes sem nekajkrat pogledala občinstvo. Marsikdo se mi je nasmehnil. Ob tem sem postajala še samozavestnejša. Mislim, da bi bil name ponosen še Feri Lainšček, katerega pesem sem brala pred tolikšno množico ljudi. Ko sem končala, sem še enkrat pogledala gledalce. Slišala sem glasno in močno ploskanje. Na lica se mi je prikradel nasmeh. Bilo je nekaj čudovitega. Nato sem stopila z odra in v roke dobila knjigo s poezijo Franceta Prešerna. Odpravila sem se proti klopci, kjer sem sedela. Program se je nadaljeval in prisluhnili smo še mnogim nastopajočim. Gledali smo, kako so tudi drugi uživali svojih pet minut slave. Če si pogledal oči nastopajočih, je bilo v njih zaslediti veselje in iskrice ponosa. Vsakdo, ki je stal na odru, je bil nekaj posebnega. In tako je tudi prav. Vsi si bomo ta dan zapomnili kot

nekaj nepozabnega. Za vsakogar bo to še ena izkušnja več in zato sem prepričana, da smo komaj čakali, da pridemo domov in staršem, sestram, bratom in drugim pripovedujemo o tem doživetju. Prav vsakdo. Tudi jaz. In ponosna sem na to. Poleg tega, da so me gledalci ob branju pesmi lahko spoznali, sem tistega dne tudi sama spoznala mnogo dobrih recitatorjev ter slišala veliko lepih in zanimivih pesmi.

Bogatemu kulturnemu programu je nato sledil še nekoliko bolj sproščeni del, na katerem so nas zabavali akrobati na monociklu, ki so skakali drug čez drugega in vse počez, žonglirali in se vozili. Res je bilo zanimivo. Z nastopom akrobatov se je končal tudi Bralni maraton, katerega slogan je bil »Potujem pametneje – živim bolje«.

Domov smo Hana, Nuša in jaz, in najbrž tudi gospa knjižničarka, odhajale s prijetnimi občutki in spomini ter tudi z novimi prijateljstvi. Bilo je zanimivo in hkrati poučno.

Lara Voh, 8.b
Avtor risbe: Nik Urbas, 1.c

EKO PROJEKT – ZBIRALI, PODARILI, POMAGALI

V okviru projekta EKOŠOLA smo v mesecu oktobru na naši šoli pričeli z zbiralno akcijo šolskih potrebščin, knjig in igrač. V dnevih in tednih, ki so sledili, smo zbrali veliko igrač, še več knjig in kar zajeten kup šolskih potrebščin – od zvezkov, barvic, šilčkov, radirk, voščenk, plastelina ... Veseli smo bili odziva staršev in naših učencev.

Zbrane igrače, knjige in šolske potrebščine smo podarili otrokom, ki bivajo v domu Antona Skale.

Za igrače, zbrane knjige in šolske potrebščine iskrena hvala vsem staršem in našim učencem.

Čeprav smo majhni – smo naredili nekaj velikega. Stopili smo skupaj in preprosto – POMAGALI. In tako smo verjetno nekomu polepšali dan, mu mogoče celo pričarali nasmešek na lica, ga za trenutek potolažili,... mu dali vedeti, da ni sam, da nekje nekdo misli tudi nanj...

SREČNI SMO, DA SMO TO LAHKO NAREDILI.

Učenci in učiteljica Edita Grašič, koordinatorka EKOŠOLE

OB TEDNU OTROKA

V ČETRTEK, 7.10.2010, SMO SE NADARJENI UČENCI 5. RAZREDA OB 12.00 ODPRAVILI Z AVTOBUSOM V MARIBOR. NA GLAVNEM TRGU JE VSAK OTROK DOBIL PLIŠASTO IGRAČO, KI JE PREDSTAVLJALA BOLNIKA. V KROGU SO BILE RAZPOREJENE MIZE IN MIZE SO PREDSTAVLJALE BOLNICO. LAHKO SMO SI NAREDILI VERIŽICO, VAZO ALI SLIKO DREVESA. DAN JE HITRO MINIL, V ŠOLO SMO SE VRNILI OKOLI 15. URE.

ŠPELA KUŠAR, 5.B

Ob tednu otroka smo se nadarjeni učenci petih razredov udeležili delavnic na temo Ekologija. Delavnice so potekale v Mariboru na Glavnem trgu.

Tja smo se odpeljali z mestnim avtobusom. Učenci smo se igrali zdravnike, izdelovali smo lutke in zapestnice.

Dve zabavni uri smo preživeli z drugimi učenci, nato pa smo se vrnili nazaj domov.

Robert Wochl, 5. b

RISBA: SREČNO DREVO, Lara Rudl, 2. b

DVODNEVNA ESKURZIJA V KÖLN

V petek, 24. 9. 2010, se je pričela velika dvodnevna avantura v znamenito nemško mesto Köln, živalski vrt in Phantasia Land, ki smo se je udeležili učenci drugega tujega jezika in izbirnega predmeta nemščina.

Petek je bil poseben dan, saj je bil naš odhod predviden šele ob 20.00, torej smo imeli pred seboj še ves dan. Čutiti je bilo neučakanost in pričakovanje, kako bo. Po končanem pouku smo odšli domov, saj so bile do odhoda še štiri ure. Le-te so minevale tako počasi, da sem mislil, da je ura mogoče sorodnik polža. Mama je končno rekla, da se bomo odpravili. Pred šolo smo se

prešteli in pobrali osebne dokumente. Vsi smo bili na trnih, ko je šofer rekel, da lahko vstopimo na avtobus. Učenci, ki so bili prvi na avtobusu, so zasedli najboljše sedeže. Odpeljali smo se. Polni pričakovanj smo na veliko razpravljali in se pogovarjali. Okrog polnoči smo imeli prvi postanek, nočno malico in šele po tem postanku smo večinoma vsi zaspali. Seveda so se našli vztrajni, ki so vso noč prebedeli. Za nas sta skrbela dva šoferja, ki sta se izmenjavala v vožnji.

Okrog 8.00 smo prispeli do našega prvega večjega postanka, mesta Köln. Kölnska katedrala se je bohotila v vsej svoji veličini. Ob tej katedrali sem se počutil kot bolha, ki stoji pred slonom. Seveda smo si tudi mi ogledali notranjost katedrale, ki nas je navdušila s svojo veličino. Pot nas je vodila do reke Ren, kjer smo lahko občudovali ladje, ki so za ta del prava znamenitost. Ogledali smo si še staro mestno jedro in se za eno uro razšli. Večinoma smo ta čas porabili za kosilo oziroma krajše ogleda stojnic.

Naš naslednji cilj je bil živalski vrt, ki ima več kot petsto različnih vrst živali. V treh urah, kolikor smo imeli časa, smo si lahko ogledali vse živalske vrste. Živalski vrt je znan po parku slonov, o čemer smo se lahko tudi sami prepričali, saj smo slonje družine lahko opazovali na klopcah, ki jih je po parku zelo veliko.

Zadnji cilj tega dne pa je bil hotel Matamba, v katerem smo prespali. Bili smo zelo nestrpni, ali bo res tako »cool«, kot smo slišali pripovedovati učiteljico. Res je bilo tako. Afriški hotel nas je prevzel, okna so bila kot v trdnjavi in postelje z baldahinom. Učiteljice so nam razdelile kartice – ključe sob – in naše raziskovanje hotela se je

pričelo. Večerja je bila prava pustolovščina. Zakaj? Na jedilniku je bila afriška hrana, kot so: zebra v omaki, zrezek gnuja, antilope, kobilice in še več. Seveda pa je za navadne smrtnike bila na voljo nam znana hrana piščančji nugets in pomfri. Večerno druženje je trajalo do 23.00, nato pa smo popadali v postelje in zaspali.

Ob 8.00 smo se odpravili na obilni zajtrk in naše odkrivanje dežele fantazije se je lahko pričelo. Adrenalinske atrakcije, ki so jih nekateri preizkusili večkrat, so bile: BLACK MAMBA, TALOCAN, COLORADO ...

Ob 17.30 smo se polni prijetnih vtisov odpravili domov, vožnja je trajala trinajst ur, vendar se je obrestovalo.

Vem, da tako lepih doživetij še hitro ne bomo pozabili. Veselimo pa se že novih avantur v naslednjem šolskem letu.

Matija Pečnik, 7. b

ZAKLJUČNA ESKURZIJA TEČAJA NEMŠKEGA JEZIKA, I.TRIADA IN 4. A RAZRED, »MÄRCHENWALD – ST. GEORGEN OB JUDENBURG«

Učenci in učenke, ki obiskujejo tečaj nemškega jezika, so v mesecu maju, šol. leta 2009/10 odšli na težko pričakovano ekskurzijo v Avstrijo. Pot nas je vodila v kraj Judenburg, kjer leži pravljlični gozd »Märchenwald«. Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot. Po dveh urah vožnje smo prispeli v kraj St. Georgen, vseh udeležencev je bilo 83.

Pri vhodu nas je pričakala maskota tega gozda, krt Mauli.

VHOD V PRAVLJIČNI GOZD

Naša pustolovščina se je lahko pričela: bili smo kapitani piratske ladje, kavboji v taboru zlatokopov, Indijanci ob tabornem ognju.

ISKANJE ZLATA, UPS, BARVNIH KAMENČKOV.

Igrali smo se na velikem pustolovskem igrišču: vozili smo se po najdaljšem toboganu s štirimi stezami na Zgornjem Štajerskem, skakali na velikanskem trampolinu, se zazibali v veliki piratski gugalnici, plezali na ogromnih plezalih ...

KAVBOJCI NA DELU.

Pred kosilom je bila še poslikava obraza, postali smo Indijanci in Indijanke.

Na koncu pa smo obiskali pravljичne junake v njihovem pravljичnem gozdu. Poglejte, koga smo na našem sprehodu srečali.

Žal je vsega lepega enkrat konec. Tako se je zaključila tudi naša pustolovščina. Polni lepih vtisov smo se odpeljali proti domu.

V tem šolskem letu pa se že veselimo nove pustolovščine, tokrat nas bo pot vodila v deželo palčkov. O tem bomo poročali v naslednjem glasilu.

*Učenci in učenke tečaja nemškega jezika,
1., 2., 3. razred in 4. a razred, z učiteljico Ines Pečnik*

Žan Vajda, 9. a

Žiga Seusek, 7. a

Tina Veis, 9. a

ZAKLJUČNA ESKURZIJA TEČAJA NEMŠKEGA JEZIKA, II.TRIADA in IZBIRNEGA PREDMETA NEMŠČINA, »SALZBURG in RUDNIK SOLI V HALLEINU«

Učenci in učenke tečaja nemškega jezika (4., 5. in 6. razred) ter izbirnega predmeta nemščina (7., 8. in 9. razred), vseh skupaj nas je bilo 68, smo se konec maja 2010 podali na izlet v Salzburg. Ob 5. 00 zjutraj smo se polni pričakovanj zbrali pred šolo. Naša prva ciljna točka je bil rudnik soli v Halleinu. V

svet soli smo vstopili na nadmorski višini 750 m. Po predhodnem preoblačenju v zaščitna oblačila se je naša avantura lahko pričela. Tako veseli smo se odpravili do jamske železnice, ki nas je popeljala 400 m globoko v goro in 80 m pod zemljo.

NA POTI V RUDNIK

NA JAMSKI ŽELEZNICI TIK PRED VOŽNJO

Zaklad, ki ga skriva solni rudnik Dürrenberg, je prastar. Pred 250 milijoni let so nastale obloge soli iz morja, v času preostalih milijonov let so se zapirale s prelaganjem Alp v kamen in se prenesle na ta kraj. Že pred 2500 leti so Kelti tukaj v Dürrenbergu na rudarski način kopali ta zaklad – tako spada Dürrenberg med najstarejše rudnike v Srednji Evropi.

V obdobju salzburških škofov, ki so bili 1200 let vladarji te gore, je prišlo do razcveta proizvodnje soli. Pod nadškofom Wolfom Dietrichom so iz Dürrenberga nakopali do 36.000 ton soli. V rudniku smo se sprehodili do različnih scen, kjer smo izvedeli vse o zgodovini rudnika, med tem sprehodom pa smo prečkali tudi avstrijsko – nemško mejo pod zemljo.

V globino sme se spustili po dveh lesenih toboganih dolgih 27 m in 42 m.

AVSTRIJSKO – NEMŠKA MEJA

SPUST PO TOBOGANU

Vožnji po toboganih je sledila še vožnja po slanim jezeru. Jezero je nekoč služilo za proizvodnjo solance. Vožnja po 70 m dolgem in 2 m globokem jezeru je spremljala glasba in svetlobni efekti.

VOŽNJA Z LADJICO PO JEZERU

V rudniku so rudarji našli sploščeno truplo rudarja iz keltske dobe, ki ga je presenetil plaz v gori in ga je sol ohranila skoraj 2000 let.

SLANICO SMO TUDI POSKUSILI

Naša druga ciljna točka je bilo mesto Salzburg in njegove znamenitosti. Sprehodili smo se skozi staro mestno jedro in si ogledali Mozartov spomenik, katedralo, Rezidenčni trg z lepim vodnjakom, rojstno hišo skladatelja W.A.Mozarta.

MOZARTOV SPOMENIK

HIŠA W.A.MOZARTA

Pozno popoldan smo se z zobato železnico podali še na ogled trdnjave Hohensalzburg, enega največjih gradov v Evropi.

Sledil je še obvezen nakup slastnih Mozartovih kroglic in drugih spominkov, ob 18.00 pa je sledil povratek domov. V Miklavž smo prispeli ponoči, polni lepih vtisov in z mislimi na naslednje leto.

V tem šolskem letu pa nas bo pot vodila na Avstrijsko Koroško, kjer si bomo ogledali mesto Beljak, opičji vrh »Affenberg« in rudnik »Terra Mystica«.

O naših dogodivščinah boste lahko brali v naslednjem Mik-u.

Učenci in učenke tečaja nemškega jezika in zbirnega predmeta, z učiteljico Ines Pečnik.

EKSKURZIJA IZBIRNEGA PREDMETA VZGOJA ZA MEDIJE, TELEVIZIJA, »OBISK POP TV, KANAL- a A in RTV SLO«, APRIL 2011

Učenke izbirnega predmeta vzgoja za medije – televizija - smo se v mesecu aprilu odpravile na ekskurzijo v Ljubljano.

Najprej smo si ogledale televizijsko hišo POP TV in prostore KANAL – a A, kjer nas je sprejela ga. Elizabeta Šebela ter nam razkazala prostore televizije.

PRED ZGRADBO POP TV-ja

V STUDIU INFORMATIVNE ODDAJE 24 UR

Ogledali smo si največji studio POP TV-ja, kjer snemajo oddaje: LIGA PRVAKOV, MINUTA DO ZMAGE, LEPO JE BITI SOSED, SLOVENIJA IMA TALENT ...

STUDIO LIGE PRVAKOV

POP KLUB BREZ GOSTOV

Pot nas je vodila naprej, do RTV SLO.

Ga. Veronika Rot nas je peljala po prostorih televizije in nam razložila, čemu služijo določeni rekviziti in pripomočki, ki jih uporabijo za različne oddaje.

V »maski« smo lahko videle, kako mojstri maskiranja za igralce pripravijo različne efekt.

GA. VERONIKA KAŽE, KAKO NASTANE RANA, KI JO PRIPRAVIJO V MASKI.

Ogledale smo si studio, kjer snemajo informativni oddaji DNEVNIK in ODMEVE.

STUDIO INFORMATIVNE ODDAJE **DNEVNIK**

Učenke izbirnega predmeta vzgoja za medije, televizija, z učiteljico Ines Pečnik.

EKSKURZIJA IZBIRNEGA PREDMETA VZGOJA ZA MEDIJE, RADIO, »OGLED RADIA MARIBOR, RADIA CITY IN RADIA CENTER, OKTOBER 2010«, NA RADIU MARIBOR

V mesecu oktobru smo učenci izbirnega predmeta radio obiskali RTV CENTER MARIBOR.

Ogledali smo si radio in televizijo.

UČENCI IZBIRNEGA PREDMETA

Sprejela nas je novinarka Tamara Zupanič Čučnik, ki nas je peljala po prostorih televizije, RADIA MARIBOR in RADIA SI.

UČENCI V STUDIO TV MARIBOR

V STUDIJU RADIA SI

NA RADIU CENTER

Po prostorih radia nas je peljala prijazna **Ana Praznik**. Glasbeni urednik in novinarka sta nam predstavila delo, ki ga opravljata. Ogledali smo si studio, kjer vodita program Polona in Sašo, v času našega obiska je program moderirala Tamara Turk.

TAMARA TURK IN ANA PRAZNIK V STUDIJU

PRED RADIEM CENTER

NA RADIU CITY

Bor Greiner je bil našega obiska na RADIU CITY zelo vesel. Prijazno nam je razkazal prostore radia in nam razložil, kako poteka delo na komercialnih radijskih postajah. Žal smo zamudili trio REPORTER-ja MILAN-a, ki so v studiu posneli oddajo za ta dan. Ogledali smo si prostore novinarjev in moderatorjev, tako smo imeli priložnost videti in slišati Dejana Vedlina in Boštjana Bračiča.

**BOR GREINER IN
BOŠTJAN BRAČIČ Z UČENCI**

Učenci in učenke izbirnega predmeta vzgoja za medije – radio, z učiteljico Ines Pečnik ter Asjo Ertl.

UDELEŽIL SEM SE GEOGRAFSKEGA TEKMOVANJA

Pred tekmovanjem sem bil vesel in tudi nekoliko živčen. Ko sva z učiteljico prišla do Osnovne šole Šmartno ob Paki, kjer je tekmovanje potekalo, sem bil že zelo živčen, ampak mi je vseeno uspelo. Šola se mi je zdela še izredno lepa, bila je čista in prenovljena ter zelo urejena. Po tekmovanju sem potreboval kar nekaj časa, da sem ugotovil, da se je končalo in bil sem vesel, da sem tako daleč prišel.

KLEMEN BEDÖK, 8.b

GLEDALIŠKA PREDSTAVA »VZEMI ŽIVLJENJE V SVOJE ROKE«

Učenci smo si v telovadnici ogledali predstavo »Vzemi življenje v svoje roke« v izvedbi Društva za boljši svet.

Glavno vlogo je odigral čarodej, ki je s pomočjo kart prikazoval prihodnost dveh deklet.

Najprej ju je zanimalo, v katero srednjo šolo naj se vpišeta. Čarovnik jima je izpolnil željo in tako sta se znašli na elitni šoli, kjer sta pa že po prvem pogovoru s profesorjem ugotovili, da ta šola ni zanju. Nenadoma sta se znašli na drugi šoli, kjer jima tudi ni bilo preveč všeč, zato sta se odločili, da bosta o odločitvi dobro razmislili.

Nato sta se spraševali, kakšni bosta, ko bosta nekoliko starejši. Znašli sta se na kliniki, kjer opravljajo lepotne operacije. V čakalnici sta srečali dva nezadovoljna moža, ki sta se

pritoževala zaradi neuspešnih operacij. Prestrašili sta se in se odločili, da raje ostaneta takšni, kot sta. Hitro sta zapustili kliniko in odšli k čarovniku. Zanimalo ju je, kako bo z njuno ljubeznijo. Kmalu sta obiskali kraj, kjer se je ena od njiju zaljubila v slavnega in bogatega nogometaša, medtem ko je drugi bil bolj všeč preprost, povprečen fant. Prva, ki ji je bil všeč zvezdnik, se je iz prijateljičine izbire posmehovala, saj je bila prepričana, da je ona izbrala boljšega in primernejšega.

Kmalu sta se spet znašli pri čarovniku, potegnili sta karte in pred nami se je odigral prizor iz družinskega življenja. Slavni nogometaš in dekle sta se poročila. Ona je vse dneve garala, skrbela za družino, medtem ko je on lenaril, gledal televizijo in ji ukazoval. Ta je bila zaradi tega zelo nesrečna. Nato smo si še ogledali

življenje druge družine, v kateri sta zaigrala drugo dekle in preprosti fant, ki sta se ljubila in spoštovala.

Ponovno sta se vrnila k čarovniku, ena zadovoljna, druga ne. Peto vprašanje, na katero bi naj dobili odgovor, je bilo povezano z izbiro poklica. Obe sta se znašli v vlogi zdravnic, ena zato, ker jo je ta poklic veselil, druga pa se je za delo zdravnice odločila zaradi svoje prijateljice.

In tako je ena delo opravljala zelo dobro in je znala prisluhniti pacientu, medtem ko druga v tem delu ni našla sreče in zadovoljstva. Spoznala je, da si mora izbrati tisti poklic, ki ga bo opravljala z veseljem, ne pa zato, ker se je tako odločila njena najboljša prijateljica.

Zanimalo ju je tudi, kakšni bosta, ko se bosta postarali.

Čarovnik, ki jima je obljubil odgovore na šest vprašanj, jima je prikazal še zadnje. Kmalu sta se znašli v Afriki, kjer sta pomagali ljudem in bili srečni, saj sta srečo delili z drugimi.

Vsi nastopajoči so se nato prišli za roke in pred gledalci zapeli pesem, s katero se je predstava tudi končala.

Učenci smo odšli v učilnice in razmišljali o sporočilu predstave. Ob njej smo spoznali, da je vsakdo od nas odgovoren za svoje odločitve in dejanja.

Laura Beranič, 8.b

Avtorica risbe: Nika Milošič, 1.c

ODVISNOST

V mesecu novembru, mesecu boja proti odvisnosti, smo v šoli imeli interdisciplinarni dan na temo Odvisnosti. Mlajši učenci so se lotili tem o televiziji, risankah, računalniku, športnih aktivnostih, hrani in podobno, starejši pa smo ob teh temah razmišljali še o prostem času, nikotinu, alkoholu in drogi.

Ko sem tega dne prišel v šolo, smo se učenci zbrali v matičnih učilnicah. Z gospo razredničarko smo prebrali pismo, v katerem smo spoznali najstnika Jana, ki je opisal svojo izkušnjo z drogo. Zgodba, ki je bila nesrečna, je imela srečen konec. O prebrani zgodbi smo se pogovarjali, nato pa odšli v telovadnico, kjer smo si ogledali predstavo »Vzemi življenje v svoje roke«, ki jo je izvedlo Društvo za boljši svet.

Igralci so nam na različne načine pokazali primere odvisnosti ter nas hkrati opozarjali na napake, ki jih lahko naredimo, če o stvareh dobro ne premislimo. Iz predstave sem se veliko naučil.

Po predstavi smo odšli v učilnice, kjer se je delo nadaljevalo v ustvarjalnih delavnicah. Vsakdo od nas je začel razmišljati o odvisnosti, o vzrokih in posledicah. Pri delu se nam je pridružila tudi ena od članic društva. Povedala nam je, da je pol leta preživela v Afriki, kjer je

življenje povsem drugačno. Z njo smo se tudi pogovarjali o različnih načinih življenja, o odvisnosti ... Vprašala nas je, ali bi svoje življenje zamenjali z življenjem drugod. Vsi smo se odločili, da bi raje živeli tako, kot živimo sedaj, tu, doma. Nato smo o odvisnosti razmišljali v spisih ter jih predstavili svojim sošolcem.

Ta dan se mi je zdel zanimiv, saj sem spoznal veliko novega o nevarnostih odvisnosti in se zavedel, kako zelo so pomembne prave odločitve v pravih trenutkih.

Klemen Bedök, 8.b

Avtorica risbe: Anđelina Bajrami, 1.c

PREDSTAVA LET NAD KUKAVIČJIM GNEZDOM

Učenci 8. in 9. razredov smo si ogledali predstavo v angleškem jeziku z naslovom Let nad kukavičjim gnezdrom.

Predstava je bila povzeta po romanu iz leta 1962, ko je Ken Kesey natančno in pretresljivo opisal dogajanje v psihiatrični bolnišnici v Oregonu, in po filmu, ki je doživel svetovno slavo. V psihiatrični bolnišnici je delala zelo stroga medicinska sestra Mildred Ratched, ki je imela vse pod nadzorom. Tam so bili še trije drugi bolniki z različnimi težavami. Eden je jecljal, drugi je imel napade jeze, o tretjem so mislili, da je nem, vendar se je na koncu izkazalo, da ni tako. V to psihiatrično bolnišnico pa je prišel tudi Rendal McMurphy, brez posebnih težav. Zaljubil se je namreč v petnajstletnico in jo zapeljeval, zaradi česar so ga obsodili. Da bi se izognil zaporu, se je raje pretvarjal, da je nor in prepričal zdravnike, da so ga poslali v to umobolnico na opazovanje. V bolnišnično življenje je vnesel več zabave, to pa ni bilo všeč medicinski sestri. Ko so si bolniki pod vodstvom McMurphyja priredili zabavo, na katero so povabili tudi dekleta z imenom Candy, niso slutili, da se ne bo najbolje

končalo. Mildred Ratched je zalotila enega od bolnikov - Billyja - s Candy. Bila je besna in Billyju je zagrozila, da bo o tem dogodku obvestila njegovo mamo. Bolnik si je v obupu prerezal vrat. McMurphy je za to obdolžil sestro Mildred in jo je začel daviti.

Zaradi tega so mu naredili elektrošok. V tej bolnišnici sta ostala dva bolnika. McMurphy ter bolnik, za katerega so mislili, da je nem. Imenoval se je Bromden, prijel se ga je vzdevek »Glavni« zaradi njegove velikosti in mogočnosti. Ta na koncu ubije McMurphyja, razbije okno ter odide v svobodo.

Naslov Let nad kukavičjim gnezdrom se je prijel po angleški otroški pesmici, ki pravi: "Jata treh gosi / ena je letela na vzhod, druga na zahod, / tretja pa nad kukavičjim gnezdrom.« V prenesenem pomenu dve ptici pomenita smrt dveh junakov, tretja pa pomeni njeno osvoboditev.

Ob gledanju predstave smo učenci zelo uživali, saj so igralci odlično zaigrali in predstavili zgodbu.

Ana Marija Zupanič, 8.b

BALETNA PREDSTAVA BAJADERA

Učenci šestih, osmih in devetih razredov smo si v SNG Maribor ogledali baletno predstavo Bajadera.

Pred začetkom predstave smo občudovali notranjost gledališča, nato pa posedli na udobne sedeže. V zraku je bilo čutiti pričakovanje. Pod odrom je bil orkester, ki je zaigral uvodno glasbo. Kmalu se je odgrnila velika rdeča zavesa in pred nami se je pojavil čarobni gozd. Spoznali smo vojščaka Solorja, nato pa še brahmana in bajadero Nikijo, ki je bila najlepša med plesalkami. V njo je bil zaljubljen brahman, a mu ona ljubezni ni vračala, saj je bila zaljubljena v Solorja.

Pred templjem sta si Nikija in Solor izpovedala ljubezen in on ji je obljubil večno zvestobo, čeprav je vedel, da se bo moral poročiti z Gamzati, saj so se tako pred leti dogovorili njuni starši.

Na slovesnosti, namenjeni Gamzati in Solorju, je plesala Nikija, ki je bila zelo žalostna, ko je videla svojega dragega ob drugem dekletu. Ko je odplesala, je dobila cvetje. Mislila je, da ji je to podaril Solor, a ni bilo tako. Cvetje sta ji dala Gamzati in njen oče, vanj pa skrila kačo, ki jo je ugriznila. Brahman ji je ponudil protistrup v zameno za ljubezen, a ona ga je zavrnila. Preden je umrla, je Solorja spomnila na njegovo zaobljubo o večni zvestobi.

Solor je bil zelo žalosten in potrten. Služabnik mu je prinesel opojno kadilo in ob zvokih harfe je Solor zaspal ter v spanju videl Nikijo, ki ga je vabila v svoj svet.

To je bila baletna predstava v treh dejanjih. Scena se je spremenila v vsakem prizoru. Videli smo čarobni svet, ogenj, tempelj, Solorjev privid. Najbolj všeč mi je bila plesalka (bajadera) Nikija.

Pravzaprav so mi bili všeč tudi kostumi drugih plesalcev, saj so bili barvni, pisani. Zadnja scena je bila mračna, temna, nič kaj zabavna. Celotna predstava je dolgo trajala, sicer pa mi je bila všeč in prijateljem bi svetoval, naj si jo ogledajo.

David Vabšek, 6.a
Avtorica risbe: Alja Šprah, 1.c

LUTKOVNA PREDSTAVA »ZAKAJ«

Predstava »Zakaj« je bila malo posebna, ker so igrali ljudje in lutke. Predstavo je tudi malo težje razumeti in je čudna, malo se tudi nasmejiš.

Naslov »Zakaj« je po moje zato, ker iščejo odgovore na vprašanja.

Na koncu so še predstavili različne lutke. Pošteno mi je že krulilo po želodcu, zato sem komaj čakala, da bo konec predstave. Zraven

mene na levi je sedel Tim, na desni pa Nastja. Stoli so bili za tri. Sicer meni predstava ni bila všeč, a je že bolje, kot pa biti ves dan v šoli.

Ko so predstavljali lutke, mi je bila najbolj všeč lutka za na glavo – tista kokoš. Imam pa še eno vprašanje glede lutke – Kako dihaš in gledaš?

Katarina Hlede Jelen, 3.c

ŠOLA V NARAVI

Dnevi, ki jih preživimo s sošolci skupaj v šoli v naravi, sodijo med najlepša doživetja. Skupaj se družimo, pogovarjamo, smo bolj povezani in se veliko naučimo.

V mesecu novembru smo se tudi sedmošolci in učitelji odpravili v Planico, v šolo v naravi. Spominjam se, da sem že ves mesec komaj čakala na ta dan.

V nedeljo, dan pred odhodom, sem bila že vsa nestrpna. Komaj sem se prebudila, že sem začela pakirati stvari, ki bi jih naj potrebovala. Zvečer sem želela hitro zaspati, da ne bi imela naslednjega dne težav. Neuspešno. Zaspala

sem komaj ob 23.30 in se zato v ponedeljek komaj pravočasno prebudila. Kljub vsemu še ob pravem času. Pred odhodom sem pregledala, ali imam vse, in se odpravila proti šoli. Tam me je pričakalo že veliko sošolcev in sošolk. Z mamo sva počakali še na prihod avtobusa in nato sva se poslovili. Na avtobusu sem se usedla poleg okna in bilo mi je zelo težko, saj sem vedela, da se nekaj časa ne bova videli. Ko se je avtobus začel pomikati, sem videla

starše, kako nam mahajo.

Do Planice je dolga pot, toda nam je čas hitro minil, saj smo lahko gledali film. Kmalu smo zagledali Planico in dom, ki sta se razprostirala med zasneženimi drevesi. Veselo smo stekli z avtobusa in se po stopnicah dvigali v nadstropja, kjer smo imeli sobe. Prtljage smo imeli kar veliko in treba jo je bilo urediti. Ko smo to storili, smo odšli v učilnico, kjer nam je učitelj razložil osnovna pravila doma.

Čakalo nas je že okusno kosilo, sicer pa so na našo lakoto že opozarjali »kruleči« želodčki. Čas je bil tudi za urejanje sob in oblačenje posteljnine.

Razdelili so nas v dve skupini. A in B-razred. Morali smo se športno obleči, saj so nas obvestili, da gremo plezat na umetno steno.

Vstopila sem v telovadnico in si ob pogledu na steno rekla, da nikoli ne bom plezala. Večina učencev je nato uspešno priplezala do vrha. Na vrsto sem prišla tudi jaz, čeprav sem želela biti neopazna. Vsi so me spodbujali, naj vsaj poskusim. Končno sem se opogumila. Uspelo mi je.

Sledil je nočni pohod. Odpravili smo se v gozd, kjer je bilo zelo mrzlo. Jaz sem imela še to smolo, da so me žulili čevlji, zato nisem mogla nadaljevati pohoda in sem se v družbi sošolk po krajši poti vrnila odpravila proti domu. Tuširanju in večerji so sledile priprave na spanje. Noč smo prespali in znova se je začel nov dan. Odpravili smo na pohod. Tokrat nas je pot vodila v Triglavski narodni park. Med pohodom smo se kepali, se pogovarjali in občudovali lepo zasneženo pokrajino. Ko smo zagledali koč v Tamarju, smo hitro stekli do nje in si kupili topel čaj ali kakao. Po počitku smo se odpravili nazaj. Utrujeni smo se vrnili v dom, kjer nas je čakalo kosilo, ki nam je res teknilo. Nato pa malo odmora in znova na pohod, tokrat na največjo skakalnico na svetu. Do odskočne deske je veliko stopnic, a mi smo jih prehodili. Nekoliko smo bili nerodni le, ko smo se z višine spuščali proti tlu. Po napornem dnevu je bila večerja, nato pa smo se lahko sprostili ob družabnih igrah. Ob 22. uri bi morali zaspiti, toda v mnogih sobah smo bili učenci ob tej uri še nemirni, klepetavi, nasmejani. Toda ob 23. uri je že mnoge premagal spanec.

Jutra so se vedno začela z jutranjo telovadbo in tudi v tem dnevu ni bilo drugače, dopoldne pa

smo se odpravili do Zelencev, kjer smo raziskovali vodo. Bilo je zelo lepo. Popoldne smo pa morali znati preživeti v naravi. Odpravili smo se v bližnji gozd in izdelovali lok, nosila in brlog. Seveda smo se pri tem zabavali in se smejali, hkrati pa pridno poslušali učiteljeva navodila.

Naslednjega dne imeli nordijsko hojo, potem pa lokostrelstvo. Zanimivo.

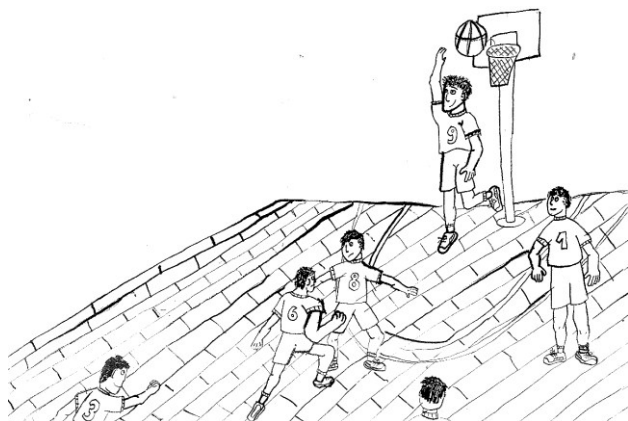
Imeli smo veliko dejavnosti, dnevi so hitro minevali in naenkrat je bil pred nami zaključni večer. Vsaka soba je morala pripraviti točko. Dekleta iz naše sobe smo izvedle gimnastično točko. Drugi so peli, plesali, odigrali dramske prizore ... Ta večer mi je bil še posebno všeč.

Petek. Zadnji dan. Brez jutranje telovadbe. Čas za pakiranje stvari. Po zajtrku smo se odpravili na orientacijski tek. Vsaka skupina je dobila navodila, mi pa smo se morali ravnati po njih ter dokazovati, kako se znajdemo v naravi. Vmes smo še izpolnjevali naloge in odgovarjali na vprašanja. Naloga je bila opravljena. Najboljša je bila naša skupina. Juhu!

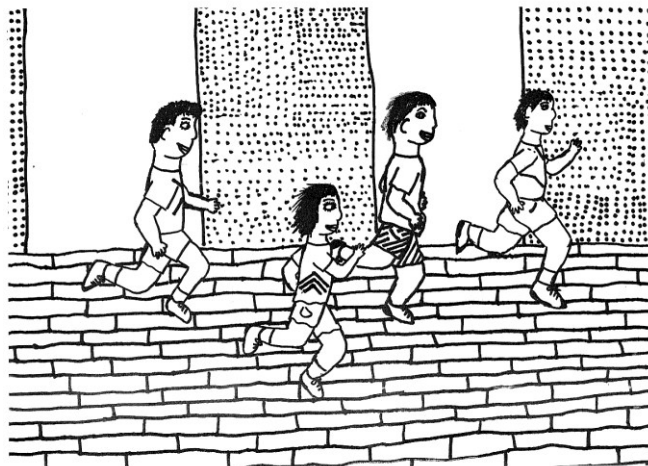
V domu smo pojedli kosilo, se poslovili od učiteljev, nato pa se odpravili proti domu. Komaj sem čakala, da vidim svoje domače, čeprav sem vedela, da bom pogrešala Planico, kjer sem preživela lep in nepozaben teden. Z avtobusom smo se pripeljali pred šolo, kjer so nas pričakali starši. Odpravili smo se proti domu.

Šola v naravi mi je bila zelo všeč, čeprav smo bili vsak dan zelo utrujeni. V spomin nanjo mi bodo ostali žulji in praska na roki.

Orijana Reš, 7.b

Avtor risbe: David Vabšek, 6.a

Avtor risbe: Sergej Podkrajšek, 6.b

UTRINKI IZ ŽIVLJENJA IN DELA V 3.-A RAZREDU

PRAVLJIČNI DAN V MARIBORSKI KNJIŽNICI

V četrtek, 18. novembra, so nas povabili na že 10. pravljčni dan v Mariborski knjižnici. Udeležili sva se ga s Hano. Z nama je šla tudi gospa knjižničarka. Ob 11.00 se je začelo pripovedovanje pravljič. Pripovedovali so: Andreja Babšek, Igor Černe, Zdenka Gajser, Robert Koreži, Agica Kovše in Maja Logar. Najprej so nam povedali pravljico o pomarančah in pravljico o sedmih kupčkih, nato pa še dve glasbeni. Med pripovedovanjem so uporabljali tudi različne inštrumente. Glasbeni pravljici pa sta se imenovali O bolhi in Kačji hotel. Dvorana je bila zelo polna, saj si je Pravljični dan želelo ogledati veliko otrok. Na koncu pripovedovanja je do naju stopila novinarka časopisa Večer in naju intervjuvala. Že naslednji dan je bila najina izjava objavljena v časopisu. Z gospo knjižničarko smo se po koncu šle še posladkat v slaščičarno, nato pa je po nas prišel hišnik in nas odpeljal nazaj v šolo. Bilo nama je zelo všeč, še posebej pa glasbena pravljica Kačji hotel.

Mia Sinovec, 6.b, in Hana Hutter, 6.a

NA EKOKMETIJI

Dne 28.9. smo imeli tehniški dan. Učenci šestih razredov smo se odpravili na ekološko kmetijo na Hoško Pohorje.

Ko smo prispeli, nas je pred kmetijo pričakal gospod Marko. Razložil nam je, po čem se razlikuje ekokmetija od drugih kmetij. Njihova kmetija je zelo urejena, imajo travnike in pašnike, na katerih so se pasle tri krave in pusek, kmetijo pa obdajajo gozdovi. Med ogledovanjem nas je ves čas spremljala psička Raja. Gospod Marko nam je povedal, da mora vsaka ekokmetija, ki ima živali, imeti zanje hlev z izpustom. Nato nam je razložil, kaj je kolobarjenje. Kmalu nas je odpeljal na veliki vrt, kjer je rasla soja in veliko drugih rastlin. Ogledali smo si še »prešo«. Povedal je, da morajo vsakih deset let zgraditi novo ohišje stiskalnice. Odpeljal nas je po strmih stopnicah v klet, kjer so imeli shranjen kis, ki ga pridelujejo doma. Nato smo še šli v gozd do zelo stare smreke, ki je bila velika in imela široko deblo.

Ker smo bili že utrujeni, smo se vrnili k hiši. Tam nas je že čakala gospa z domačo malico, ki je bila zelo dobra. Tudi domači sok je bil izvrsten.

Po malici smo imeli nekaj prostega časa. Nekateri so igrali nogomet, drugi so se gugalni na gugalnici, tretji pa so božali krave in psa. Nato je bil čas za odhod. Gospod nas je pospremil do avtobusa. Zahvalili smo se mu za ogled in se poslovili. Vstopili smo v avtobus in se odpeljali proti Miklavžu. Ogled ekokmetije mi je bil zelo všeč.

Hana Hutter, 6.a

EVROPSKA VAS NA GLAVNEM TRGU

V torek, 10. maja 2010, je na Glavnem trgu v Mariboru potekal projekt Evropska vas, kjer so OŠ iz Maribora in okolice predstavljale evropske države. To je bila Evropa v malem, kjer si lahko opazoval značilnosti vsake države.

Tukaj smo se predstavili tudi mi. Predstavili smo državo **Grčijo**. Vse svoje izdelke smo zložili na stojnico, jo uredili in okrasili. Na stojnici smo predstavili izdelke, plakate, raziskovalne naloge, značilne grške jedi, igrala – spomin, pot do cilja ...

Recitali in peli smo pesmi

Naša stojnica

Evropska vas – celoletno delo šol - je bilo predstavljeno na Glavnem trgu v Mariboru. Zelo sem si želela obiskati prireditve na Glavnem trgu, zato sem tudi zelo uživala in se zabavala. Naša stojnica je bila zelo obiskana, saj smo predstavljali svoje izdelke: plakate, zloženke, knjige, razne grške igre, grške jedi ... Še posebej mi je bilo všeč zanimanje ljudi za grške jedi, ki sem jih pripravljala s sošolko Meliso. Veseli smo bili takega obiska. Ta dogodek si bom za vedno zapomnila.

Katja Petrovič, 9.b

Sodelovala sem že na prireditvi Evropska vas. Želela sem si, da se vrnem na ta dogodek.

S Katjo sva spekli razne grške jedi: pikantni namaz s fetom in papriko, Tzatziki, Dolmades - mesne sarmice z vinsko trto, porovo pito, sladki grški kolač ... in jih na stojnicah predstavljali ter se veselili pohval. Bilo je zelo lepo, nepozabno.

Melisa Tomičič, 9.b

Spoznavali smo državo Grčijo. V razredu smo veliko časa posvetili Grčiji. Govorili smo o bogovih, grškem svetu, jedeh in grški glasbi. Bilo je zanimivo in poučno.

Mitja Štifter, 5.b

Evropska vas pri nas....

Na prireditvi Evropska vas na Glavnem trgu je zelo zanimivo. Predstavljali smo državo Grčijo, olimpijske igre, grške športe, bogove, grško glasbo ... Druge šole so predstavljale razne države Evropske unije. Zelo všeč mi je bila Finska.

Nino Lepej, 6.b

EVROPSKA VAS V EVROPARKU – 5. maj 2011

5. maja 2011 so učenci osnovnih šol Maribor mimoidočim v Evroparku predstavljali svoje izbrane države s svojimi izdelki, recitacijami, igrami, petjem ...

Evropska vas je projekt, v katerem sem letos prvič sodelovala.

Nastopila sem na odru in recitirala pesem Himna Afroditi – prve evropske pesnice Sapfo (ok. 600 pr.Kr.), ki je pisala ljubezenske pesmi in opevala grške boginje.

Mislím, da je bila naša stojnica najbolj obiskana, saj je bila pisana, mimoidoče je privabila predvsem zaradi dobre in okusne hrane, ki so jo ljudje oboževali.

Katarina Paska, 8.a

Na Evropski vasi smo zelo uživali ter se imeli lepo. Predstavili in zapeli smo grško pesem. Pripravili smo veliko različnih izdelkov. Zapeli sva starogrško pesem Pera ston, pera kambo (Je tam sredi polja). Bilo je veliko nastopov.

*Maša Brumen, 7.b,
in Urška Bračko, 7.a*

DAN ODPRTIH VRAT OB SVETOVNEM DNEVU ZEMLJE

V okviru občinskega praznika smo 22. aprila, ob Svetovnem dnevu Zemlje, imeli v šoli dan odprtih vrat.

Skupaj z učitelji smo prisluhnili radijski oddaji na temo ekologije, razmišljali o problematiki onesnaževanja in globalnega segrevanja, se pogovarjali o vzrokih in posledicah naravnih katastrof ter si ogledali film o nedavni katastrofi na Japonskem. Seveda pa nismo o varovanju okolja, o našem planetu razmišljali le v tem dnevu, temveč nas to spremlja ves čas, zato se tudi pri učnih urah pogovarjamo o

tem, rešujemo naloge, pripravljamo ankete, referate, govorne nastope, prisluhnemo mnogim razlagam ...

O minljivosti življenja in ogroženosti našega planeta smo še resneje začeli razmišljati ob ogledu filma, v katerem so predstavili razvaline, tragiko, bolečine in trpljenje ob nedavnem potresu na Japonskem. Vsi smo se ob tem močno zamislili, zaskrbljeno zrlili v dogajanje ter se zavedeli nemoči posameznikov v boju z naravo.

Mlajši učenci so ta dan prav tako preživeli zelo ustvarjalno in razmišljali o ekologiji, si na elektronski prosojnici ogledali, kako umirajo drevesa, nato pa iz plastelina izdelovali drevesa, ki želijo živeti.

Tudi drugi učenci so oblikovali motive dreves, z voščenkami izdelovali odtise, opazovali drevesa v naravi, brali pesmi o pomladi, pripravili razredne razstave, scene in gledališke kotičke ter se predstavili občinstvu. Pred šolo, v našem »drevoredu miru«, smo posadili novo drevo. Veseli smo, da nas je tega dne obiskal župan Občine Miklavž, gospod Leo Kremžar, ter si ogledal naše delo.

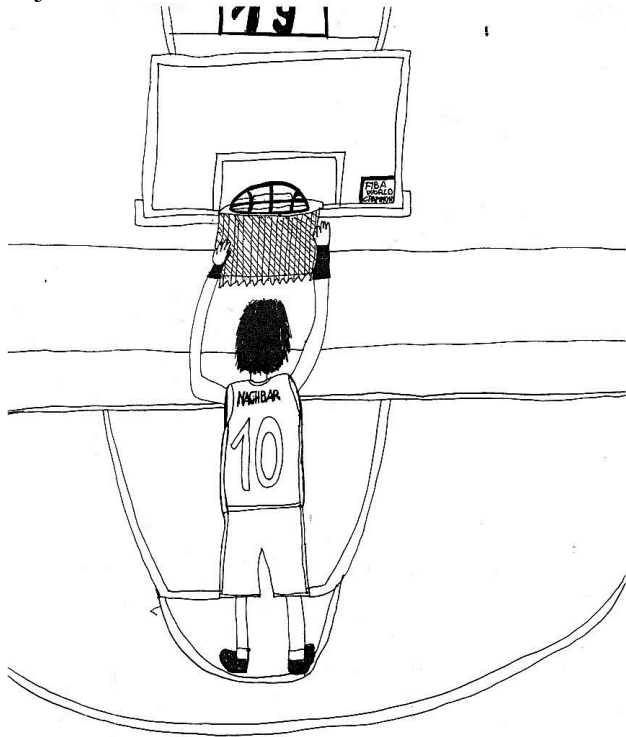
Po delu v delavnicah, kjer smo ustvarjali na temo varovanja okolja, smo se učenci odpravili v telovadnico, kjer smo si ogledali predstavo Drevo sem srečno. Bila nam je zelo všeč.

Vemo, da imamo le eno Zemljo in če jo hočemo ohraniti, bomo morali zanj dobro poskrbeti. Vsi. Vsakdo od nas.

Novinarski krožek

ČE BI IMEL MOČ

Vsak človek na Zemlji si želi imeti moč. Nekateri bi imeli fizično, drugi čustveno, a vsak si jo želi.

Če bi imel moč, bi najprej poskrbel zase ter za svojo družino. Nekateri bi dejali, da je to sebično, a kdo pa ne bi? Svojim bližnjim bi na dušo priklenil srečo, veselje, zdravje, dolgo življenje, zadovoljstvo in še bi lahko našteval. Z uroki pa bi jih obvaroval red nesrečo, smrtjo, sovraštvom in drugim zlom. Glede denarja bi si želel, da bi vsi imeli isto vrednost, enakovredno življenje. Na bi bilo revežev in bogatašev, s tem bi se zaničevanje, norčevanje, negodovanje

ukinilo. Vsi ljudje bi imeli hiše, službe, srečo, ljubezen, zdravje. Vojn ne bi bilo, saj bi se ves svet spremenil v eno državo, kjer bi bili enakovredni moški, ženske, belci, črnci, muslimani, Židje, kristjani. Zaprli bi vse proizvodnje, ki s svojim delovanjem onesnažujejo okolje, kot so termoelektrarne, jedrske elektrarne. Zamenjali bi jih z drugimi panogami gospodarstva. V kmetijstvu bi bili brez umetnih škropiv, namesto goriva bi uporabljali brodisel, ogrevali bi se z biomaso, prenehali bi črpati vire in ko bi zmanjkalo, bi jih nadomestili s tistimi, ki jih ne bo. Tako bi se posegi v naravo zmanjšali in narava bi to vrnila. Bilo bi manj potresov, vulkanskih izbruhov, cunamijev, ozonska luknja se ne bi večala. A tudi živali so na našem planetu. Ogroženih vrst ne bi streljali. Postavili bi jim rezervate in jih razmnožili ter jih puščali v naravo. Več živali bi udomačili ter tako živeli v sožitju z njimi. Rastlinam bi v bistvu pustili rasti. Nehali bi posegali v naravo zaradi »bedastih« turističnih naselij. Nehali bi krčiti pragozdove in tropske gozdove, ki jih imenujemo tudi »pljuča sveta«, saj proizvajajo veliko kisika, ki nam je življenjsko pomemben. Čim bolj krčimo gozdove, bolj ubijamo sebe.

Upam, da bi se vse te moje želje enkrat uresničile in da bi se ljudje začeli zavedati svoje krivde, preden bo prepozno.

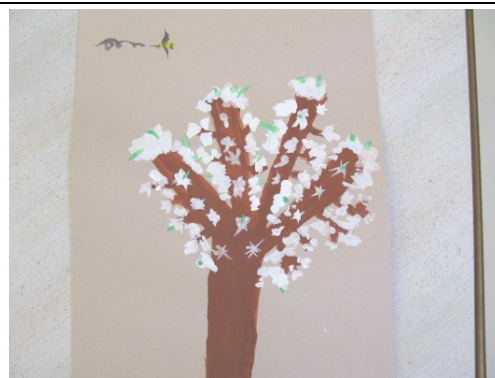
Matija Pečnik, 7.b

Avtor risbe: Dejan Bogovič, 8.b

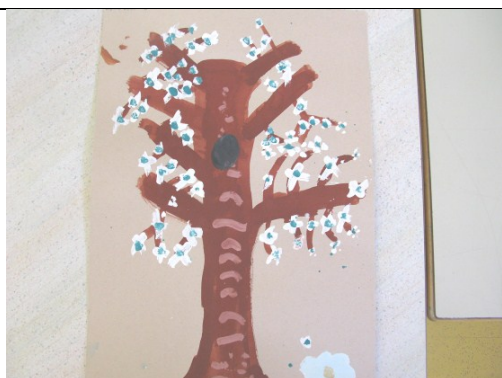
MOJE DREVO

Doma imam vinogradniško breskev. Lani sem jo posadil na vrt. Letos je že kar velika. Ima podolgovate liste, ki so zelene barve. Ko bo cvetela, bo imela roza cvetove. Spomladi jo poškopim proti boleznim. Ko bodo breskve dozorele, bodo zeleno rumene in sladke. Ker še je drevo mlado, še ni imelo sadja. To drevo imam rad in komaj čakam na prve sadeže.

Tim Pongrac, 3.c

Risba: CVETOČE DREVO, Nik Perko, 2. b

Risba: CVETOČE DREVO, Rasina Bajsič, 2.b

Na mojem dvorišču raste hruška viljamovka. V zemlji ima razvejane korenine. Iz zemlje pa raste lepo sivorjavo deblo, ki ga krasi lepa zelena krošnja z majhnimi plodovi. Konec avgusta dozori plodovi v okusne rumene hruške, ki jim pravimo viljamovke.

Tjaša Jakopovič, 3.c

Na našem dvorišču imamo tri češnje, dve majhni in eno veliko. Opisala bom veliko češnjo. Naša češnja je visoka 7 metrov. Deblo ima hrapavo. Ko so lani kopali jarek za električni kabel, so morali presekat debelo češnjevo korenino. Bilo nas je strah, da se bo češnja zaradi tega posušila. Sedaj pa se na drevesu že pojavljajo majhne zelene češnje, ki so vsak dan večje. Komaj čakam, da dozori in jih bomo lahko pojedli. Naša psička ima tudi rada češnje, vendar ne poje tistih, ki same padajo z drevesa, ampak le sveže utrgane.

Katarina Hlede Jelen, 3.c

Drevo, ki ga bom opisala, se imenuje jabolana. Na njem rastejo jabolka. Tudi na našem vrtu raste jabolana. To je pred petintridesetimi leti posadil moj dedi. Je zlati delišes. Spomladi drevo ozeleni in zacveti. Krošnja je vsa bela. Jeseni rodi jabolka, ki so zelo dobra in zdrava. Večkrat sem se na jablani tudi igrala. Poleti nam to drevo daje senco. Pozimi pa nanjo obesimo ptičjo hišico in krmimo ptice. Ko nanjo zapade sneg, je zelo lepa. Naša jabolana mi je zelo všeč.

Ana Sporiš, 3.c

Risba: CVETOČE DREVO, Staš Trunk, 2.b

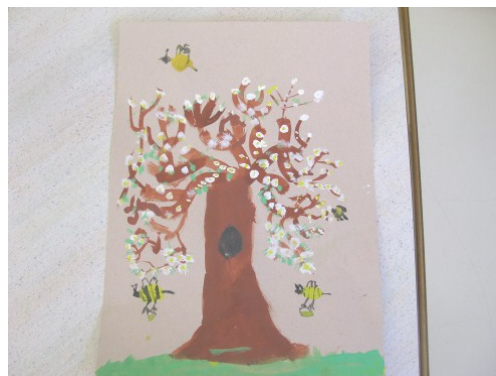
Risba: CVETOČE DREVO, Rok Cobl, 2. b

Na našem dvorišču stoji češnja in je srednje velikosti. Ima suho in hrapavo deblo. Ko je češnja cvetela, je bilo polno belih cvetov. Sedaj ima veliko popkov, ki se bodo razvili v sočne češnje. Naša češnja ima svetlo zelene liste, ki so podolgovati, jeseni pa postanejo rjavi in odpadejo. Njene veje so suhe in dolge. To drevo mi je posebej všeč, ker imam zelo rada češnje.

Nastja Stubičar, 3.c

Na našem vrtu raste breskev. Visoko je tri metre in ima deblo, pokrito s hrapavo skorjo. Spomladi je bilo drevo pokrito z roza cvetovi. Sedaj ima zelene suličaste liste in drobne plodove, ki so beli in kosmati, poleti pa se bodo iz njih razvili slastni in sočni rdeči plodovi.

Blaž Cvinkl, 3.c

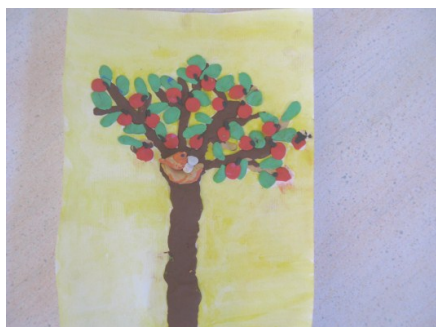
Risba: CVETOČE DREVO, Ana Rožanc, 2.b

Doma imamo drevo, ki se imenuje hruška. Je sorte, ki ji pravijo viljamovka in ima rdeče sadeže – hruške. Je nižje rasti, ker jo vsako leto spomladi obrezujemo. Redno jo tudi škropimo proti škodljivcem.

Karmen Tertinek, 3.c

Lipa stoji zraven naše hiše. Je zelo majhna, nima veliko vej in je šibka. Poleti so na njej cvetovi, iz katerih lahko narediš čaj. Ko bo velika, bo močna in bo imela veliko krošnjo, ki bo dajala veliko sence.

Domen Raušl, 3.c

Risba: SREČNO DREVO, Timi Leich, 2.b

Na našem vrtu raste srebrna smreka. Spada v skupino iglavcev. Visoka je tri metre in pol. Stara je devet let, toliko kot jaz. Je temno zelene barve. Veliko pajkov živi na njej. Najljubša mi je zato, ker jo je moj ata posadil ob mojem rojstnem dnevu.

Alen Vukelič, 3.c

Drevo, ki ga bom opisal, se imenuje bor. Na njem rastejo storži. Nekaj majhnih storžev sem že opazil. Bor ima veliko vej. Pod njimi rastejo koprive. V višino meri približno štiri metre. Spada med iglavce. Je zelo široko. Zelo ga imam rad. V poletnem času ga občasno zalivam.

Tin Miložič, 3.c

Risba: Lara Rudl, 2.b

ŠPORT ŠPAS

V soboto, 14. maja, bi najbrž še veliko staršev in učencev spalo, če to ne bi bil dan, ko se je v naši šoli dogajalo nekaj nadvse prijetnega – Šport špas, prireditev, ki je namenjena druženju vseh generacij.

Tudi jaz sem se tega jutra podal na pot in se ob 8.30 na zelenici pred šolo srečal s svojimi sošolci. Dobili smo malico in sok. Najprej smo prisluhnili otroškemu pevskemu zboru, gospe ravnateljici, in gospodu županu, nato pa smo se še nekoliko razgibali ob prijetni glasbi. Sledil je pohod. Razdelili smo se v dve skupini. Mlajši so se podali na krajšo, mi, starejši učenci, pa na daljšo pot. Pohod se mi je zdel prijeten, saj sem ob pogovoru s sošolci opazoval naravo, umetno strugo reke Drave, pasjo šolo. Ustavili smo se ob gozdu in tamkajšnjem ribniku, kjer so ribiči lovili ribe. Med tem sem pojedel štručko, popil jabolčni sok in veselo sledil ljudem v skupini. Kmalu smo se obrnili proti šoli in se znova znašli na zelenici. Pred šolo so bile postavljene stojnice, za katerimi so stali predstavniki miklavških društev Glog, vinogradnikov, kmečkih žena, čebelarjev in nas razvajali s svojimi dobrotami, dobro delo pa so opravili

tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva in Rdečega križa. Čakal pa nas je tudi okusni vegetarijanski golaž, ki ga je skuhala naša učiteljica. Da harmonika vedno »vžge«, je znova dokazal Aljaž, ki je raztegnil mehove, učiteljica Ksenija Detiček pa je čestitala vsem, ki smo prehodili pot. Izvedeli smo, da se nas je tega srečanja udeležilo okoli sedemsto ljudi. Nato je o pomenu gasilstva spregovoril še gospod Franc Kocbek.

Sledile so športne igre, in sicer nogomet, odbojka na mivki, med dvema ognjema, štafetne in gasilske igre, aerobika, kdor pa si je želel, si je lahko ogledal košarko in hapkido, borilno veščino. Gasilci so predstavili gašenje ognja, svoje avtomobile in opremo. Ničesar ni manjkalo, a te različne dejavnosti so se hitro končale. Znova sem se znašel pred šolo, kjer sem z igranjem na harmoniko privabil ljudi, da so se mi pridružili na razglasitvi najmlajšega in najstarejšega udeleženca pohoda ter najštevilčnejše družine. Nagrade so si zaslužili enoletni Andraž, gospa Marija s častitljivo letnico in 9-članska družina.

Nagrade so bile podeljene, prireditev se je končala, jaz pa sem zaigral še eno pesem.

Športni dan mi bo ostal v lepem spominu. Lepše ga ne bi mogel preživeti.

Z očetom sva se odpeljala domov, kjer sem celi družini, ki se ni mogla udeležiti srečanja, opisal ta nepozabni dan, v katerem se je šport prepletal z vsebinami prostovoljstva, skrbi za naravo, s solidarnostjo med ljudmi ter s skrbjo za zdravje.

Aljaž Verbek, 6.a

Avtor risbe: Urška Ploj, 7.a

OBISKALI SMO DOM OSTARELIH NA TEZNU

Nekaj učencev 9.-b razreda nas je odšlo v dom ostarelih na Tezno. Ko smo se približevali vhodnim vratom doma, so bili naši občutki mešani, saj nismo vedeli, kakšna je ta ustanova. Vstopili smo v sprejemni prostor in najprej sem videl stanovalce, ki so potrebovali pomoč osebja.

Pozdravila nas je predstavnica doma, ki nam je predstavila dom. Nato smo ji sledili v prostor, v katerem potekajo vsakodnevne delavnice. Upokojevcem smo se pridružili tudi mi. Na

njihovih obrazih smo videli veselje in srečo. Skupaj smo izdelovali strašila iz listja, srčke iz blaga in pujske iz gline. Govoriti smo morali nekoliko glasneje, kot smo vajeni, saj večina stanovalcev slabo sliši. Začuden sem bil, ko smo videli, da izdelujejo svoj časopis in da znajo uporabljati računalnik. Redno tudi pripravljajo razstave. V času našega obiska so razstavljali gobe. Seveda smo si to z veseljem ogledali.

Kmalu smo se poslovili od naših soustvarjalcev. Predstavnica doma nam je razkazala še druge prostore in povedala, da so prenovili kuhinjo, v kateri so stanovalci sami pripravljajo dobrote. Videli smo še sobe, v katerih bivajo.

Po ogledu smo se morali posloviti, saj nas je že čakal avtobus. Odhajal sem z novimi občutki.

Spoznal sem, da ljudem v dom ljudem ničesar ne primanjkuje in da življenje preživljajo v lepih prostorih.

Primož Vouk, 9.b

V ZAVETIŠČU ZA ŽIVALI

Nekega dne smo se odpravili v azil, kjer nas je pričakal gospod in nam predstavil to zavetišče za male živali. Njegovo pripovedovanje me je spodbudilo, da sem začel razmišljati o živalih,

ki so sedaj v tem mrzlem dnevu nekje zunaj, same, zapuščene.

Gospod nas je nato popeljal na ogled azila. Videl sem veliko živali in zasmilile so se mi, saj so bile nekatere bolne in, seveda, brez lastnikov.

Kmalu smo dobili pse, ki smo jih lahko peljali na sprehod. Vsakdo od nas je izkoristil to priložnost in je vodil psa. Nato smo dobili še enega kužka, ki je bil resnično vesel, da je lahko šel z nami na sprehod. Škoda, da lastniki ne poskrbijo za srečo teh lepih živali.

Z dobrimi in slabimi občutki smo odšli v šolo. Z dobrimi, ker sem lahko vodil psa, s slabimi občutki pa zato, ker se mi smilijo živali, ki jih lastniki zapustijo.

Aljaž Verbek, 6.b

Avtor risbe: Matic Žalek, 1.c

KOLESARSKI ŠPORTNI DAN

Športni dnevi so zelo zanimivi in navadno potekajo v naravi. Ob športnih aktivnostih, ki jih izvajamo, se učenci zabavamo, družimo, se pogovarjamo in se imamo lepo. Ti dnevi pa so nam všeč tudi zato, ker nimamo pouka.

V mesecu septembru so nas razveselili z novico, da bomo imeli kolesarski športni dan. Ko sem prišla domov, sem takoj pregledala, ali je moje kolo brezhibno opremljeno. Poiskala sem še čelado. Pred spanjem sem si še pripravila trenirko, saj se v njej počutim najboljše.

Zjutraj sem pogledala skozi okno in videla sonce. Na obraz se mi je prikradel nasmeh in hitro sem se oblekla. Ko sem bila pripravljena za odhod, sta se do mene že pripeljali sošolki Ines in Nika. Skupaj smo se odpravile proti šoli, kjer so nas že pričakali naši sošolci. Kmalu so prišli še učitelji, ki so pregledali sezname učencev. Prisluhnili smo še uvodnim navodilom in se počasi odpravili proti našemu cilju,

letališču v Skokah. Nekateri učenci niso imeli koles, zato so se z učiteljicami tja odpravili peš. Kolesarji smo se v koloni odpeljali po cesti proti mostu, pred katerim smo zavili desno in po makadamskim cesti prikolesarili do picerije Mom, medtem pa najbrž zmotili mir ribičev, ki so lovili ribe. Kmalu smo prečkali cesto in se ponovno podali kolesarskim dogodivščinam naproti. Vozili smo se po kamenju, zato so se pojavile že rahle bolečine, kljub temu pa sem se počutila zelo dobro, saj je bilo lepo vreme in sem bila v družbi sošolk. Kmalu smo prišli na letališče v Skokah, prislonili kolesa ob drevesa in odložili čelade ter pojedli malico. Ogledali smo si letalo, ki je stalo na letališču, in drugo, ki je vzletalo ter pristajalo. Ker je bil čas, ki smo ga preživeli v Skokah, namenjen športnim igram, je vsakdo od nas našel nekaj zase.

Čez nekaj časa smo se odpravili proti šoli. Nekateri peš, drugi pa s kolesi po dolgi ali krajši poti. Jaz sem izbrala daljšo. Tudi zaradi

lepe ocene pri športni vzgoji. Med potjo proti šoli ni bilo zapletov, le nekoliko so me bolele noge. Ko sem se pripeljala pred šolo, sem bila srečna, saj sem dokazala, kaj zmorem.

Športni dan mi je bil zelo všeč in vesela sem bila, ker sem naredila nekaj zase, za svoje zdravje in za dobro razpoloženje.

Lara Rampre, 7.b

POHOD NA ŽAVCARJEV VRH

Bila je sobota in bil je športni dan. Učenci smo prišli v šolo, vzeli malico, ki so nam jo pripravile naše kuharice in kuhar ter se z avtobusi odpravili proti Bresternici. Ko smo prispeli, smo bili dobre volje ter polni energije. Kljub temu da je bila sobota, nas je navdihovala misel na enotedenske počitnice, ki so bile pred nami. In začeli smo hoditi. Pred nami se je vila pot, obdajale pa so nas lepote narave. Med hojo smo se pogovarjali, bodrili drug drugega, kajti pot se je vedno bolj vzpenjala in smo zato morali dokazovati svojo vzdržljivost in kondicijo. Veliko smo se tudi smejali in tako je čas minil, kot bi mignil. Zdelo se mi je, da smo kar naenkrat prispeli do Žavcarjeve koče, le nekaj metrov oddaljene od našega cilja – Žavcarjevega vrha. Pred kočo smo pomalicali in si odpočili. Nekateri so imeli še preveč energije in moči in so tako razigrano tekali ter se lovili. Drugi smo se lepo namestili in čas izkoristili za pogovor. In ko je ta postajal

najzanimivejši, smo morali vstati in se napotiti proti Žavcarjevemu vrhu. Na poti navkreber nas je spremljal naš novi spremljevalec, ki se nam je pridružil nekje sredi poti. To je bil lep pes, ki nam je sledil vse do vrha. Tu nas je pričakala tabla z napisom Žavcarjev vrh. Vsepovsod so nas obdajala visoka drevesa, zato ni bilo sledu o kakšnem razgledu, ki sem si ga še prej predstavljala. Ko smo stali na vrhu, smo za spomin naredili še skupno fotografijo, nato pa se odpravili proti dolini. Pri hoji smo morali biti previdni, saj je bila pot bolj strma in spolzka, ovirala pa so nas tudi podrti drevesa, ki smo jih hitro in spretno premagovali. Nekateri so si med hojo pomagali tudi s palicami. Čas je hitro mineval in tudi mi smo se vedno hitreje približevali avtobusom, s katerimi smo se odpeljali proti šoli. Naš pohod se je končal. Imeli smo se lepo.

Ana Marija Zupanič, 8. b

V DEŽELI PETRA KLEPCA

Zaključna ekskurzija v deželo Petra Klepca, v Osilnico, je bil zadnji končni izlet naše generacije, zato je bilo seveda razpoloženje veselo in polno pričakovanj.

Zjutraj smo se pred šolo zbrali še vsi zaspani in s podočnjaki, vendar smo bili že po prvih desetih minutah vsi budni. Vožnja proti Osilnici na Dolenjsko je bila zelo zanimiva. Po nekaj urah in krajšem postanku smo končno prispeli.

Obstali smo se na velikem parkirišču, kjer nas je pričakal animator, ki nam je razložil vsa varnostna pravila, da ne bi prišlo do nesreč in poškodb. Ker nas je bilo veliko, smo se razdelili po skupinah. A-razred je odšel na zorbing, mi, iz 9.-B pa smo se z avtobusom odpeljali na nekaj minut oddaljen poligon za paintball. Tam sta nam dva animatorja še enkrat povedala vsa pravila. Nato smo se oblekli v vojaško opremo, se razdelili v skupine, vzeli vsak svojo pištolo, si naredili še maske in boj se je začel. Kljub temu da sem se zelo skrivala za drevesi, me je sošolec Tadej zadel. Dvignila sem roko in počasi zapustila poligon. Nato smo to igro ponovili še trikrat in nazadnje slekli s sebe vso barvno in blatno opremo. Posneli smo še hitro skupinsko fotografijo ter se z avtobusom odpeljali nazaj do zbirališča. Z A-razredom smo zamenjali dejavnosti in tako smo se mi odpravili na zorbing, oni pa na paintball.

Najpogumnejši so se takoj odpravili na vrh in čakali, da se z veliko žogo spustijo po klancu navzdol, jaz, ki pa sem bila med manj pogumnimi, sem to raje samo opazovala. Zorbingu je sledilo kosilo. Jedli smo pice, ki so bile zelo okusne. Po kosilu pa smo morali obleči vso opremo za rafting: čelado, kopalke, anorak, neoprenska oblačila in rešilne jopiče. Tako opremljeni smo sedli na avtobus, ki nas je odpeljal do travnika ob reki Kolpi. Morali smo se razdeliti v tri skupine po osem in pet skupin po tri. Jaz sem bila v skupini za tri, skupaj z Maticem in Žanom. Nato je pripeljal kombi in vsaka skupina je vzela svoj raft. Spet smo poslušali varnostna navodila, nato pa smo se podali v vodo, brzicam naproti. Rafting je trajal približno dve uri. Veslali smo po Kolpi in se pri tem res zabavali. Voda je bila ledeno mrzla in zeblo nas je kljub neoprenski opremi, ki smo jo imeli na sebi. Ko smo stopili na trdna tla, so nas vse bolele roke in noge. Ker nikomur ni bilo preveč vroče, smo se hitro preoblekli v topla in suha oblačila. Kmalu smo se poslovili od

animatorjev, posedli po avtobusu in se odpravili proti Miklavžu. Pot se ni tako vlekla kakor zjutraj do Osilnice. Hitro smo prispeli pred šolo, kjer so nas že čakali starši. Z njimi smo se vsi utrujeni od adrenalinskega dne odpravili domov. Ta zaključna ekskurzija je bila res nekaj posebnega.

Tjaša Sentič, 9.b

PRIJATELJ

Ob besedi PRIJATELJ najprej pomislim na nekoga, ki mi veliko pomeni. Vsi ljudje potrebujemo prijatelje. Z njimi preživljamo svoj prosti čas, se igramo in se pogovarjamo. Običajno nam prijatelji pomagajo v težavah in se na njih lahko zanesemo.

Mojemu prijatelju je ime Žan. Star je deset let in je moj sošolec. Ima rjave lase in rjave oči. Je prijazen do mene in se razumeva. Obiskujeva se in se igra. Zelo rad ima živali, prav tako kot jaz. Skupaj sestavlja lego kocke. Ukvarja se s karatejem in nogometom.

Ponosen sem na to, da sva prijatelja in želim si, da bi se še dolgo dobro razumela.

Miha Krajnc, 4.c

Risba: PISANA POMLAD, Nik Perko, 2. b

MOJ OČE

Mojemu očetu je ime Mario. Star je sedemintrideset let in pol. Ima črne lase in svetlo polt. Rad ima mucke. Rad je vse. S službenih potovanj pride zelo utrujen. Doma rad počiva. Po poklicu je strojni tehnik. V otroštvu je bil zelo priden, tudi učno priden, imel je same petke.

V prostem času je rad zunaj. Delati mora tudi na računalniku. Njegova najljubša hrana je zelenjava. Rad gleda filme in akcije, hodi na sprehode v gozd, kjer nabira gobe. Zelo rad smuča in plava ter ribari. Želim si, da bi si kmalu ogledala muzej in da bi ga z mamom povabili na sprehod v park za pse, z mojim psom. Očetu se zahvaljujem za vse, kar je naredil zame. Ponosna sem nanj.

Nika Razboršek Dvoršak, 4.c

Z BRATOM SVA SPEKLA TORTO

Vsakdo želi kdaj koga presenetiti, največkrat se prijetnih presenečenj spomnimo ob rojstnih dnevih. Tudi midva z bratom sva želela atija razveseliti s torto.

Bilo je lepo zimsko jutro. Z bratom sva vstala in se odpravila v kopalnico, se preoblekla in šla v kuhinjo jest zajtrk. Naenkrat se je brat dejal: »Danes ima ati rojstni dan.« Razmišljala sva, kakšno presenečenje bi mu pripravila, da bi bilo domiselno, izvirno in nevsakdanje, predvsem pa, da bi se zanj potrudila midva sama. Seveda sva razmišljala tudi o darilu iz trgovine, na koncu pa sva se odločila, da mu bova spekla torto. Sama.

Starši so bili v službi, tako da nama ni mogel nihče pomagati in sva bila prepuščena svoji iznajdljivosti in spretnosti. Vzela sva knjigo s kuharskimi recepti in se držala navodil za pripravo torte. Vključila sva pečico, da bi se pravočasno segrela, medtem pa pripravila zmes

za biskvit. Vse je potekalo kot po maslu in zato sem bil zelo vesel. Pripravljeno zmes sva dala v pečico in tako spekla dva biskvita. Odprla sva kompot in sadje lepo porazdelila med biskvit. Na koncu sva torto okrasila s smetano ter nanjo napisala: »Vse najboljše za osemindeseti rojstni dan.« Bila sva zelo zadovoljna, ker nama je uspelo. Najino delo je pohvalila tudi mama, ki se je domov vrnila pred atijem. Lepo okrašeno torto sva nato dala na mizo in čakala atija. Ko je prišel, smo mu najprej zapeli pesem »Vse najboljše za rojstni dan«, nato pa se lotili torte. Ati je bil darila zelo vesel. Na praznovanje rojstnega dne smo povabili tudi sorodnike, ki so lahko okusili sladko in dobro torto.

Čeprav je od tega dogodka minilo že nekaj časa, se ga še vedno rad spominjam.

Timotej Kos, 7.b

OTROŠTVO MOJE BABICE

Moja babica se je rodila leta 1930. Otroška leta je preživljala na deželi. V družini je bilo pet otrok. Imeli so manjšo kmetijo.

Živeli so zelo skromno. Blago za oblačila so kupovali v trgovini, šivala jim je sosedka, ki je bila šivilja. Mlajši otroci so nosili oblačila, ki so jih prerasli starejši bratje in sestre.

Hrano so večinoma pridelali sami: krompir, koruzo, fižol, zelje, imeli so pa tudi manjši vinograd. Enkrat na leto so imeli koline.

Otroci so se igrali z igračami, ki so jih izdelale mame ali sami: punčke iz cunj, živali iz koruznih storžev in ličkanja, fantje so izdelovali klopotce, vozičke iz lesa ali tudi lesene puške.

Igrali so se igre, ki so si jih sproti izmišljali. Fantje so si med pašo pekli koruzo ali krompir.

Otroci so se družili med seboj v svojih družinah, ker so bile hiše daleč druga od druge.

Zelo hitro so začeli delati: pobirali so sadje, pridelke z njive, pasli živino. Starejši otroci so morali paziti na mlajše bratce in sestrice.

Vzdevke so dajali ljudem glede na kraj, kjer so živeli: Dolenjci, Mezinčani, Kobilčani.

Opisal bom dogodek iz babičinega življenja.

Babica je bila stara približno pet let. Z mamo sta pasli kravo na majhnem travniku v bližini hiše. Njena mama je imela opravek v hiši, zato je naročila moji babici, naj medtem sama popazi na kravo. Babica jo je res pazila, potem pa je sedla na tla, na najlepšo travo. Takrat je prišla krava do nje. Sklonila se je in si z rogovi počasi naložila babico na sebe. Babica je prestrašena kričala. Njena mama je pritekla iz hiše in jo previdno snela iz krave. Na koncu sta se obe olajšano nasmejali.

Luka Ekart, 7.a

PRESENEČENJE JE USPELO

Ko nekoga presenetiš, se lahko ta oseba dobro ali slabo počuti. Včasih koga s presenečenjem užaljš ali pa ga spraviš v dobro voljo.

Tudi jaz sem nekoga presenetil. Bil je 1. april. Zjutraj sem se odpravil v šolo. Ko sem prišel do učilnice, so se moji sošolci čudno obnašali, bili so vznemirjeni. Vprašal sem jih, kaj se dogaja

in povedali so mi, da pripravljajo prav posebno presenečenje za učiteljico. Pridružil sem se jim in skupaj smo se odpravili v garderobo pri telovadnici. Kmalu je vstopil učitelj športne vzgoje in nam ni dovolil, da bi se zadrževali v tem prostoru, zato smo morali oditi ven, vendar nismo obupali. Dogovorili smo se, da se nekaj

učencev skrije na stranišče, drugi pa odidejo v učilnico. Med slednjimi sem bil tudi jaz.

Kmalu je prišla učiteljica. Bila je začudena, ker je bilo v razredu tako malo učencev. Vprašala je, kje so ostali, mi pa smo odgovorili, da so bolni. Vzela je dnevnik in začela vpisovati manjkajoče. Reditelj je nekaj časa okleval, nato pa izrekel ime učenke, ki je bila resnično odsotna. Lotila se nas je tesnoba, saj nismo vedeli, ali bo ostalim sošolcem, skritim na stranišču, uspelo pravočasno priti v učilnico, se

pravi, še pred vpisom v dnevnik. Čez minutko pa so se naenkrat odprla vrata in zaslišal se je glasen vzklík: »Prvi april!«

Učiteljica je bila presenečena in se je naši potegavščini od srca nasmejala. Smejali pa smo se tudi mi in si oddahnili, ker ni zmogla pravočasno vpisati odsotnih učencev.

To presenečenje je bilo lepo in nepozabno. Zagotovo se ga bom še dolgo spominjal.

Fatmir Berisha, 7.b

NEKDO JE SKRIL MOJO ROČNO URO

Bil je ponedeljek. S sošolko Meliso sva bila dežurna v kuhinji. Ker sem moral pomivati posodo, sem z roke snel uro in jo dal v žep jopice, le-to pa odložil na mizo zraven stopnišča, namesto da bi jo odnesel v omarico. Medtem ko sva z Meliso pridno pomivala pribor, mize, tla, ... je nekdo izpraznil žep moje jopice in vzel uro. To sem opazil šele, ko sem jopico po končanem delu oblekel in segel v žep, da bi pogledal, koliko je ura. Mislil sem, da je ura morda padla pod mizo ali kam drugam, vendar je tudi po vnetem iskanju nisem našel. O tem sem obvestil informatorja in tajnico šole ter pedagoginjo. To pa še ni bilo vse. Preden sem prišel domov, so me kepali in pohodili moja očala. Še dobro, da mi jih je optik še isti dan popravil.

Naslednjega dne je pedagoginja preko šolskega radia obvestila učence, da je prejšnjega dne dežurnemu učencu izginila ura ter prosila, naj jo tisti, ki jo je vzel ali našel, vrne v tajništvo ali informatorju.

V sredo zjutraj je moj sošolec pred učilnico številka 16 opazil uro v glineni posodi. Še sreča, da ura ni zapustila šole, temveč le zamenjala prostor. Tudi če se je nekdo samo pošalil, je meni povzročil velike skrbi in neprespano noč.

Boštjan Čander, 6.a

Risba: PISANA POMLAD, LORA FERČAL, 2. b

DIVJA VOŽNJA S ČOLNOM

Bil je lep sončen dan brez enega oblaka na nebu. Mi smo se ravnokar zasedrali in se odpravili na plažo. S čolnom smo se peljali do zaliva. Hotel sem se iti kopat, a smo daleč stran zagledali črne oblake, zato smo se odpravili nazaj v zaliv Medulin.

Naenkrat so bili nad nami veliki črni oblaki, morje je postalo črno in valovito. Vsi čolni, jahte in jadrnice so divjale v en in isti zaliv. En

čoln iz Benetk je divjal mimo nas in nas skoraj prevrnil. Na poti se je motor vrtel kot nora vrtavka, ampak mi se nismo skoraj nič premaknili. Naenkrat smo bili v zalivu. Sosedje so nas že pričakali.

Ta vožnja je bila po eni strani grozna, po drugi pa zelo zabavna. Naslednji dan smo se spet veselo kopali.

Robert Wochl-Bobo, 5.b

PRVOMAJSKE POČITNICE

25. aprila smo spakirali in se odpravili na morje na Hrvaško. Ko smo prispeli, smo odpakirali. Ven sem se šel igrat. Vozil sem se s skirco in igral nogomet. Šli smo k prijatelju Boru. Tam smo se igrali. Šel sem iskat školjke. Našel sem fosil, morskega ježa, lepe kamne in še veliko drugih školjk. Na počitnicah sem se imel zelo lepo.

Nik Perko, 2. b

Avtorica risbe: Melisande Šneider Duret, 1. c

Drugi dan sem se prijavil na tenis. Imel sem pet ur tenisa. Pretekel sem tri kilometre. Igrali smo košarko in nogomet. Naja je tudi igrala tenis. Jaz sem pri Naji prespal. Pri babici smo se igrali in sadili rože. Imeli smo se lepo.

Rok Rozman Marinčič, 2. B

Med prvomajskimi počitnicami sem bil na rojstnem dnevu od mojega prijatelja. Naslednja dva dneva smo z drugimi prijatelji imeli piknik. Z njimi smo se veliko kopali v našem novem bazenu.

Nik Čoh, 2. b

Risba: Miha Brunec, 1. c

Bil je lep dan in sem šel na počitnice k babici in dediju. Včasih je deževalo. Ko ni deževalo, sva se z dedijem peljala s traktorjem in je bilo zelo lepo. Babi je med tem časom kuhala kosilo. Takšnih počitnic bi si želel večkrat.

Žan Lorbek, 2. B

Bil sem na kresu z atijem. Tam sem jedel peno. Gospod župan je prižgal kres. Pri babici in dediju sem se igral. Pri stari mami sem atiju pomagal voziti in zlagati drva. Moj mucek Miki me je izzival, bil sem jezen. Pri Roku sem se igral in zelo zabaval.

Počitnice so bile zabavne.

Nejc Žibret, 2. b

Avtor risbe: Nik Vauhnik, 1. c

Avtor risbe Risba: Naj Jelen, 1. c

V petek sem barvala jajčka in imeli smo piknik. Pri meni je prespala moja sestrična Pia. Igrali smo namizni tenis. Drugi dan je bila velika noč. Iskali smo darila. Dobila sem: 20 eur, čokolade, majico in bila v Zlatoličju. Bilo mi je zelo lepo.

Živa Ornik, 2. b

TEKMA SRBIJA : SLOVENIJA

Septembra smo se s starši odločili, da gremo s kombijem na tekmo Srbija:Slovenija.

Povprečna starost navijačev je bila 21 let, saj je bilo otrok kar 12.

V Beogradu smo si najprej ogledali zanimivosti mesta. Obiskali smo tudi Titov grob. Tam so bile njegove obleke, pisma in podobno. Potem smo šli vsi Slovenci na koncert Rebeke Dremelj. Pred tekmo smo si še ogledali stadion Partizana. Potem pa se je začela na stadionu Maracana tekma Srbija : Slovenija. Navijali smo kot še nikoli. Tekma se je končala z rezultatom 1 : 1, za Slovenijo je zadel Novaković, za Srbijo pa Žigić.

Minili sta dve uri in končno so nas spustili ven. Bilo je zanimivo in tudi napeto. Na poti domov smo spali zaradi utrujenosti.

Tilen Ploj, 5. b

PO BREGU NAVZDOL

NA POHORJE SEM ŠEL Z ATIJEM IN MAMO. KO SMO PRIŠLI NA POHORJE, SEM SI NATAKNIL SMUČI. KO SEM SMUČAL, SEM SE UTRUDIL IN PIL ČAJ, POTEM SEM ŠEL DOMOV Z ATIJEM IN MAMO, NATO PA GLEDAL TELEVIZIJO.

EDISS ALITI, 2.c

PO BREGU NAVZDOL

NEKEGA DNE SEM Z ATIJEM SMUČAL. SMUČAL SEM SE PO NAJVEČJI STRMINI. NA POHORJU. A KO SEM SE PRVIČ SPUSTIL PO STRMINI, SEM NA SREDINI PADEL. KO SEM ŠEL DOMOV, SEM SE MORAL SPUSTITI ŠE ENKRAT. A TAKRAT NISEM PADEL. SMUČKE SEM SI DAL DOL IN JIH DAL V AVTO. POTEM SEM SE PREOBUL, OČISTIL SEM LED Z AVTA IN SE USEDEL V AVTO TER SE ODPELJAL DOMOV.

NEJC ĐURAN, 2.C

NAŠ RAZRED

NAŠ RAZRED IMA MIZE IN STOLE. PRI TABLI IMA UČITELJICA SVOJO MIZO IN STOL. POLEG MIZE JE RAČUNALNIK, VELIKA ZELENA TABLA, KREDE, IGRALNI KOTIČEK ... V NAŠEM RAZREDU JE 12 FANTOV IN 7 DEKLIC. MOJA NAJLJUBŠA PREDMETA STA ŠPORTNA VZGOJA IN SLOVENŠČINA.

NIKO FRAS, 2. c

NAŠ RAZRED

V NAŠEM RAZREDU NAS JE DEVETNAJST. SMO V 2. C IN SMO VSI PRIJATELJI. TUDI RADI SE IMAMO.

VSAKO JUTRO IMAMO JUTRANJI POZDRAV. NAŠA UČITELJICA JE IRENA FUKS.

PRI NAS JE SEDEM DEKLIC, FANTOV PA DVANAJST. PRI NAS SO UČNE URE: GVZ, SLJ, MAT, LVZ, ŠVZ, SPO. RADA IMAM MATEMATIKO. NIMAM TAKO RADA SLOVENSKEGA JEZIKA. RADA BI, DA BI IMELI SAMO MATEMATIKO. NI MI VŠEČ, KO FANTJE TEKAJO PO RAZREDU.

LARA ČVAN, 2. c

NAŠ RAZRED

V našem razredu mi je všeč, zato rada hodim v šolo v 2. c razred. Skupaj z mojimi sošolci nas je 19 učencev. Deklic je 7, fantov pa 12. Učiteljici je ime Irena, piše se Fuks. Všeč mi je slovenščina, ker se igramo s črkami. Rada bi, da fantje ne bi več bili poredni.

Pika SOVIČ, 2. c

OH, SPET DEŽUJE

ZJUTRAJ SEM ODPRL OČI IN VSTAL. POGLEDAL SEM SKOZI OKNO IN VIDEL SEM DEŽ. ODŠEL SEM V KUHINJO. MAMI JE NAREDILA MALICO. KO SEM POJEDEL, SEM SI OBLEKEL ANORAK IN OBUL ŠKORNJE. POTEM SEM SE ODŠEL VEN IGRAT K SOSEDU DOMNU.

NEJC ĐURAN, 2.C

OH, SPET DEŽUJE

ZJUTRAJ SEM ODPRLA OČI IN VSTALA. POGLEDALA SEM SKOZI OKNO IN VIDE LA DEŽ IN SEM SI REKLA: »SPET TA DEŽ. »POTEM SEM ŠLA NA ZAJTRK IN SEM REKLA: »ZAKAJ JE TA DEŽ?« MAMA JE ODGOVORILA: »DEŽ JE ZELO KORISTEN ZA VSE ŽIVALI IN ZA DRUGA ŽIVA BITJA, TAKO KOT ZA TEBE IN ZA MENE.«

KAKŠEN DOLGČAS. POTEM PA SEM REKLA: »LAHKO GREM VEN?«

»NE,« JE REKEL ATA, »ZUNAJ JE DEŽEVNO IN SE LAHKO UMAŽEŠ IN PREHLADIŠ. LAHKO DOBIŠ KAKŠNO DRUGO BOLEZEN. POKLIČI BABICO IN JO VPRAŠAJ, KAKO JI JE.«

»JA, SEVEDA,« IN SEM POKLICALA BABICO IN JI REKLA: »KAKO TI GRE?« ODGOVORILA JE: »ZELO LEPO. KAKO PA TEBI?«

»TUDI ZELO LEPO.«

»ADIJO,« JE REKLA BABICA. POTEM SEM POKLICALA PRIJATELJICO.

LARA ČVAN, 2. c

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

TISTEGA DNE SE JE ZGODILO NEKAJ NENAVADNEGA. ATI SI JE ZLOMIL NOGO. ŠEL JE K ZDRAVNIKU. ZDRAVNIK MU JE DAL MAVEC. KO JE PRIŠEL DOMOV, SEM MU NEKAJ NARISAL. KMALU SE JE ATIJU NOGA POZDRAVILA IN Z ATIJEM SEM SE SPET LAHKO IGRAL.

NEJC ĐURAN, 2.C

ZAPADEL JE PRVI SNEG

KO JE ZAPADEL PRVI SNEG, SEM SE ŠEL OBLEČ V HLAČE IN JAKNO IN ŠEL VEN. TAM SEM NAREDIL VELIKEGA SNEŽAKA IN IGLU. URA JE MINILA. ŠEL SEM K PRIJATELJU JANIJU NA ROJSTNI DAN. TAM SMO JEDLI IN PILI. KO SMO POJEDLI, SMO SE OBLEKLI IN ŠLI VEN. TAM SMO SE KEPALI IN SANKALI. POTEM SEM ŠEL ŠE NA ROJSTNI DAN K BRATU VITU. IMELI SMO SE LEPO.

NIKO FRAS, 2. C

PRVI SNEG

»KDAJ BO SNEŽILO?« SEM SE SPRAŠEVALA, KO SEM GLEDALA SKOZI OKNO. NAENKRAT PA SO NA TLA ZAČELE PADATI SNEŽINKE IN TRAVE SE ŽE ČEZ NEKAJ TRENUTKOV NI VEČ VIDELO. »HURA, SNEG,« SEM ZAVPILA IN SE OBLEKLA, KOLIKOR HITRO SEM LE MOGLA. STEKLA SEM VEN IN ZAČELA DELATI SNEŽENEGA MOŽA. ZVEČER SEM ODŠLA V HIŠO. V KOPALNICI SEM SI OBLEKLA PIŽAMO IN ODŠLA SPAT. SNEŽILO JE CELO NOČ IN ZJUTRAJ JE BILO POLNO SNEGA. PO ŠOLI SEM SE KEPALA S SVOJO SOŠOLKO.

VANESA LOBENWEIN, 2.C

PRVI SNEG

PRVI SNEG JE VEDNO PRAVLJIČEN IN LEP. TUDI PRED NEKAJ DNEVI JE PRI NAS ZAPADEL PRVI SNEG. TAKO JE BILO. VSI SMO GA ŽE NESTRPNO ČAKALI IN POTEM SE JE ZGODILO. ZAPADEL JE PRVI SNEG. TAKOJ SEM HOTELA VEN. NI GA ŠE BILO DOVOLJ ZA SNEŽAKA, NITI ZA IGLU, KAJ ŠELE ZA KEPANJE. POTEM SEM SE DOMISLILA. KAJ PA, ČE BI SE IGRALA DRUGAČE, A TUDI S SNEGOM? HM! AMPAK KAJ? A, ŽE VEM, KAKO BI SE IGRALA S SNEGOM. IGRALA SE BOM KOT PRODAJALKA. KAKO LE, SAJ SEM SAMA? ŽE VEM, KAKO BI NAREDILA MIZO ZA STOJNICO. »SEVEDA, IZ LESA,« STA SE OGLASILA MAMA IN ATA. POTEM STA PRIŠLA POMAGAT NAREJITI STOJNICO IN SE IGRAT NAKUPOVALCA. ATA IN MAMA STA NAKUPOVALA. KUPILA STA SNEG. TAKO JE BILO.

LARA ČVAN, 2. c

PRVI SNEG

TOMAŽ JE NEKEGA DNE, KO JE POGLEDAL SKOZI OKNO, ZAGLEDAL SNEG. REKEL JE: »PRVI SNEG.« HITRO SE JE OBLEKEL IN ODŠEL NA SNEG. DELAL JE KEPE IN JIH METAL V DREVO. BIL JE ŽE VEČER IN ODŠEL JE V HIŠO. OKOPAL SE JE IN PREOBLEKEL V PIŽAMO TER ŠEL V POSTELJO IN ZASPAL.

NEJC ĐURAN, 2.C

PRVI SNEG

KO SEM SE ZBUDIL, JE PADAL PRVI SNEG.

POJEDEL SEM ZAJTRK, SE OBLEKEL IN ŠEL NA SNEG.

ZUNAJ SVA SE Z BRATCEM BENJAMINOM KEPALA, DELALA SNEŽAKA IN ANGELČKE TER SE IMELA LEPO. POMAGAL SEM TUDI MAMICI IN ATIJU PRI ČIŠČENJU DVORIŠČA.

TIMI ZAVEC, 2.C

NOVOLETNA JELKA

KO SEM SE ZJUTRAJ ZBUDILA, STA ATA IN MAMA OKRAŠEVALA NOVOLETNO JELKO. JAZ SEM TAKOJ HOTELA POMAGATI. »LAHKO POMAGAM OKRAŠEVATI JELKO?« »JA LARA, SEVEDA LAHKO, KAJ PA MISLIŠ!« POTEM SMO VSI JEDLI ZAJTRK. TAKOJ ZA TEM SMO NADALJEVALI Z OKRAŠEVANJEM. JAZ SEM DALA ZVEZDO NA VRH IN JELKA JE BILA OKRAŠENA. POTEM SMO BILI VSI ZADOVOLJNI.

LARA ČVAN, 2. c

NOVOLETNA JELKA

Z ATIJEM SEM ŠEL NEKEGA DNE PO NOVOLETNO SMREKO. POSEKALA SVA JO IN JO ODNESLA DOMOV. DOMA SMO JO OKRASILI Z OKRASKI.

NEJC ĐURAN, 2.C

NOVOLETNA JELKA

KO SEM SE ZBUDIL, SEM VPRAŠAL MAMICO, ČE BOMO DANES POSTAVLJALI BOŽIČNO DREVO. MAMICA JE REKLA: »MOGOČE PA RES BOMO.« TEŽAVA JE BILA V TEM, DA JE NISMO IMELI. ZATO JO JE ŠEL ATI KUPIT. KO JO JE PRINESEL DOMOV, SMO JO POSTAVILI, OKRASILI IN PRIŽGALI LUČKE. VSI SMO BILI VESELI.

TIMI ZAVEC, 2.C

NOVOLETNA JELKA

MAMICO SEM VPRAŠAL, ČE LAHKO GREVA OKRASIT NOVOLETNO JELKO. MAMICA JE REKLA: » JA, SAMO MORAVA ITI V KLET PO SMREKO IN OKRASKE. TI BOŠ NESEL NOVOLETNE OKRASKE, MAMICA PA JELKO.« PRINESLA SVA V STANOVANJE. SMREKO SVA OKRASILA IN PRIŠEL JE BOŽIČEK.

NIKO FRAS, 2. c

NOVOLETNA JELKA

Bil je božični večer. Dišalo je po božičnih keksih. Okna so bila zarošena. Sneg in led sta se stalila. Začeli smo postavljati jelko. Bila je prelepo zelena. Vzkliknila sem: »Pozabili smo na okraske.« Kmalu smo jih poiskali in okrasili jelko. Prelepo je sijala in nastavili smo še nogavice. Šli smo v posteljo. Mirno smo zaspali, tedaj pa je prišel Božiček, dal darila in odšel. Ko smo zjutraj vstali, smo zagledali pod jelko darila. Raztrgali smo ovitke in s sestro sva se zelo razveselili. Zaplesali sva okoli jelke.

Pika SOVIČ, 2. c

NAJIN JEDILNIK

	malica	kosilo
ponedeljek	jogurt in žemljice	paradižnikova juha, palačinke s čokolado, oranžni sok
torek	pizza in mleko v tetrapaku	špageti boloneze, rdeča pesa
sreda	maslo in med na kruhu, čaj	enolončnica, mlečna rolada
četrtek	hot dog s kečapom, ledeni čaj	gobova juha, pleskavica in pomfri, mešani sok
petek	hamburger in limonada	marelični cmoki, sladoled

Robert Wochl, Gašper Šerbinek, 5.b

JEZA

Ne bom! Ne bom več priden otrok! Hrčka bom vrgla v zrak in želvo bom vrgla na oblak. Ribe bom spekla in nekomu grdo besedo rekla. Zjutraj si postelje ne bom pospravila in do pol dvanajstih bom »galamila«. Zvečer se ne bom umila, da vode ne bom poškropila. Ne bom šla v šolo, ker tam moram delati nalogo. Zvezke bom raztrgala, da bom vse »zmrkala«.

Mia Markuž, 4.c

Ne bom! Ne bom več priden otrok! Popil bom pivo in grizel bom glino! Kričal bom ves dan in glasbo bom dal na glas, da glavni bom jaz! Žogo bom nabijal v ciprese, da ata bo smrdel od jeze! Vse to bom naredil, ker nagrade nisem dobil!

Andraž Valentinčič, 4.c

PRVI PESNIŠKI KORAKI**NORČIJA**

TUDI JAZ SEM 1. APRILA NEUMNOST NAREDILA,
SOSEDOVEGA FRANČKA ZA NOS SEM POTEGNILA.

REKLA SEM MU, DA VZEL GA BO ŠKRAT
IN ODNESEL V ZAKLETI GRAD.

FRANČEK JE ZAČEL KOT SIRENA VPITI
IN URNO TEKEL K MAMI V OBJEM SE SKRITI.

MAMA MILO GA JE TOLAŽILA,
DA GA ŽIVA JE LE APRILSKO POTEGNILA.

FRANČEK POTOLAŽEN SE GLASNO JE SMEJAL,
KO SKLENIL JE, DA DRUGO LETO ON APRILSKE BO DAJAL.

Živa Ornik, 2.b

ZLATI SONČEK

ZGODAJ ZJUTRAJ SONČEK VSTANE,
DEČEK SI OČI POMANE.
SONČNI ŽARKI GA ZBUDIJO,
DEČKU SPATI NE PUSTIJO.

SONČEK ČEZ NEBO POTUJE,
Z ŽARKI ZLATI DAN NAM KUJE.
KO ZVEČER SE SKRIJE ZA GORO,
NA ZEMLJI POSTANE TEMNO.

Eva Hudin, 2.b

Risba: SREČNO DREVO, EVA HUDIN, 2. B

POMLADNO VESELJE

SONCE JE POSIJALO,
ZIMO JE ODGNALO.
PRILETELA PTIČICA,
LEPO MI JE ZAČIVKALA.
ROŽICA SE JE PREBUDILA,
Z VESELJEM NAS JE NAPOLNILA.

Lora Ferčal, 2.b

*Risba: SREČNO DREVO,
Rok Rozman Marinčič, 2. b*

METULJ IN ROŽICA

ROŽICA SE JE PREBUDILA,
METULJČEK K NJEJ JE PRILETEL
IN SEDEL NANJO.
OBA SE VESELITA,
SAJ PRIŠLA JE K NAM POMLAD.

Nina Gangl, 2.b

*Risba: SREČNO DREVO,
Erik Čičič, 2. b*

POMLAD

SPOMLADI RASTEJO CVETLICE,
PRILETIJO PRVE PTICE.
PREBUDIJO SE ŽIVALI
IN NARAVA ZAŽIVI.
TO JE LETNI ČAS,
KO LJUBEZEN NARIŠE
SREČO NA OBRAZ.

Anej Trunk, 2.b

*Risba: SREČNO DREVO,
Ana Rožanc, 2. b*

POMLAD

POMLAD PRIHAJA, JUHUHU,
POMLAD PRIHAJA, JE ŽE TU!
POMLAD JE NAJLEPŠI LETNI ČAS,
KER VSE CVETI.
NA POLJU STRAŠEN MOŽ STRAŠI,
S KLOBUKOM NA GLAVI,
S SLAMNATIMI ROKAMI.
ZLATO POMLAD NAPROŠAM,
NAJ SONCE ZAŽARI,
DA VSE ZAČNE BRSTETI, NAJ SONCE
ZAŽARI!

Rasina Bajsič, 2.b

Risba: SREČNO DREVO, Lara Rudl, 2. B

DRAGI BOŽIČEK

DRAGI BOŽIČEK,
DAJ MI MOŠNJIČEK,
TAKŠNO DARILO,
DA ME BO VESELILO.

DRAGI BOŽIČEK,
LEP JE MOŠNJIČEK,
V NJEM PA DARILO
SE JE ISKRILO.

Nuša KRIČEJ, 3. a

HIMNA DOBROVŠKIH NOGOMETAŠEV

Držali smo pesti, da zmagali bi vi.
Nikoli ne izgubite in srečno se držite.
Ker sreča spremlja vas, najboljši ste za nas.
Zabijte še en gol, za nas bo to dovolj!

*Hana VIHER, Nuša KRIČEJ,
Tadej BRAČKO, Rok KUŠAR,
Matevž ŠAVORA, 3. a*

LETNI ČAS

DAJ, USTAVI TA LETNI ČAS,
NAJ BO VSE, SAMO NE MRAZ.
ZDAJ JE MRAZ IN SNEŽINKE NA TLEH,
ZDAJ JE MRAZ IN SOLZE V OČEH.
DAJ ŽE, USTAVI TA LETNI ČAS,
OD MENE DOBIL BOŠ POLJUB NA MRAZ.

BRAVO, USTAVIL SI TA LETNI ČAS,
OD MENE DOBIL SI POLJUB NA OBRAZ.
NI VEČ MRAZA IN SNEŽINK NA TLEH,
NI VEČ MRAZA IN SOLZ V OČEH.
ZARADI TEBE SREČNI SO VSI,
NAJ CELA VAS VE, KDO SI TI!

Nuša KRIČEJ, 3. a

Risba: Mitja Štifter, 1.c

SRCE

Živela je deklica, ki je imela srce.
V srcu je bila soba s srcem.
V sobi s srcem je bila odeja s srcem.
Pod odejo s srcem je bila majica s srcem.
V majico s srcem je bila oblečena deklica s srcem.

Andraž Kores, 3.b

Srce je moje, srce je tvoje,
srce je naše in od vseh.
Srce ima metulj, srce ima drevo,
prav vse ima srce.
Z njim mi je toplo.

Zoja Šprah, 3.b

SRCE RASTE

Srce raste in leze skozi listje in veje
in pritiska na srce naše stare jablane veje.

Srce ni grdo, črno seme,
razen če ga skrivaš v duši temačni.

Srca nikoli ne zmanjka,
tudi če ga malo manjka,
ga dobiš nazaj.

Srce je lepo in
ne težko breme.

Srce je lepo dati in
ne ga za sebe obdržati.

Manca Šerbinek, 3.b

Avtor risbe: Mitja Štifter, 1.c

MOJ SANJSKI PRINC

Včeraj sem gledala
in stala tam brez moči.

Srce mi je skakalo kot noro,
on pa me niti pogledal ni.

Občudovala sem njegove oči
in gledala, če se mi smeji.

Nežen veter pihal mi je skozi lase
in končno me on pogledal je.

Približal se mi je
in rekel: »LJUBIM TE!«

*Lara Rampre, Ines Lesjak,
Patricia Nerat, Nika Breznik, 7.b*

ŽIVLJENJE

Življenje je sreča,
je bolečina,
je strmina in
je vzpetina.

Včasih smo visoko,
včasih pademo nizko,
včasih smo nekje vmes,
a vedno je bolje,
čisto zares.

Ko naletel boš na
vrata zaprta,
spoznal boš,
v življenju zate
vedno ne bodo odprta.

Moral se boš potruditi
in vztrajati,
na svetlo stran gledati
in nekatere stvari
spregledati.

Ana Marija Zupanič, 8.b

DEDI

Dedi,
pogrešam te tako močno,
da je težko povedati, kako.

Najtežje zame bilo je tistega dne,
ko nisem vedela, za kaj gre.
Vsi so v paniki drveli, hiteli,
da bi mi kruto resnico razodeli.

Dedi, zame si naredil vse, čisto vse
in sedaj, ko več te ni,
mi solza velikokrat privre v oči.

Zakaj nisem imela priložnosti
izreči še kakšno besedo,
te še enkrat objeti
in te nikoli izpustiti?

Dedi, pogrešam te zelo,
premočno.
V moje misli vsak dan
se boš vrnil
in mi smisel povrnili.

Ana Marija Zupanič, 8.b

POT

Pot vijuga in teče,
nima ne konca ne kraja,
vije se do konca raja,
vije se vse do nebes, do vesolja.

Vsak človek teče po njej,
le da pride do raja, nebes,
ta pot je težka, dolga, ima veliko
poti, le ena je prava, po njej greš ti.

Na koncu poti je malo ljudi,
vsi so ponosni, da so prišli
in življenje pravo pridobili so si.

Gašper Šerbinek, 5.b

Risba: SREČNO DREVO, Živa Ornik, 2. b

SEM DENIS POKORA

SEM DENIS POKORA,
IMAM DVA MOTORA.
NIMAM ŠOTORA,
TO JE PRAVA FORA.

DENIS SERDINŠAK, 5.b

*Risba: SREČNO DREVO,
Barbara Gutman, 2. B*

POČASNA PESEM

Pišemo počasno pesem,
ki v spanju modruje,
v megli se vleče brez konca in kraja.
Ko zjutraj se zbudi, pomane si oči
in takoj zaspi.
Ponavadi mirna in zasanjana na kavču leži
in takoj zaspi.
Na cesti v avtu zaspi
in s tem vse razjezi.

*Zoja Rokavec,
Zala Mohorko, 5. a*

POMLADNA TIŠČANJA

(Slavko Pregl)

Nadaljevanje zgodbe

Andrej je obul bleščeče teniske. Zelo urejen je odšel k Pipiju na zabavo. Pritisnil je na zvonec in Pipi mu je odprl vrata. Vstopil je in pozdravil še prijatelja Miha. Tam na plesišču pa je zagledal svojo ljubezen - Ano. Vsa vesela in bleščeča je plesala s svojim bratom Rokom. A tega Andrej ni vedel. Ni vedel, da Ana pleše s svojim bratom. Bil je ljubosumen, kot vsak moški, ki vidi svojo ljubezen z drugim. Poiskal je najbližjo punco in jo prosil za ples. Zdaj ni bil več Andrej edini, ki je bil ljubosumen, saj je bila tudi Ana. Bratu Roku je rekla: »Malo grem na zrak.« Zunaj je sedla na kamen, gledala v temno noč in si mislila: »Andrej ima torej punco.« Neslišno je nekdo prisedel na sosednji kamen. Seveda je to bil Andrej. »Kako to, da nisi pri svoji puncici Miji?« ga je kar takoj napadla Ana. »Tako da boš vedela, Mija ni moja punca, obenem pa sploh ni moj tip punce.« »Kako pa to, da ti nisi s svojim fantom?« ji je vrnil. »Rok je moj brat. Videl ga še nisi zato, ker sta se starša pred enim letom ločila. Brat je odšel z mamo v sosednje mesto, jaz pa sem z očetom ostala tukaj. Ta vikend sta se mama in oče pobotala. Zdaj spet vsi živimo skupaj.« Skupaj sta se zasmejala svoji neumnosti. Plesala sta vse do konca zabave. Kaj pa Mija in Rok? Zaplesala sta skupaj in se zaljubljeno gledala.

*Anja Marovt, 5.b
Avtor risbe: Alen Martan, 1.b*

PETER NOS

PETER NOS JE LEP, SMEŠEN IN ZABAVEN. IMA ZAVIT NOS IN SE RAD IGRA, IMA DOSTI PRIJATELJEV. PETER NOS NE MORE ZDRŽATI NITI PET MINUT NA IGRISČU. ŠEL JE DOMOV IN KO JE PRIŠEL DOMOV, JE VSE POVEDAL MAMI IN ATIJU.

EDISS ALITI, 2.c

PETER NOS

PETER NOS IMA RUMENO MAJICO IN ZELENE HLAČE. PETER NOS JE FANT IN IMA POVIT NOS. IMA ČRNE ČEVLJE IN RJAVE LASE. NAJBOLJ KRILI Z ROKAMI. NITI PET MINUT NE MORE BITI MIREN. SMEJI SE POGOSTO IN ZELO GLASNO. VEDNO SE DOMISLI KAKŠNE BEDARIJE IN JE ZABAVEN.

LARA ČVAN, 2. c

PETER NOS

PETER NOS IMA ZAVEZAN NOS. IMA MODRE HLAČE, JE VESEL IN ZABAVEN IN SREČEN. RAD POČNE TUDI DRUGE REČI IN KRILI Z RUMENO MAJICO.

NINO POTRČ, 2.C

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

TISTEGA DNE SE JE ZGODILO NEKAJ NENAVADNEGA. V ŠOLO JE PRIŠEL PETER NOS. VSI SMO SE ČUDILI, KAJ JE TO. PETER NOS SAMO REČE: »JE TO

OSNOVNA ŠOLA MIKLAŽ NA DRAVSKEM POLJU?« »JA,« JE REKLA PIKA. »O, HVALA,« JE REKEL PETER NOS. »A, NEKAJ ŠE: KJE NAJDEM MIKLAŽA?« »NIKJER!« »ZAKAJ PA SE REČE TUKAJ MIKLAŽ?« »NE VEMO!« ČEZ NEKAJ UR SE JE ZAČEL POUK. UČILI SMO SE ABECEDO, PETER NOS JE SPET UŠPIČIL ENO BEDARIJO. MOGOČE VESTE, KAKŠNO? NE VESTE? VAM BOM JAZ POVEDALA. PETER NOS JE HOTEL IZPULITI DREVO, A MU NI USPELO. ŽIVEL JE DO KONCA SVOJIH DNI.

LARA ČVAN, 2. c

V ŽIVAHNEM RIBNIKU

V ribnik sem gledal in videl ribe, ki so v šolo hitele. Njihov učitelj je stari dobri som. Uči majhne ribice, s kredo na tablo piše dobro staro ribjo abecedo. Ko zvonec zazvoni, pouka je konec. Male ribe so vesele. Hitro domov hitijo.

Tim Pongrac, 3. c

KROJAČEK HLAČEK

(nadaljevanje)

Ko sta Tinko in njegova mama dobila hišo, sta bila zelo, zelo, zelo vesela. Krojaček Hlaček pa je bil žalosten, ker ni imel kupcev.

Tinko je nekoč šel mimo njegove delavnice, videl je, da je krojaček Hlaček žalosten. Vprašal ga je, zakaj. Krojaček Hlaček pa mu je rekel, da nima kupcev. Tinko je pohitel k mami in ji to povedal in mama je rekla, da bosta kupovala pri njem.

Oktobrina Peterin, 3. b, OPB

Mimo krojačka Hlačka je prišel Jurček. »Joj, joj, joj,« je zatarnal Jurček. »Rad bi zakrpal luknjo v strehi in naredil dimnik, pa ne znam sam.« Krojaček Hlaček je vzel gumbe in se odpravil z Jurčkom. Z gumbi sta naredila dimnik. A je Jurček padel in strgal zavese. Krojaček Hlaček je šel po šivanko in blago. Ko je prišel, sta blago razrezala in krojaček Hlaček je zašil zavese. Potem je šel domov in verjemite, še naprej je šival zavese.

Manca Šerbinek, 3. b, OPB

Avtor risbe: Jan Kovačič, 3.c, OPB

Tinko in njegova mama sta bila srečna, a kmalu je pripihala burja, ki je podrla hišo. Tinko in mama nista vedela, kaj naj naredita. Hitro sta odhitela h krojačku Hlačku. Krojaček ni vedel, kako naj naredi hišo. Tako je premišljeval in premišljeval in se končno domislil. Šel je do vseh svojih prijateljev in zgradili so hišo za Tinka in njegovo mamo.

Zoja Šprah, 3. b, OPB

Tinko je ozdravel. Krojaček Hlaček se mu je opravičil. »Oprosti, ker sem pustil iglo v postelji.« »Nič ni hudega,« mu je odgovoril Tinko. »Se greva igrat?« ga je vprašal, krojaček Hlaček je odgovoril: »Seveda.« Potem sta se začela igrati ti loviš. Kmalu se je znočilo in je rekel Tinko: »Greva spat.« Naslednji dan sta šla v trgovino po gumbe in šivanke. Krojaček Hlaček je naredil še eno hišico za psa, ko ga bodo dobili. Kmalu je Tinko imel rojstni dan. Dobil je psa od krojačka Hlačka, ki si ga je najbolj želel. Zelo je bil vesel, da je dobil psa. Dal mu je ime Reks, bil je velik pes. Živel so dalje in bili so zelo veseli.

Mirko Pejčič, 3. c, OPB

Timova mamica je prišla do krojačka Hlačka in mu rekla, da sta ostala brez hiše. Krojaček Hlaček je imel toliko gumbov, da je lahko sestavil celo hišo ter jo podaril Timovi mamici.

Domen Raušl, 3. c, OPB

Avtor risbe: Blaž Cvikl, 3.c, OPB

Avtorica risbe: Nika Majhenič, 3.c, OPB

MUCEK TOMAŽ SE IZGUBI

MAMA MUCA JE REKLA SVOJIM MUCKOM IN MUCKAM, DA BODO DOBILI MAJHNE BRATCE IN SESTRICE. STANOVANJE BO POSTALO PREMAJHNO IN MORALI BODO V SVET. »PAZITE SE PSOV,« JIM JE NAROČILA. ODŠLI SO V SVET. ZELO DOLGO SO ISKALI STANOVANJE, KO SO PA GA NAŠLI, SO SE NAUČILI SAMOSTOJNO ŽIVETI.

ČEZ NEKAJ LET SO SI ZAČELI ISKATI LJUBEZEN. IMELI SO TUDI OTROKE, TAKO SO TUDI SAMI POSTALI STARŠI. MUCA TINA JE IMELA ZELO RADOVEDNEGA SINA TOMAŽA.

NEKEGA DNE SE JE TOMAŽ IGRAL PRED STANOVANJEM. NAENKRAT JE PRITEKEL PES. TOMAŽ SE GA JE ZELO PRESTRAŠIL IN ZAČEL TEČI. PES PA ZA NJIM. MED TEKOM SE JE TOMAŽ IZGUBIL. KO JE PES ODŠEL, JE TOMAŽ ZAČEL ISKATI POT DO DOMA. ŠEL JE PO VSEH POTEH, A POTI DO DOMA NI NAŠEL.

ISKALI SO GA VSI BRATJE, SESTRE IN STARŠI. TOMAŽ PA JE ZAČEL KRIČATI NA POMOČ. KO JE TOMAŽ KRIČAL NA POMOČ, GA NIHČE NI SLIŠAL, ZATO SI JE POD GRMOM NAREDIL POSTELJO IZ LISTJA. ČEZ NEKAJ UR JE SOSEDA GOSKA PO NAKLJUČJU ŠLA MIMO TOMAŽEVE POSTELJE. NAŠLA JE MALEGA MUCKA IN ODNESLA GA JE DOMOV. VPRAŠALA JE TINO, ČE JE TO NJEN MLADIČ. »JE,« JE REKLA TINA. VSI SO GA BILI ZELO VESELI, ŠE NAJBOLJ PA MAMICA TINA.

AVTOR: VANESA LOBENWEIN, 2. C
AVTOR RISBE: ŽAN LASBAHER, 4.c

MRAVLJICA IN AVTO

NEKEGA DNE JE ŠLA MRAVLJICA PO SVETU IN SREČALA AVTO. AVTO JO JE VPRAŠAL: »KDO JE MOČNEJŠI?« MRAVLJICA PA REČE: »JAZ SEM MOČNEJŠA.« AVTO PA REČE: »JAZ SEM MOČNEJŠI.« IN TAKO PRIDE DO PREPIRA, A MRAVLJICA REČE: »GREVA VLEČ VRV.« TAKO STA ŠLA VLEČ VRV IN MRAVLJICA VLEČE IN VLEČE, AVTO PA SAMO »CUKNE« IN MRAVLJICA PADE. AVTO ZMAGA. MRAVLJICA REČE: »NI PRAVIČNO, KER SI VEČJI.« POTEM GRESTA VLEČ AVTOBUS. PRIVEŽETA SI

VRVI NA HRBET IN ŠE NA AVTOBUS. ZAČNETA VLEČI. MRAVLJICA AVTOBUSA ŠE PREMAKNE NE, AVTO PA POTEKNE IN ZMAGA. MRAVLJICA REČE: »TO NI PRAVIČNO, KER SI HITREJŠI.« IN TAKO GRESTA VLEČ ŠE TOVORNJAK IN SPET SI PRIVEŽETA VRVI NA HRBET IN NA TOVORNJAK IN ZAČNETA VLEČI. SPET ZMAGA AVTO IN MRAVLJICA LE REČE: »RES SI MOČNEJŠI.« IN TAKO GRESTA VSAK V SVOJ DOM.

AVTOR: TILLEN PEČNIK, 2.C

BOŽIČNI JELENI

NEKEGA BOŽIČA SO JELENI ZASPALI. TAKO SO SMRČALI, DA SE JE SLIŠALO DO BOŽIČKA. POTEM SE BOŽIČEK RAZJEZI IN GRE K JELENOM IN REČE: »ZBUDITE SE!« IN JELENI SO SE ZBUDILI.

»KAJ JE,« JE REKEL RUDOLF. »POGLEJTE, DANES JE BOŽIČ. ODLOČITI MORAMO, KDO BO SPREDAJ.« »JA, IMAŠ PRAV,« JE REKEL JELENČEK NIKO. »GREMO ŽE ŽREBAT!« »JA, V REDU, JAZ PA GREM NALOŽIT DARILA NA SANI.« »TUDI V REDU. TOREJ SMO SE RAZUMELI.« »JA,« IN VSI SO OPRAVILI SVOJE DELO. POTEM SO SE ODPELJALI. OB POLNOČI SO KONČALI.

LARA ČVAN, 2.C

AVTORICA RISBE: SANDRA ZIDANŠEK, 5.B

ŠVIGA ZAJČEK

NEKOČ JE ŽIVEL ŠVIGA ZAJČEK. BIL JE NAJBOLJ NAVIHAN ZAJČEK V VASI. NEKEGA DNE JE ŠVIGA ZAJČEK TAKO ŠVIGNIL MIMO TRAVNIKA, DA SE JE KADILO ZA NJIM. ZATO SO GA VSI KLICALI ŠVIGA ZAJČEK. ZELO ZELO JE NAGAJAL KMETU JURETU. SEVEDA, SAJ JE PODRL UTO PSA RUNA. A NEKEGA DNE JE ŠVIGA ZAJČEK VZEL EN PARADIŽNIK IN GA ZABRISAL KMETU JURETU V OBRAZ. KMET JURE JE BIL ZARADI TEGA ZELO JEZEN IN GA JE SPODIL Z VRTA. TAKO JE ŠVIGA ZAJČEK OSTAL NEKAJ DNI SAM. A SEVEDA V TEM ČASU NI RAZMIŠLJAL O NIČEMER PAMETNEM. RAZMIŠLJAL JE SAMO O TEM, KAJ BO SPET UŠPIČIL. A KO SE JE ODLOČIL, DA BO NEKAJ UŠPIČIL, JE ŠEL TAKOJ DRUGI DAN H KMETU JURETU IN MU PODRL HLEV. KMET JURE SE JE TAKO ZELO RAZJEZIL, DA JE POSTAL RDEČ. TAKOJ JE NAGNAL ŠVIGA ZAJČKA. ŠVIGA ZAJČEK JE ODŠEL ŽALOSTEN DOMOV. A NI MINIL NITI TEDEN, KO SE JE ŠVIGA ZAJČEK ODLOČIL, DA BO ZBRAL VSE ŽIVALI IN MU Z NJIHOVO POMOČJO ZGRADIL NOVI HLEV. KMETA JURETA JE V TEM ČASU ZAMOTILA GOSKA, DA SO DRUGE ŽIVALI NEMOTENO GRADILE JURETOV NOVI HLEV. KO GA JE GOSKA IZPUSTILA, JE KMET JURE OSUPNIL. VSE ŽIVALI SO V EN GLAS ZAKRIČALE: »PRESENEEEEEČEEENJEEE!« JURE SE JE ZELO ZELO ZAHVALJEVAL ZA NOVI HLEV. A KO JE VIDEL ŠVIGA ZAJČKA, JE REKEL: "TEBI ŠE POSEBEJ HVALA, ŠVIGA ZAJČEK!" TAKO SO SE ZABAVALI VSO NOČ.

ANA GAJZER, 2.C

NAGAJIVI BOBI

NEKEGA ZIMSKEGA POPOLDNEVA JAKOB IN NIKA DELATA SNEŽENEGA MOŽA. ZRAVEN JE TUDI BOBI. BOBI JE KUŽA. KO JE NIKA HOTELA DATI SNEŽAKU KLOBUK, GA JE BOBI VZEL. STEKEL JE PROČ.

JAKOB GA JE ZAČEL LOVITI. KO GA JE ULOVIL, MU JE VZEL KLOBUK IN GA DAL SNEŽAKU NA GLAVO.

TIMI ZAVEC, 2.C

VELIKA BUČA

Nekoč je živel kmet. Gojil je buče. V nedeljo je na njegovi njivi zrasla majcena buča. Želel je še večjo bučo. Zalival jo je z zalivalko. Naslednji dan je buča zrasla, a ne tako velika, kot si je kmet predstavljal. Mislil si je, da bi v njej živel. Na njegovi njivi je buča postala oranžna. To je pričakoval, rast pa ni bila takšna, kot je želel. Minilo je nekaj dni. Buča je postala tako velika, da je zasedla celo njivo. Še večja je bila, kot si je želel na začetku. Bil je srečen in vesel.

PIKA SOVIČ, 2. C

VESOLJČKI PRIJATELJI: KISLI, OČKO, KUMARICA

VESOLJČKI SO ŽIVELI NA PISANEM PLANETU. NISO IMELI VODE, AMPAK SO JEDLI KRISTALE. NAŠI TRIJE VESOLJČKI SO POMAGALI ISKATI KRISTALE. KO JE KUMARICA PRIŠLA V VOTLINO, SE JE SPOTAKNILA OB DEBELI SIVI KAMEN. RAZBILA JE KRISTALE. ŠLA JE NA SODIŠČE IN SODNIK JE REKEL: "ZDAJ GREŠ V ZAPOR!" IN NAŠA VESOLJČKA STA OSTALA SAMA. IN NAŠA KUMARICA JE BILA SAMA. TEDAJ JE SKOZI OKNO ZAGLEDALA KISLEGA IN OČKA TER ZAVRISKALA. KISLI JE IMEL OSTER KRISTAL, KI JE ORANŽNO ŽAREL. PREREZAL JE REŠETKO IN POBEGNILI SO. OČKO JE IMEL KRISTAL NEVIDNOSTI, KI JE ZELENKO ŽAREL. POSTALI SO NEVIDNI, KER SO SE GA DOTAKNILI. SAMO OČI SO SE JIM SVETILE. VESOLJCI SO MISLILI, DA SO POŠASTI. ONI TRIJE SO Z LETEČIM KROŽNIKOM ODLETALI NA DRUGI PLANET IN GA POIMENOVALI NAŠ PLANET. TAKO SO NAŠI TRIJE VESOLJČKI ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

AVTOR ZGODBE: JURIJ ZAJŠEK VUK, 2.C

AVTOR RISBE: ALJAŽ FLAJŠMAN, 1.B

SNEŽINKA IN PARIZ

NEKOČ JE ŽIVELA SNEŽINKA NA OBLAKU. NEKEGA DNE JE SNEŽINKA MORALA SKOČITI Z OBLAKA. PADALA JE IN PADLA JE NA LETALO, KI JE BILO NAMENJENO V PARIZ. KO SO PRISTALI, JE SNEŽINKA SKOČILA Z LETALA. KO JE PADALA, JE ZAGLEDALA LETALIŠČE. POTEPALE SE JE TRI URE, POTEM JE ZAGLEDALA EIFLOV STOLP IN REKLA: »ŠKODA, DA NIMAM FOTOAPARATA.« SPLEZALA JE NA VRH STOLPA. ČEZ TRI LETA JE ZAPADEL SNEG IN SNEŽINKA JE ŽIVELA SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI.

NEJC ĐURAN, 2.C

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

TISTEGA DNE SE JE ZGODILO NEKAJ NENAVADNEGA. NEKEGA DNE SO SE ŠAHOVE FIGURE SPREMENILE V PRAVE ŽIVALI IN ŠLE SO PO SVETU. VIDELE SO RAZNORAZNE ROŽE, DREVESA. KO SO SE NAGLEDALE, SO ŠLE DOMOV. NISO SE VEČ MOGLE SPREMENITI V ŠAHOVSKE FIGURE, DOKLER NI PRIŠEL ČAROVNIK VITO IN JIH JE SPREMENIL NAZAJ V ŠAHOVSKE FIGURE.

NIKO FRAS, 2. c

NOVOLETNA JELKA

NEKOČ STA ŽIVELA NEŽA IN CENE. POSTAVLJALA STA JELKO IN DAJALA OKRASKE NA JELKO. POTEM JE DEDEK MRAZ ŠEL SKOZI DIMNIK IN JE VIDEL JELKO. POD SMREKO JE NASTAVIL DARILO. POTEM JE ODŠEL DEDEK MRAZ. POTEM STA POGLEDALA IN ZAGLEDALA DARILO TER STA SE RAZVESELILA.

NINO POTRČ, 2. c

OTROŠKE SANJE

NEKOČ JE ŽIVEL FANTEK, KI JE VSAK VEČER SANJAL, DA JE POSTAL SVETOVNI PRVAK V TAE-KWONDO- JU. ZATO JE VSAK DAN PRIDNO TRENIRAL. NEKEGA DNE MU JE TRENER REKEL, DA JE PRIPRAVLJEN. ODŠEL JE NA TEKMO IN ZMAGAL. TAKO JE POSTAL PRVAK. NATO JE TUDI ON POSTAL TRENER IN POMAGAL MLADIM FANTOM PRI URESNIČITVI NJIHOVIH SANJ.

TIMOTEJ ZAVEC, 2.c

KAKO JE MIŠKA RAZDAJALA SVOJE SRCE

Nekoč je živela miška Kiška. Nekega dne jo je lovila muca Kuca. Naenkrat pa se je miška Kiška ustavila in je muco Kuco objela ter ji

dala svoje srce. Miški je srce rastlo, mucu pa je bilo vedno bolj toplo. Z muco sta se objemali, jedli sir in pili mleko.

Matevž Kralj, 3.b

NEKAJ, ČESAR ŠE NI BILO

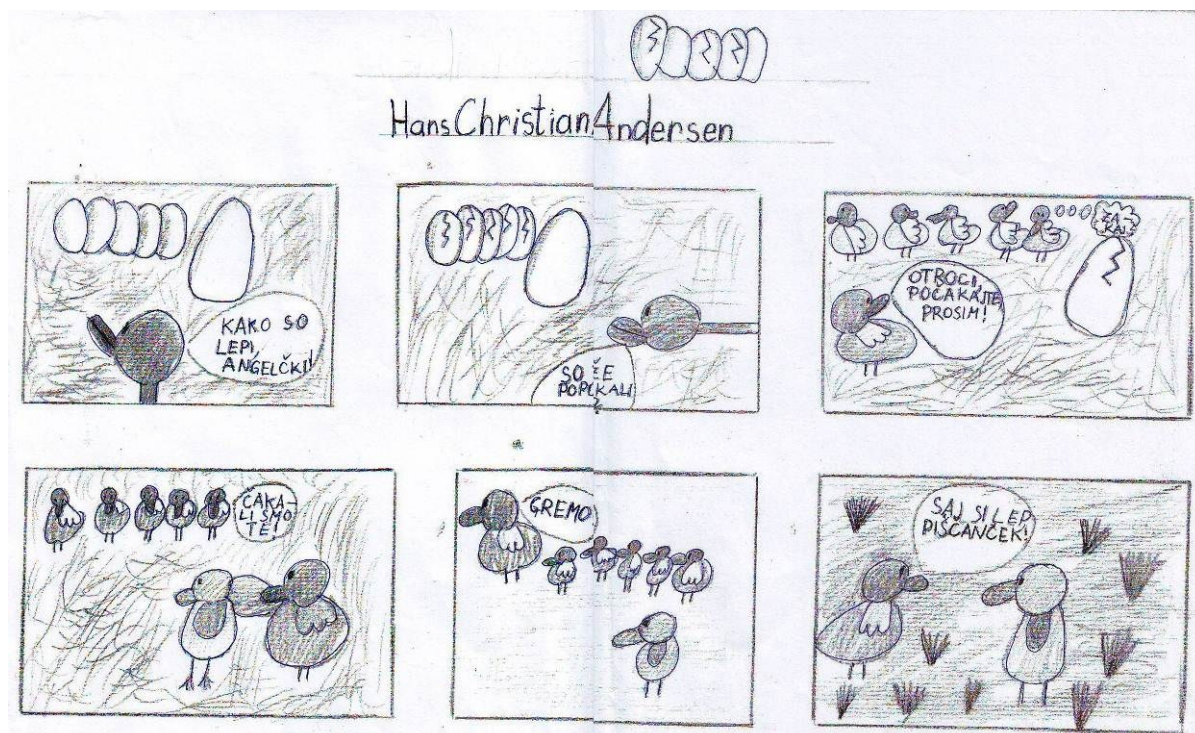
TISTEGA DNE SE JE ZGODILO NEKAJ NENAVADNEGA. TAKO JE BILO: VLAK JE PELJAL PO CESTI, AVTO PA PO ŽELEZNICI. POTEM PA JE ŠEL PETER VSE PRESTAVIT IN PREMEŠAT. TAKO SO AVTOMOBILI SPET VOZILI PO CESTI, VLAKI PA PO ŽELEZNICI. IN BILO JE SPET VSE PRAV.

TIMI ZAVEC, 2.C

OMARA NA POTEPU

NEKOČ JE ZA DEVETIMI GORAMI ŽIVEL KRALJ Z ŽENO IN DVANAJSTIMI SINOVI. NEKEGA DNE SE JE ZGODIL ČUDEŽ. V SOBI KRALJA IN NJEGOVE ŽENE NI BILO VEČ OMARE. KO STA SE ZBUDILA IN SE HOTELA OBLEČI, NISTA NAŠLA OMARE, V KATERI STA IMELA ZLOŽENA OBLAČILA. ZELO STA SE ZAČUDILA, KER NISTA NAŠLA OMARE. ISKALA STA JO PO CELEM KRALJESTVU, A JE NISTA NAŠLA. ŠLA STA ZBUDIT SINOVE. SKUPAJ SO ODŠLI NA ZAJTRK. KO SO POJEDLI ZAJTRK, SO ODŠLI V KOPALNICO. TAM SO SE POČESALI IN UMILI IN ZAČELI SO ISKATI OMARO. POTEM SO JO ODŠLI ISKAT NA DVORIŠČE. A TUDI NA DVORIŠČU JE NISO NAŠLI. ŠLI SO NAZAJ V KRALJESTVO IN SKUHALI SO SI ČAJ. KO SO POPILI ČAJ, SO ODŠLI NA CESTO, ŠE DALJE ISKAT OMARO. A TUDI NA CESTI NI BILO OMARE. BIL JE VEČER IN ODŠLI SO SPAT. NASLEDNJE JUTRO STA SE KRALJ IN NJEGOVA ŽENA ZELO RAZVESELILA, KO STA V SOBI ZAGLEDALA OMARO. ŽIVELI SO DO KONCA SVOJIH DNI IN MOGOČE ŽIVJO ŠE DANES, ČE ŽE NISO UMRLI.

VANESA LOBENWEIN, 2.C

Avtorica risbe: Tonka Masič, 3.b

INTERVJU Z DOKTORJEM FRANCETOM PREŠERNOM

Pri uri slovenščine smo učenci 9. razreda napravili domišljjski intervju z našim največjim slovenskim pesnikom dr. Francetom Prešernom, avtorjem pesmi, ki je bila izbrana za slovensko himno. Postavili smo mu zanimiva vprašanja in dobili še bolj zanimive odgovore. Preberite intervju.

Gospod Prešeren, kaj menite o tem, da je bila 7. kitica vaše pesmi Zdravljica izbrana za slovensko himno?

»To je zame zelo velika čast. Tega nisem pričakoval, ker je bila pesem sprva cenzurirana. Cenzorji so menili, da pesem ni primerna za javnost. Niti pomislil nisem na to, da bi Zdravljica postala himna, saj je pesem tudi napitnica in govori o vinu. Verjetno so jo izbrali zato, ker govori o dobrih stvareh, želi dobro Slovincem in vsem drugim narodom. Govori o složnosti in prijateljstvu med ljudmi, kar dandanes najbolj pogrešamo.«

Kje ste dobili navdih za pisanje pesmi Zdravljica?

»V steklenici vina. Veste, rad sem zahajal v gostilne, še posebej v tisto, katere lastnik je bil Zalikin oče. Seveda, dokler me nekega dne Zalika ni zavrnila in »vrgla« iz gostilne.«

Zdravljica je hkrati tudi likovna pesem, kitice v pesmi imajo posebno obliko.

»Res je, imajo obliko keliha iz kakršnih smo včasih pili dobro domače vino.«

Vemo, da ste večino pesmi posvetili vaši nesojeni ljubezni, Primičevi Juliji. Komu ste posvetili Zdravljico?

»Zdravljico sem posvetil predvsem vsem Slovincem in dobrim ljudem na tem svetu.«

Večinoma ste pisali lirske oziroma izpovedne pesmi. Od kod vam navdih za tako globoko čustvene pesmi?

»Navdih za pisanje takih pesmi sem dobil iz svojih življenjskih izkušenj, ki so bile v večini negativne. Le malo se mi je v življenju zgodilo dobrega. Poleg tega sem se zaljubil v žensko, ki je bila zame nedosegljiva.«

Torej se niste nikoli poročili?

»Ne. Sicer sem imel tri otroke z Ano Jelovskovo, a moja prava ljubezen je vedno bila in bo samo Julija.«

Ste zato napisali toliko pesmi z ljubezensko tematiko?

»Morate vedeti, da sem živel in ustvarjal v času romantike, ko so v ospredje umetniških izdelkov prešla čustva, še posebej ljubezenska. Tako sem lahko svobodno izražal svoje razočaranje v ljubezni. Evropski romantiki so to zelo dobro poznali in razumeli, zato so tudi cenili mojo poezijo. Slovenci, kot narod kmetov, pa niso bili tako izobraženi, da bi moje pesmi lahko razumeli.«

Je to bil razlog, da ste nekaterim pesmim, na primer Glosa in Gazele, dali naslov kar po stalni pesniški obliki?

»Seveda, Slovenci niso bili izobraženi na književnem področju in sem jim hotel že v naslovu predstaviti pesniško obliko ter na tak način izobraziti Slovence.«

Po poklicu ste bili odvetnik.

»Na Dunaju sem se izobrazil za odvetniški poklic. 6. marca leta 1828 sem bil slovesno proglašen za doktorja prava.«

Kdo vas je pri študiju podpiral, družina, prijatelji?

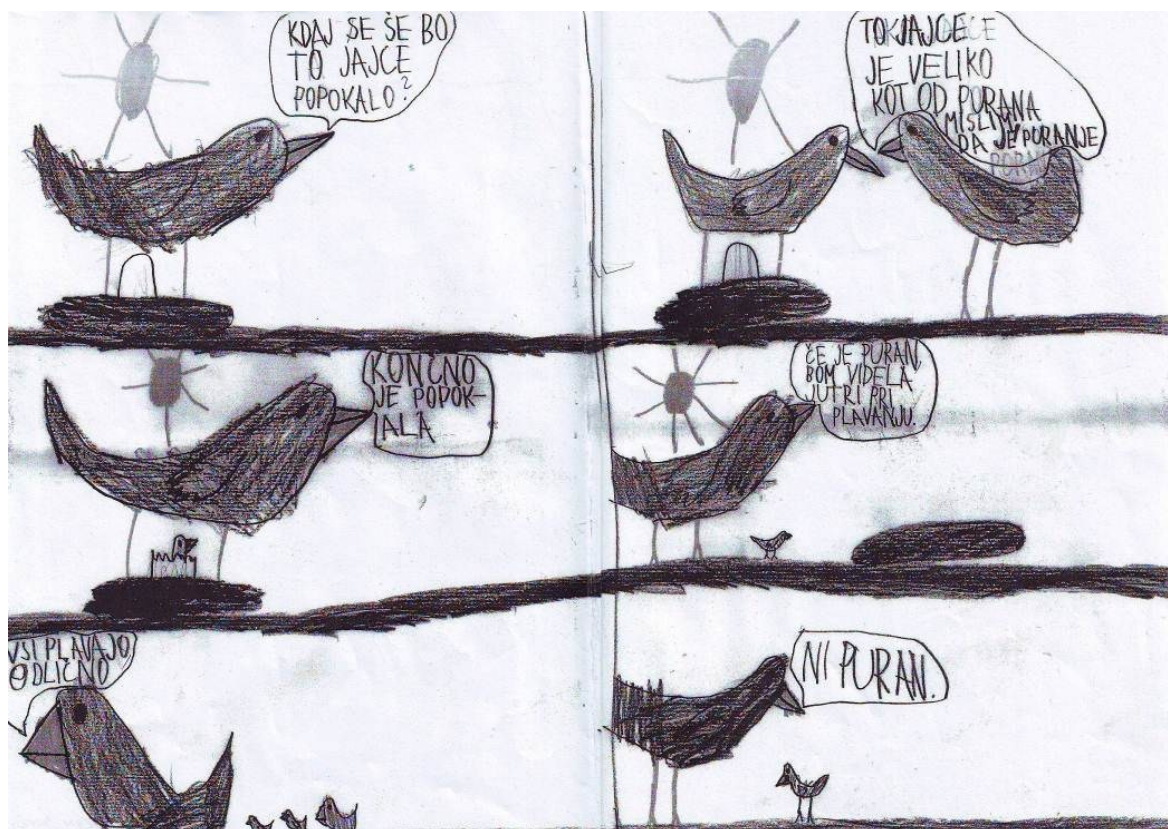
»Vsa moja družina, še posebej pa moja mati, so želeli, da bi postal duhovnik. Vendar to ni bila moja želja, zato sem se odločil za študij prava. Sprva sem razočaral družino in bilo je težko, ker sem ostal sam, vendar so se strici kmalu omehčali in me ponovno predvsem finančno podprli, da sem študij lahko dokončal. Zelo me je podpiral moj najboljši prijatelj Matija Čop, ki pa je žal tragično preminil.«

Zakaj pa se niste preživljali s pesništvom?

»Kot sem že povedal. Slovenci niso razumeli mojih pesmi, zato moja poezija ni bila cenjena in se s tem nisem mogel preživljati. Sicer pa s pisanjem pesmi ne moreš obogateti, vse, kar imaš, je svoboda, kajti *slep je, kdor se petjem ukvarja*.«

Gospod Prešeren, hvala, ker ste si vzeli čas in odgovorili na naša vprašanja.

Učenci 9. razreda, 2. skupina (Tina Veis, Matic Majcenovič, Nastja Sinovec, Žan Perkovič, Sara Rukelj, Tadej Jagarinec, Medeja Marinič, Gašper Ornik, Nik Mršič, Tadej Španinger, Gregor Borovnik, Barbi Jagarinec, Žiga Blagus in Katja Petrovič) z učiteljico Janjo Kolenc.

Avtor risbe: Leon Soviči, 3.b

V VESOLJU

Živel so ljudje, ki so hoteli poleteti v vesolje. Nekega dne so se odločili, da bodo naredili raketo. Iskali so delčke in jih niso našli. Poklicali so psička Meda, ki jim je pomagal iskati. Našel je vse delčke in skupaj so naredili raketo. Poleteli so v vesolje. Tam so videli zanimive stvari. Živel so srečno do konca svojih dni.

Patrick Breznik, 2. a

Risba: Simon Pleteršek, 1.b

Risba: Melanie Štumperger, 1.b

VESOLJE

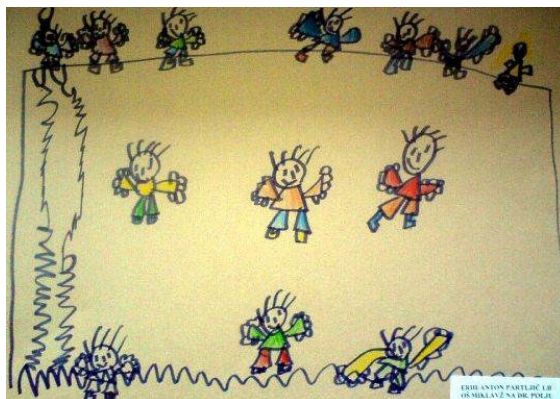
V vesolju je živel maršovec, ki ni imel prijateljev. Prišel je maršovec, ki ni imel nič. In maršovca sta postala prijatelja. Nekega dne se je zrušilo vesolje in maršovca nista imela hrane. Odšla sta na Zemljo. Tam sta imela dovolj hrane. Na Zemlji sta imela na glavi čelade. Odločila sta se, da gresta nazaj v vesolje. V vesolju sta se imela rada in srečno sta živela do konca svojih dni.

Nejc Hedl, 2. a

ZVEZDA REPATICA

Nekega večera, ko je že vse spalo, je še majhna deklica bila budna. Tej deklici je bilo ime Lara. Deklica je gledala skozi okno in naenkrat videla zvezdo repatico. Prebudila je domače in jim povedala, kaj je videla. Zvezdo je videla vsak večer in bila je srečna. Ko je bilo zvezdi repatici dolgčas, ji je brala knjige. In skupaj sta živeli srečno.

Stella Brvar, 2. a

Risba: Erih Anton Partljič, 1.b

MUCA BARVARICA

V MAJHNI ŠOLI, KJER JE STALA ŠOLA, SO BILI OTROCI. TI SO VEDNO IMELI RAZMETANE BARVICE. NEKEGA DNE PA JE V ŠOLO PRIŠLA MUCA BARVARICA IN JIM VZELA BARVICE. KO SO OTROCI PRIŠLI V ŠOLO, SO ISKALI BARVICE. OTROCI SO SE DOGOVORILI, DA GREDO ISKAT MUČO BARVARICO. KO SO JO NAŠLI, SO VZELI SVOJE BARVICE IN SE JI ZAHVALILI. TAKO SO VEDNO POSPRAVLJALI BARVICE.

BRINA KURNIK, 2.a

Risba: Lora Žavrlan, 1.c

Risba: Lenart Peterin, 1.b

ČUDEŽNI ZMAJ

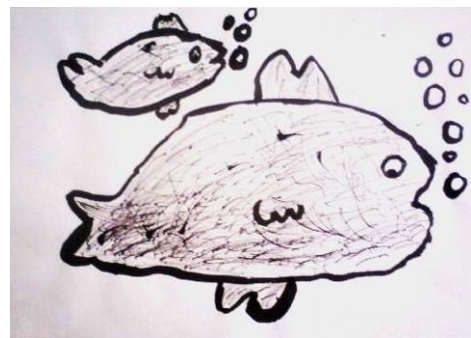
NEKOČ JE ŽIVEL STRAŠNI ZMAJ. NEKEGA DNE, KO JE ZMAJ SPAL, JE PRIŠEL FANTEK, KI JE ZMAJA ZBUDIL. FANTEK JE REKEL: »PROSIM, POMAGAJ MI.« ZMAJ JE REKEL: »KAKO TI NAJ POMAGAM?« FANTEK JE REKEL: »NIMAM DRUŽINE.« ZMAJ JE NAREDIL TAKO ČAROVNIJO, DA JE FANTEK POSTAL VESEL. Z ZMAJEM STA POSTALA PRIJATELJA IN SREČNO STA ŽIVELA DO KONCA SVOJIH DNI.

MARKO CIMEŠA, 2. a

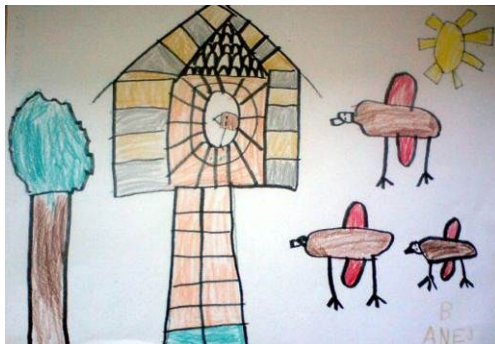
BARVNA RIBA ČOPKA

Nekega poletja je Marko v vodi našel barvno ribo, ki ji je bilo ime Čopka. Marko je rekel: »Očka, takšne ribe še nikoli nisem videl.« Marko je ribo odnesel v akvarij. Ribo je imel v akvariju in lepo je zanjo skrbel.

Maša Jeza, 2. a

Risba: Tilen Brunec, 1.c

Risba: Anej Bregant, 1.b

ZLATA PTICA

NEKOČ, V DAVNIH ČASIH JE ŽIVELA PTICA. ŽVRGOLELA JE NOČ IN DAN. NEKE NOČI JE ZAGLEDALA ZVEZDICO IN SI ZAŽELELA TISOČ STVARI. IZGOVORILA JE: »ZVEZDICA, PROSIM, IZPOLNI MI ŽELJO. PRIČARAJ MI GNEZDO.« »NIČESAR NIMAM,« JE ŽALOSTNO REKLA ZVEZDICA. PTICI JE VNDARLE IZPOLNILA ŽELJO. IN TAKO JE ZLATA PTICA SREČNO ŽIVELA DO KONCA SVOJIH DNI.

NIKA KARANOVIC, 2. A

GENERAL IN PIRAT

V majhni vasi je že vse dišalo po sendvičih. »Ura je osem, čas je za zajtrk,« je rekla mama. Žiga je rekel: »Ne, ne še mami!« Toda na obali se je zbrala vojska. General je rekel: »Topovi, streljajte v ladjo!« A pirati so že prišli v napad.

Piratov je bilo deset, Slovencev pa devetdeset. Slovenci so pregnali pirate. Pirati so obljubili, da se ne bodo vrnili. Tako je Slovenija še vedno država.

Urban Kamplet, 2. a

PES POLETI

Nekoč je Miha za rojstni dan dobil psa, ki je znal govoriti. Miha je lepo skrbel zanj. Ker pa je kužek znal govoriti, mu je naredil krila. In tako je pes poletel. Kmalu se je pes vrnil k Mihui. Miha je vprašal mamo: »Mama, ali lahko pes ostane?« »Ja,« je rekla mama. »Če boš priden,« je dodal ata. Miha je odšel k

računalniku in pogledal, kakšnega psa ima. »Imam nemškega ovčarja,« je rekel Miha in se nasmehnil. Kužek je zadovoljno pomahal z repom in z Mihom sta bila zelo dobra prijatelja.

Žiga Zagoranski, 2. a

ČUDEŽNI KUŽEK

NEKOČ JE ŽIVEL PASTIRČEK, KI JE VSAK DAN PASEL OVCE. NEKEGA DNE JE ZASLIŠAL: HAV, HAV. BIL JE KUŽEK IN PASTIRČEK NI VEDEL, DA JE KUŽEK ČAROBEN. VZEL GA JE V NAROČJE IN GA ODNESEL DOMOV. ZASLIŠAL JE TIH GLASEK, KI JE GOVORIL, DA SI MORA NEKAJ ZAŽELETI. PASTIRČEK SI JE ZAŽELEL OVCO. DOBIL JE OVCO. SREČNO JE ŽIVEL DO KONCA SVOJIH DNI.

VITA KAJŠLER, 2. a

AVTORICA RISBE: SANDRA ZIDANŠEK, 5.b

Z NEBA PADAJO KNJIGE

Nekega dne je Luka videl knjigo. Bila je začarana in vzel jo je v roke. Prinesel jo je domov. Mama je rekla: »Kje si našel knjigo?« »Knjigo sem našel v travi,« je rekel Luka. Odšla sta pogledat in videla sta veliko knjig.

Knjige so padale na tla. Luka je rekel: »Vsakomur bom podaril knjigo.« Odšla sta domov in bila sta srečna.

Gregor Smiljan, 2. A

PRINC IN PRINCESA

Nekega dne se je princ Hektor sprehajal po gozdu. Prišel je do velikega stolpa, v katerem je zelo lepo prepevala deklica z dolgimi lasmi. Zanimalo ga je, kdo tako lepo prepeva. Prišel je na grad in vprašal svojo mamo in očeta, kdo živi v visokem stolpu. Odgovorila sta mu, da je deklica, ki tako lepo poje, princesa, ki jo je ugrabila čarovnica z njenim zmajem Feliksom. Čarovnica deklice ne bo nikoli v življenju izpustila. Princ se je odločil, da jo bo rešil in se z njo poročil. Odšel je do stolpa in princesi rekel, da mu naj spusti svoje lepe dolge lase. Princesa jih je spustila in princ je hotel splezati po laseh v stolp, a takrat sta prišla čarovnica in zmaj. Princa sta zgrabila in ga vklenila v verige. Odpeljala sta ga v jamo na dnu stolpa. Princ se

je skušal rešiti, a mu ni uspelo. Na njega je pazil zmaj Feliks. Čarovnica je odšla do princeze in pogledala, če so princesini lasje še celi, kajti njena moč je bila odvisna od njenih dolgih las. Ko je zmaj zaspal, je princu uspelo pobegniti. Stekel je po stopnicah do princeze in ji odrezal celi čop la, saj sta mu starša povedala za njihovo moč. Takrat je čarovnica izgubila svojo moč in vse, kar je bilo začarano, se je odčaralo. Izginil je tudi zmaj Feliks, čarovnica pa je v vsej zmešnjavi padla skozi okno in umrla. Princ in princesa pa sta se vrnila na grad in se srečno poročila.

Larisa Černejšek, 4.a

MEDVEDEK PU IN POTOPLJENA LADJA

Nekega dne je Pu povabil Pujska in Tigra na počitnice na morje. Odpotovali so še istega dne. Ko so prispeli, so najprej odnesli svoje kovčke v hotel, nato pa odšli na plažo. Tam je Tiger najprej stekel v morje in začel škropiti naokrog. Pujsek mu je rekel, da naj neha škropiti, ker to ljudi moti. Tiger se je umiril in skupaj so se odpravili plavat in se potapljat. V morju so se zabavali vse do sončnega zahoda,

ko so morali leči k počitku. Naslednji dan so pri potapljanju odkrili staro potopljeno ladjo. V njej so našli skrinjo polno draguljev. Postali so slavni, saj so jih vsi fotografirali in spraševali o njihovi najdbi. Čez deset dni so se vrnili domov, zaklad pa dali na ogled v muzej. Te počitnice si bodo za vedno zapomnili, večkrat pa bodo odšli tudi v muzej pogledat svoj zaklad.

Maša Pogorelec, 4.a

Avtorica risbe: Katarina Hlede Jelen, 3.c

KRIŽARJENJE

Nekega dne se je medvedek Pu odločil, da bo za sebe in svoja prijatelja Pujska in Tigra kupil karte za križarjenje z ladjo. Potovanje se bo začelo v Italiji, v mestu Savona in nadaljevalo v Španijo, v mesto Barcelona. Ko je Pu kupil karte, je veselo novico povedal prijateljem. Novice so bili zelo veseli. Naslednji dan so si že pripravili prtljago in se odpravili na potovanje. Na ladji je bilo zelo vroče. Zvečer so pojedli obilno večerjo, se zabavali in nato odšli spat. Ponoči je bilo morje mirno in ladja je brez problemov plula celo noč. Zjutraj so prispeli v Barcelono. Po zajtrku so zapustili ladjo in si ogledali znamenitosti mesta: staro пристanišče, tempelj svete družine, katedralo, najlepšo tržnico v Evropi in nogometni stadion. Odšli so v hotel in utrujeni zaspali.

Naslednje jutro so zgodaj vstali in se z avtobusom odpeljali v Madrid. Tudi v Madridu so si ogledali znamenitosti: trg z vodnjakom, areno za bikoborbe in stadion SantiagoBernabeu. Zvečer so se vrnili v Barcelono, kjer jih je čakala ladja in je odplula proti domu. To so bile njihove najlepše počitnice.

Avtor zgodbe: Rene Breznik, 4.a

Avtorica risbe: Melisande Šneider Duret, 1.c

PASTIRČEK IN DIVJI MOŽ

Pred davnimi časi je na krasni gori živel divji mož. Bil je hudoben, grd in neprijazen. Vsi v dolini so se ga bali in ljudje so bili čisto iz sebe, ko je zakričal z gore, da jih pride pogledat. Tudi sam sem se vedno skrival za grm, ko je šel mimo našega pašnika. Vse ozemlje, razen našega pašnika, je bilo na gori njegovo. Na goro si podnevi ni upal nihče, le ponoči smo na pašnik gnali ovce. Nekega dne, sredi poletja, ko je spet naznanil, da pride v vas, sem sklenil, da se divjega moža ne bom več bal. Gospodarja sem prosil, če lahko ostanem doma. Bil je prijazen in mi dovolil. Tako sem se odločil, da mu bom nastavljal past. Spomnil sem se, da ima divji mož rad slanino in odhitel v kuhinjo. Vzel sem kos slanine in mišlovko. Nanjo sem dal slanino in jo pokril s slamo. To je bilo pripravljeno. Nato sem na njegovi priljubljeni poti nastavljal zeleno vrv in jo napel ter privezal za dva debla. Manjkalo je samo še pismo, ki sem ga že prej napisal za njega. V njem so bila napisana pravila lepega obnašanja. Nastavljal sem ga na travo, kjer sem mislil, da bo divji mož pristal po padcu. Vse je bilo pripravljeno, samo jaz sem se moral skriti. Nisem dolgo čakal, ko je divji mož prišel in začelo se je. Najprej je dobil udarec mišlovke po prstih, nato je padel čez vrv na travo in na koncu prebral moje pismo. Malo je razmislil in ugotovil, da ni prav ravnal, ko je bil nesramen do ostalih ljudi. Postal je dober človek in vsi smo bili srečni.

Rok Pahič, 4.a

MOJA PRAVLJICA

Nekoč je za devetimi vodami in devetimi gorami stal grad. V njem sta živela princ in princesa, ki sta se imela tako rada, da sta se odločila poročiti. Priredila sta poroko. Nanjo sta povabila vse prijatelje, znance in še veliko drugih.

Na poroko sta pozabila povabiti gospodično Temo, zato se je gospodična odločila maščevati. Toda, kako? Nekega dne je princesa rodila tri dečke in tri deklice. Takrat je prišla na grad gospodična Tema, zamahnila s čarobno palico in deklice spremenila v smreke, dečke pa v lipe.

Princ in princesa sta se začudeno spogledala, saj pred njima niso več stali njuni otroci, ampak tri smreke in tri lipe. Nekega dne sta se princ in princesa sprehajala pred gradom. Takrat se je prikazal zmaj in jima svetoval, kako spremeniti drevesa nazaj v deklice in dečke. Naročil jima je, naj gresta v gozd Veselih trenutkov, kjer naj obiščeta sovino hišo.

Ker pa sova podnevi spi, morata vzeti eno od njenih vrtnic in eno vijolico, nato pa se odpraviti naprej. To je povedal in izginil. Princ in princesa sta res odšla k sovi, vzela vrtnico in vijolico ter se podvzela proti deroči reki. Ko sta prišla do reke, se je v hipu prikazal zmaj. Naročil jima je, naj vrtnico vržeta v vodo in z rokami zajameta malo vode.

Vodo sta morala nesti vse do naslednjega presenečenja. Prišla sta do prepada, kjer se jima je spet prikazal zmaj. Rekel jima je, naj v prepad vržeta vijolico. Ko se bo prepad zaprl, se bo pred njima prikazala skrinja. Nato naj vanjo nalijeta vodo iz rok. Iz skrinje naj vzameta prah in odideta domov.

Ko sta prišla do gradu, je pred njima stal zmaj. Rekel jima je, naj posujeta drevesa s prahom iz skrinje. Čudež! Drevesa so postala njuni otroci. Princ in princesa sta bila zelo vesela. Vsi skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Tia Vičar Bertoncely, 4.b

Ilustracije: Tia Vičar Bertoncely, 4.b

DOGODIVŠČINE PALČKA TOMIJA

Nekoč, pred davnimi časi, je v stari hiši živel palček Tomi. Bil je prijazen palček. Čez nekaj dni se je zgodilo nekaj nenavadnega. Šel je na sprehod po gozdu. Nato je zaslišal glas. Zagledal je srno, ki je bila privezana z vrvjo. Rešil jo je in jo odnesel k sebi domov.

Doma jo je pozdravil. Čez nekaj časa se je srna zahvalila in spet odšla na pot. Palček Tomi je šel pogledat, kako se je ujela v past. Potem je šel domov, kjer se je naspal. Ko se je zbudil, se je najedel in spet šel na pot. V gozdu je spet zaslišal glas. Bil je zajček. Odnese ga je domov.

Doma ga je vprašal, kako se počuti. Zajček je odgovoril: »Ne preveč dobro.« Zajček je odšel na svojo pot. Čez nekaj dni je palček spet odšel v gozd. Spet je zaslišal glas. Bil je medved. Odpeljal ga je k sebi domov, kjer ga je pozdravil in zacelil njegovo rano.

Čez nekaj časa je medved odšel. Še pred tem je palčku povedal, da ga je ranil lovec. Čez nekaj časa je palček spet odšel v gozd in nastavil past lovcu. Čez nekaj dni se je lovec ujel v to past.

Palček Tomi je poklical vse tri živali. Vsi skupaj so ga vprašali, zakaj je to počel. Lovec se jim je opravičil. Tako so vsi živeli do konca svojih dni.

Luka Verbič in Aleks Tašner, 4.c

Ilustracija: Luka Verbič in Aleks Tašner, 4.c

NAROBÉ ZGODBA - RDEČA KAPICA

Pred davnimi časi je za devetimi lužami živel Rdeča kapica. Živel je v gorečem gozdu brez staršev. Nekega dne je šla k vojaški babici. Sredi poti je videla debelega volka. Ta je rekel, da je preveč sit, da bi jo pojedel. Rdeča kapica je zapustila volka in šla dalje. Ko je prišla k babici, je videla bombo, ki je kmalu eksplodirala. Povsod so bili bonboni. Babica je zaklicala: »Vse najboljše, Rdeča kapica!«

Prišla je Črna kapica. Rdeča kapica jo je sovražila. Začel se je boks. Babica je postala sodnica. Rdeča kapica je zmagala. Prišla je vojska, ki je lovila volkove. Volk je pobegnil z ognjeno puščico v zadnjici. Gozd je še bolj zagorel. Babica je vzela bazuko s sledilnimi raketami. Volk je šel zraven babice. Lepo je zaspal. Babica je poklicala čarodeja in le-ta je spremenil volka v miš. Živeli so srečno do konca sveta.

Žan Lasbaher in Miha Kranjc, 4.c

ČAROVNICE

Jaz sem čarovnica Zofka, z metlo letam po zraku.
Prijateljice imajo zabavo, jaz pa pričaram vse, kar je smešno.

Hokusi pokusi, že čaranje se začne.

Kadar pride vila, začaram jo v klovna, pa se zabava začne!

Abra-kadabra, zdaj sem že utrujena, čarovniške zabave pa konec.

Šla sem domov, čarala napoj in BOOM!

Napoj je končan, šla sem v grad in začarala vse klovne.

Jaz sem se krohotala, drugi pa jokali.

HA, HA, HA, HA, smejala sem se tako, da mi je počil trebuh.

Simon Ploj, 4.c

Na svetu je živel ena čarovnica. Sredi noči je odšla na potep. Vzela je svojo metlo in se odpeljala daleč v noč. Sredi noči pa se je naenkrat ... Zaletela v velik in debel drog. Auuuuuuuuu!

To pa boli. Uboga čarovnica, tako jo glava boli! Čez nekaj časa pa sama sebe vpraša: »Kaj naj oblečem za noč čarovnic?« Nato je prišel Harry Potter in ji pričaral čarovniški plašč. Vsa srečna je zajahala metlo in odletela na praznovanje noči čarovnic.

Tilen Brodnik, 4.c

Čarovnica Beti se smehlja kakor zombi z neba. Ona leti sem ter tja, saj čarovnica lepo se ima.

Drugi dan pa pride en ptič in ji reče: »Ja, kakšna te si?« »Takšna kot vse, he he he he.« Nato pa gre na predstavo, skratka kratko zabavo. Zdaj se lepo ima, saj čarovnica zabavati se zna.

Z metlo domov prileti in se v svojo hišo zaleti. Auuu, to pa boli. Uboga čarovnica že spi.

Aleks Tašner, 4.c

Risba: Andraž Valentinčič, 4.c

Risba: Lara Hutter, 4.c

Čarovnice, čarovnice, res ste zlobne. Glej, čarovnica leti in se zaleti. Vsi se smejimo hi, hi, hi. Sebi se smeji in se drugič zaleti. Ko tretjič se zaleti, se metla zlomi ji. Zdaj brez zoba je, čisto prav ji je! Zdaj mrko se drži, ker se zave, da več smejeti se ne sme ...

Lara Hutter, 4.c

Čarovnice z metlo letijo in se grozno smejijo. Ko te vidi, se zaleti in sama sebe spremeni. Čarovnica v gozdu živi, vsak volk se je boji. Ko z neba prileti, se je vsak boji. Tako se je bojim, da v hišo zbežim in hitro zaspim. Ko se prebudim, pa zakričim. Yo, en čarovniški pozdrav! ČIRA ČARA!

Luka Stopinšek, 4.c

Risba: Luka Stopinšek, 4.c

Risba: Aleks Tašner, 4.c

ALI VESTE? UGANKA

Prepoznamo jo po črnem repu, dolgem rdečem kljunu, dolgem vratu in po belem perju. Je največji ptič v Evropi. K hišam prinaša srečo. Prezimuje v Afriki. Gnezdo si splete iz vej.

To je _____.

Nace Siter, 2.a

ŽIVIJO NA ANTARKTIKI. IMAJO PLAVALNO KOŽICO. NJHOVI SOVRAŽNIKI SO ORKE, MORSKI LEVI. ZRASTEJO DO 160 CM. IMAJO PODKOŽNO MAŠČOBO. JEDO RIBE. ČE MLADIČE ZEBE, SE STISNEJO K STARŠEM.

TO SO _____.

JAKOB BERGLEZ, 2.A